உ

செந்திலாண்டவன் துணை

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசி மடத்து வெளியீடு

நீதிநெறி விளக்கம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆதிகுமரகுருபரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது

இது

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசி மடத்துத் தலைவர்களாகிய

ஸ்ரீலஸ்ரீ

காசிவாசி அருணந்தித்தம்பிரான் சுவாமிகள்

அவர்களுடைய கட்டளைப்படி

மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்

குறிப்புரையுடன்

அவர்கள் குமாரர்

எஸ். கலியாண சுந்தரையரால்

சென்னை, கபீர் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விரோதி ௵ பங்குனி ௴

உரிமைப்பதிவு] : : [மார்ச்சு 1950

பொருளடக்கம்

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

பதிப்புரை

" அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே சகல கலாவல்லியே "

தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிச் செய்த பிரபந்தங்கள் அனைத்தும் அடங்கிய நூற்றிரட்டு இப்பொழுது ஸ்ரீ காசி மடத்து அதிபர்களாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருணந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் கட்டளைப்படி இரண்டாம் முறையாக எந்தையாரவர்கள் எழுதிய குறிப்புரை ஆராய்ச்சி முதலியவற்றுடன் 1947-ம் வருஷம் ஜூன் மாதத்தில் வெளிவந்தன. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் வரலாறு, அவர்கள் இயற்றிய நூல்களின் சிறப்பு முதலியன அப்பதிப்பில் விரிவாக வெளிவந்துள்ளன. விரிவஞ்சி அவை மீண்டும் இங்கே எழுதப் பெறவில்லை.

பயிலும் மாணவர்களின் நன்மையைக் கருதி இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய சிதம்பர மும்மணிக்கோவை, மீனுட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை முதலியவை தனித்தனியே காசிமடத்து வெளியீடுகளாக முன்பு பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளன.

திருக்குறளின் சாரமாக விளங்கும் நீதிநெறி விளக்கம் என்னும் இந்நூலை மதுரையை ஆண்ட திருமலை நாயக்கர் வேண்டுகோளின்படி ஸ்ரீ குமரகுருபர முனிவர் இயற்றினுர் என்பது பண்டைய வரலாறு. இவர் சிதம்பரத்திலிருந்த காலத்திலேயே இந்நூலைப் பாடியிருக்கக்கூடும் என்று கருதுவாரும் உண்டு. சிறந்த கருத்துக்களை உடையதுபற்றியே கலாசாலை

களில் இந்நூலின் பகுதிகள் தவறாது மாணவர்களுக்குப் பாடமாக வைக்கப்பெற்று வருகின்றன.

சென்ற ஆண்டில் திருச்செந்தூர்க் கந்தர்கலிவெண்பா ஆங்கில இந்தி மொழிபெயர்ப்புக்களுடன் ஸ்ரீ காசிவாசி சாமிநாத சுவாமிகள் அவர்கள் நினைவுநாள் வெளியீடாகப் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. இவ்வாண்டில் அவர்கள் நினைவுநாளாகிய இன்றைத் தினம் சிறந்த நீதி நூலாகிய இதனை வெளியிடும்படி எனக்குக் கிடைத்த கட்டளை குறித்து மிகவும் மகிழ்கின்றேன்.

இந்நூலின் உயர்ந்த நீதிகளை அனைவரும் அறிந்து பயனுற வேண்டும் என்ற சிறந்த நோக்கத்துடன் இப்போது ஸ்ரீ காசி மடத்து அதிபர்களாக விளங்குபவர்களும், பேரறச் செயல்களை ஆற்றி வருபவர்களுமாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருணந்தி சுவாமிகள் அவர்கள், இதனை ஆங்கிலம் இந்தி மொழிபெயர்ப்புக்களுடன் பதிப்பிக்கச்செய்திருப்பது தமிழ் நாட்டாரும் பிறநாட்டாரும் போற்றற்குரியதாகும். இவர்கள் பட்டத்துக்கு வந்தது முதல் அவ்வப்பொழுது எண்ணி எண்ணிப் பல பேரறக்கட்டளைகளை அமைத்து வருகிறார்களென்பதைத் தமிழுலகம் நன்கறியும். தமிழ்க்கல்வி, சைவசித்தாந்தம், தேவாரத்திருமுறை, இசைத் தமிழ், அன்னதானம், வைத்தியம் இவற்றின் அபிவிருத்திக்காக வும், பொதுமக்களின் அனுகூலத்துக்காகவும் இவர்கள் ரூபாய் 15 லக்ஷத்திற்குரிய 72-க்கு மேற்பட்ட அறக்கட்டளைகளைத் திருத்த மான முறையில் நிறுவியுள்ளார்கள். அவைகள் செவ்வனே பரிபாலிக்கப்பெற்றுவருவது போற்றற்குரியதாகும். ஸ்ரீ காசிமடம் ஸ்தாபகர்களாகிய ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகளிடத்து இவர்கள் பேரன்பும் பக்தியும் கொண்டவர்கள். அவர்கள் அவதரித்த ஸ்தல மாகிய ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் அவர்கள் பெயரால் நூற்கோயிலும், ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடமொன்றும், பெண்கள் கலா சாலை ஒன்றும், போஜன விடுதிகளும் ஏற்படுத்தி அவைகள் நிரந்தரமாக நடைபெறுவதற்குரிய சாதனங்களை அமைத்துள்ளார் கள் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அரசியல் வாதங்களில் கலவாது, கலைஞானத்தைப் பரப்பு வதும், தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்ப்பதுமே நோக்கமாகக்

கொண்டு, ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் அவர்கள் வழித்தோன்ற லும், தமிழறிஞருமாகிய திரு T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை அவர்களை நிர்வாக ஆசிரியராக்கி இவ்வருடம் பொங்கல் நன்னாட் டொடங்கி "குமரகுருபரன்" என்ற சிறந்த மாதப்பத்திரிகையை ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமிகள் அவர்கள் வெளிவரச் செய்துள்ளார்கள் என்பதையும் அன்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

சைவமும் தமிழும் தழைத்தினிதோங்க ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்கள் செய்துவரும் திருப்பணிகளைத் தமிழர்கள் நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்வார்களாக. தமிழ் வள்ளலாகிய இவர்கள் திருமேனி யாரோக்கியத்துடன் பல்லாண்டு சிறப்புற்று விளங்கும்படி செய்வித்தருள வேண்டுமென்று ஸ்ரீ செந்தி லாண்டவரை இறைஞ்சுகின்றேன்.

சென்னை
20—3—1950

இங்ஙனம்
S. கலியாணசுந்தரம்

சிறப்புப்பாயிரம்

ஸ்ரீ தேவபிரான் கவிராயர் இயற்றியது

(நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா)

திருமக ளகலாப் பரமவை குந்த
நன்னக ருதித்த செந்நெறிக் குரிசில்
ஐந்தெனும் பருவம் வந்துறு மளவும்
மழக்குண மொருவி மிழற்றிடாச் செம்மல்
செந்நிலம் பதிவாழ் கந்தன தருளால்
ஓதா துணர்ந்த போதனுய் முன்னர்க்
கலிவெண் பாவெனு மொலிபெறு மங்கலக்
குகன்றிரு முடிதனக் குகந்திடச் சூட்டிப்
பிள்ளைக் கவிமுதல் வெள்ளைக் கிழத்தி
மாலையீ ருகச் சால்பமை பிரபந்தம்
முந்நான் கியற்றித் தன்னுஞ் சமய
நிலையையுங் காட்டி யுலைவிலா திடாரும்
தீதெலா மொருவி நீதியே புரிய
நீதிநெறி விளக்கமென் றேதமில் பனுவலும்
இயற்றின னில்லறந் தியக்குறு நிலையென
இளமையிற் றுறந்து வளமைசேர் தருமை
மாசிலா மணியெனுந் தேசுறு குரவன்
பதமலர் பழிச்சுமற் புதகுண குமர
குருபர னெனும்பெயர் மருவிய முனியே.

ஸ்ரீ குமர குருபர சுவாமிகள்.

நீதிநெறி விளக்கம்

காப்பு

1. நீரிற் குமிழி யிளமை நிறைசெல்வம்
நீரிற் சுருட்டு நெடுந்திரைகள் - நீரில்
எழுத்தாகும் யாக்கை நமரங்கா ளென்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று.

---

1. இச்செய்யுள் இந்நூலாசிரியரால் இயற்றப்பெற்ற சிதம்பரச் செய்யுட் கோவையிலும் சேர்க்கப் பெற்றிருக்கின்றது (சிதம்பரச். 9).

இதன்பால் இளமை, செல்வம், யாக்கை என்பவற்றின் நிலையாமை கூறப்படும்.

நீரிற் குமிழி நிலையாமைக்கு உவமை; "படுமழை மொக் குளிற் பல்காலுந் தோன்றிக், கெடுமிதோர் யாக்கை" (நாலடி. 27.) நீரில் எழுத்தாகும் யாக்கை: "நீரெழுத்துக் கொத்தவுடல்" (காசிக். 2) நமரங்காள் - நம்மவர்களே; அம்: சாரியை (சிதம்பரச். 26, 40, 83.) எம்பிரானது மன்றை; மன்று - சிற்றம்பலம்.

எல்லாரும் எளிதில் அறியும்பொருட்டு, இளமை முதலி யவற்றிற்கு நீரில் தோன்றுவனவாகிய குமிழி முதலிய ஓரினப் பொருள்களையே உவமை கூறியது அறியத்தக்கது; இதனை மர புவமையென்பர் மாறனலங்காரமுடையார்; சூ. 105.

நூல்

2. அறம்பொரு ளின்பமும் வீடும் பயக்கும்
புறங்கடை நல்லிசையு நாட்டும் - உறுங்கவலொன்
றுற்றுழியுங் கைகொடுக்குங் கல்வியி னூங்கில்லை
சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை.

3. தொடங்குங்காற் றுன்பமா யின்பம் பயக்கும்
மடங்கொன் றறிவகற்றுங் கல்வி - நெடுங்காமம்
முற்பயக்குஞ் சின்னீர வின்பத்தின் முற்றிழாய்
பிற்பயக்கும் பீழை பெரிது.

---

2. இதுமுதல் எட்டுச் செய்யுட்களால கல்வியின் இயல்பு கூறப்படும.

இச்செய்யுளிற் கல்வியின் பயன் கூறப்படும்.

வீட்டின் சிறப்பை நோக்கி 'வீடும்' என அதனைத் தனியே உம்மை கொடுத்துப் பிரித்துக் கூறினார். புறங்கடை - கடைப் புறம்; வாயிற் புறத்தில்; இஃது இலக்கணப் போலி (65.) (பி - ம்.) 'நல்லிசையா' கவல் உற்றுழியும் - கவலை வந்த விடத்தும்; கவல் - கவலை; முதனிலைத் தொழிற் பெயர் (மணி. பதிகம், 52.) கை கொடுக்கும் - துணை புரியும். கல்வியின் ஊங்கு - கல்வியைக் காட்டிலும் சிறப்பாக; ஊங்கு - மிகுதி. ஊங்குத் துணை இல்லை. உயிரை அணுவென்னும் மரபுபற்றிச் சிற்றுயிரென்றார்.

3. கல்வியின் உயர்வும் காமத்தின் இழிவும் கூறப்படும்.

கல்வி : எழுவாய். மடம் கொன்று - அறியாமையை ஒழித்து. அறிவு அகற்றும் - அறிவை விரிவு படுத்தும்; "அறிவகற்றும், ஆகலூ முற்றக் கடை" (குறள், 372); "நாடுகண் ணகற்றிய வுதியஞ் சேரல்" (அகநா. 65 : 5.) சின்னீர இன்பம் : சின்மை காலச்சிறுமையைக் குறித்தது. இன்பத்தின் - இன்பத்தைக் காட்டிலும். முற்றிழாய் : மகடூஉ முன்னிலை; நீதிநூல் செய்யும் ஆசிரியர் மகடூஉவை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுதல் மரபு (மகடூஉ - பெண்); நாலடியார் முதலியவற்றிற் பார்க்க. பீழை - துன்பம்;

4. கல்வியே கற்புடைப் பெண்டிரப் பெண்டிர்க்குச்
செல்வப் புதல்வனே யீர்ங்கவியாச் - சொல்வளம்
மல்லல் வெறுக்கையா மாணவை மண்ணுறுத்தும்
செல்வமு முண்டு சிலர்க்கு.

பீடையென்னும் வடமொழிச் சிதைவு ; நாடிகா வென்றது நாழிகை யென்று வந்தாற்போல.

ஆதலின் காம இன்பத்தினும் கல்வியின்பமே கோடற்குரிய தென்றவாறு.

4. கல்வி, கவித்துவம், பாடங்கூறும் வன்மை, சொல்வன்மை என்பன ஒன்றைக் காட்டிலும் ஒன்று சிறப்புடையன வென்று கூறுகின்றார்.

கற்புடைப் பெண்டிரென்றார் எழுமையும் தொடர்ந்து வருதலின் : பெண்டிர் - மனைவி ; கல்வியைப் பெண்டிராக்கியது அதற்குரிய வடசொல்லாகிய வித்யாவென்பது பெண்பாற் சொல்லாதல் பற்றி ; " நாணென்னும் நல்லாள் " (குறள், 924) என்பதனாலும் அதனுரையாலும் இத்தகைய வழக்கை அறிக. ஈர்ங்கவி - ஈரமுடைய கவி ; ஈரம் - இங்கே இன்பம். சொல்வளம் - தாம் கற்றறிந்தவற்றைப் பிறருக்குச் சொல்லும் சிறப்பு ; என்றது பாடங் கூறுதலை. மல்லல் - வளப்பம். வெறுக்கை - செல்வம். மாண் அவை - மாட்சிமிக்க சபை ; என்றது நல்லவை, நிறை யவைகளை; அவற்றின் இலக்கணம், " ஆறுட் பகைசெற்றருங்கலை யோர்ந்து, பாரிற் கீர்த்தி படைத்தோர் வைகுதல், நல்லவை யடக் கம் வாய்மை நடுநிலை, சொல்லு நன்மை யுடையோர் தொகைஇ, வல்லார் மொழியினும் வல்லுந ராக்கிக், கேட்போ ருறையவை நிறையவை யாகும் " (இ - வி. 936) என்பதனால் விளங்கும். மண்ணுறுத்துஞ் செல்வம் - அழகுறச் செய்யும் சொல்வன்மை யாகிய செல்வம். சொல்வளமென்றது அறிய விரும்பியவருக்கு உரைக்கும் வன்மை ; பின்னர்க்கூறியது அறிஞர்கள் நிறைந்த அவையிற் பேசும் வன்மையை. செல்வமும் : உம்மை உயர்வு சிறப்பு.

5. எத்துணைய வாயினுங் கல்வி யிடமறிந் [ந்தும்
துய்த்துணர் வில்லெனி னில்லாகும் - உய்த்துணர்
சொல்வன்மை யின்றெனி னென்னாகு மஃதுண்டேற்
பொன்மலர் நாற்ற முடைத்து.

6. அவையஞ்சி மெய்விதிர்ப்பார் கல்வியுங் கல்லார்
அவையஞ்சா வாகுலச் சொல்லும் - நவையஞ்சி
ஈத்துண்ணார் செல்வமு நல்கூர்ந்தா ரின்னலமும்
பூத்தலிற் பூவாமை நன்று.

---

5. இதனாற் சொல்வன்மையின் சிறப்புக் கூறுகின்றார்.

கல்வி பலவகைப்படுதலின் எத்துணையவெனப் பன்மையாற் கூறினார். இடமறிந்து - நூல்களில் நுண்மையும் பொருளாழமும் உடைய இடங்களை அறிந்து. உய்த்துணர்வு - மதி நுட்பத்தால் ஆராய்ந்து அறிதல். இல் ஆகும் - கல்வியின் பயன் இல்லையாகும். கல்வியும் உய்த்துணர்வும் ஒருங்கு வேண்டுமென்கிறார்; "மதி நுட்ப நூலோ டுடையார்" (குறள், 636) என்றார் திருவள்ளுவரும். சொல் வன்மை - தாம் கற்றவற்றைப் பிறர் அறியும் வண்ணம் கூறும் திறமை. இன்றெனின் என் ஆகும் - இல்லையானால் அவ்வுய்த் துணரும் திறமையும் என்ன பயனை உடையதாகும்? (பி - ம்.) 'என்னும்' பொன்மலர் நாற்றம் உடைத்து - அச் சொல்வன்மை நறுமணத்தைப்பெற்ற பொன்மலரைப்போன்ற தன்மையை உடையது; யாவற்றினும் சிறந்ததென்றபடி.

6. இன்னது இன்னாரிடத்தில் இருந்தும் பயனில்லையென்று கூறுகின்றார்.

மெய் விதிர்ப்பார் - உடல் நடுங்குவார். ஆகுலச் சொல் - பொருளற்றனவான ஆரவாரச் சொற்கள். நவை அஞ்சி - செய்யத் தக்கவற்றைச் செய்யாமையாகிய குற்றம் நேர்தலை அஞ்சி. ஈத்துண்ணார் - பிறருக்கு அளித்து எஞ்சியவற்றை உண்ணாதவர். ஈத்தென்றது உண்ணாரென்பதன் முதனிலையோடு முடிந்தது. இல் நலம் - இல் வாழ்க்கையின் நன்மை. பூத்தலிற் பூவாமை நன்று - உண்டாதலைக் காட்டிலும் இல்லாமை நன்று.

7. கலைமகள் வாழ்க்கை முகத்த தெனினும் [செய்
மலரவன் வண்டமிழோர்க் கொவ்வான் - மலரவன்
வெற்றுடம்பு மாய்வனபோல் மாயா புகழ்கொண்டு
மற்றிவர் செய்யு முடம்பு.

8. நெடும்பகற் கற்ற வவையத் துதவா
துடைந்துளா ருட்குவருங் கல்வி - கடும்பகல்
ஏதிலான் பாற்கண்ட இல்லினும் பொல்லாதே
தீதென்று நீப்பரி தால்.

---

7. புலவர் பெருமை கூறப்படும்.

முகமென்றது நாவை. மலரவன் - பிரமன். வண் தமிழோர் - நூற்செல்வத்தைப் பிறருக்கு உதவும் வண்மையையுடைய தமிழ்ப்புலவர். வெற்றுடம்பு - உயிர் நீப்பின் தனக்கென ஒரு பெருமையும் இல்லாத உடம்பு. இவர் செய்யும் உடம்பென்றது நூல்களை; "எழுவகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல, சொல்லாற் பொருட்கிட னாக வுணர்வினின், வல்லோ ரணிபெறச் செய்வது செய்யுள்" என்று நன்னூலார் புலவரது படைப்பை உடலோடொப்பிடுதல் இங்கே நினைத்தற்குரியது. பிரமனைக் காட்டிலும் புலவர் தம் நெஞ்சிற்கு அணியராதலின் இவரெனச் சுட்டினர். மாயாவென்றது நிலைபெறுமென்னும் பொருளில் நின்றது. புகழ் கொண்டு நிலைபெறுமென்றவாறு.

புலவர்களைப் போலவே கலைமகளைத் தன்பாற் பெற்ற பிரமனது படைப்பு, புகழைப் பெறுமலே அழிந்துவிடும்; புலவர் படைப்போ புகழைப் பெறுதலோடு அழியாமலும் நிற்குமென்றார்.

இது வேற்றுமையணி.

8. சொல்வன்மையில்லாரது கல்வி பயனின்றென்று கூறுகின்றார்.

நெடும்பகற் கற்ற - பல நாட்கள் கற்றன. அவையம் - அறிஞர் சபை. உதவாது - சொல்லுதற்குப் பயன்படாமல். உடைந்துளார் - பின்னடைந்தோர். உட்குவரும் - அச்சத்தைத் தரும். கல்வி யுடையாரது இயல்பைக் கல்வியின் மேலேற்றிக்

9. வருந்தித்தாங் கற்றன வோம்பாது மற்றும்
பரிந்துசில கற்பான் றொடங்கல் - கருந்தனம்
கைத்தலத்த வுய்த்துச் சொரிந்திட் டரிப்பரித்தாங்
கெய்த்துப் பொருள்செய் திடல்.

10. எனைத்துணைய வேனு மிலம்பாட்டார் கல்வி
தினைத்துணையுஞ் சீர்ப்பா டிலவாம் - மனைத்தக்காள்
மாண்பில ளாயின் மணமக னல்லறம்
பூண்ட புலப்படா போல்.

கூறினர். கடும்பகல் - யாவரும் காணலாகும் பகலில்; 'பட்டப் பகலில்' என்னும் வழக்கறிக. ஏதிலான் - அயலான். இல் - இல்லாள். தீதென்று நீப்பரிது - அம்மனைவி உதவாளென்று அகற்றி விடுதலைப்போலக் கல்வி தீயதென்று நீத்தல் அரிது; ஆதலின் அவளைக்காட்டிலும் பொல்லாதென்றார். கற்ற கல்வி பிறவிதோறும் தொடருமாதலின் நீப்பரிதாயிற்று.

9. புதியவற்றைக் கற்றலினும் கற்றவற்றைப் பாதுகாத்தல் சிறந்ததென்பர்.

ஓம்பாது - சிந்தித்தல் முதலியவற்றாற் பாதுகாவாமல். பரிந்து - வருந்தி. கருந்தனம் - பெரும்பொருள். கைத்தலத்தன வாகிய கருந்தனத்தை; கருமை - பெருமை. உய்த்துச் சொரிந்திட்டு - மதியாமற் போகட்டுவிட்டு. அரிப்பரித்தல் - கடைவீதி முதலிய இடங்களில் உள்ள புழுதியை ஏதேனும் சிறு பொருள் கிடைப்பது கருதிப் பல நேரம் கொழித்தல்; இதனைச் செய்வார் அரிப்பரென்று வழங்கப்படுவர். எய்த்து - வருந்தி. "மேதையிற் சிறந்தன்று கற்றது மறவாமை" (முதுமொழிக். 1 : 3); "படியில் கல்வி விரும்பினேன் பாடம் போற்று மதுபோல" (பிரபு. மாயையுற்பத்தி. 49.)

10. இதனால் வறுமையாளர் கல்வி சிறப்படையாதென்கின்றார்.

எனைத்துணையவேனும் - எவ்வளவு பெருக்கத்தை உடையன வாயினும். இலம்பாட்டார் - வறுமையையுடையார். சீர்ப்பாடு-

11. இன்சொல்லன் றாழ்நடைய னாயினுமொன் றில்லானேல்
வன்சொல்லி னல்லது வாய்திறவா - என்சொலினும்
கைத்துடையான் காற்கீ ழொதுங்குங் கடன்ஞாலம்
பித்துடைய வல்ல பிற.

சிறப்புண்டாதல்; "வறுமையிற் கல்வி போலப், புலப்படா மருங்கு னல்லார்" (திருவிளை. 4 : 58.) மனைத்தக்காள் - மனைவி; மாண்பு - நற்குண நற்செய்கை; "மனைத்தக்க மாண் புடைய ளாகி" (குறள், 51.) மணமகன் - அம்மனைவியின் கணவன். நல்லறம் பூண்ட - மேற்கொண்டனவாகிய நல்லறங் கள். புலப்படாபோல் - வெளிப்படாமைபோல.

11. பொருளின்பால் உலகத்தாருக்குள்ள மதிப்பைக் கூறு கின்றார்.

தாழ்நடையன் - பணிந்த ஒழுக்கத்தை யுடையவன். வன் சொல்லின் அல்லது வாய் திறவா - வன்சொல்லைக் கூறுவதற் கன்றிப் பிற சொற்களைக் கூற வாயைத் திறவா; ஞாலம் திறவா; ஞாலம் - உலகத்தில் உள்ள உயிர்கள்; ஆகுபெயர். என் சொலினும் - எத்தகைய கடுஞ்சொற்களைக் கூறினும். கைத்துடை யான் - பொருளுடையவனது. காற்கீழ் ஒதுங்கும் : அடிமைத் தொழில் செய்வர் என்றபடி. முன்னர்ப் பொருளில்லாதவனை இன்சொல்லன் தாழ்நடையனென்று கூறியவற்றிற்கு மறுதலை யாக இங்கே கைத்துடையானுக்கு வன்சொல்லன் மீதூர்ந்த நடையினனாயினும் என்பவற்றை வருவித்துப் பொருளுரைக்க. ஞாலமே பித்துடைய; பிற பித்துடையவல்ல; பிற - பித் துடையனவாகக் கருதப்படும் பிற உயிர்கள்; "கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும், அவையல்ல நல்ல மரங்கள் - சவைநடுவே, நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய, மாட்டா தவனன் மரம்" என்றது இங்கே நினைவுக்கு வருகின்றது. இரண்டாவது பொருள் : பித்துடைய அல்ல - நல்ல அறி வுடையனவே; என்றது புகழ்வது போலப் பழித்தபடி. இப் பொருளுக்குப் பிறவென்பதை அசைநிலையாகக் கொள்க.

12. இவறன்மை கண்டு முடையாரை யாரும்
குறையிரந்துங் குற்றேவல் செய்ப - பெரிதுந்தாம்
முற்பக னோலாதார் நோற்றாரைப் பின்செல்லல்
கற்பன்றே கல்லாமை யன்று.

13. கற்றோர்க்குக் கல்வி நலனே கலனல்லால்
மற்றோ ரணிகலம் வேண்டாவாம் - முற்ற
முழுமணிப் பூணுக்குப் பூண்வேண்டா யாரே
அழகுக் கழகுசெய் வார்.

12. உலோபியராயினும் செல்வரை உலகம் பாராட்டு மென்பர்.

இவறன்மை - உலோபத்தை. உடையாரை - பொருளுடையவரை. குறையிரந்தும் - தாமே வலியச் சென்று இரந்தும். குற்றேவல் - சிறிய ஏவல்களை. அவர் வேண்டாமே தாமே சென்று ஏவல்புரிவர் (நாலடி. 337.) 'இஃது அறியாமையல்லவா'? என்று கேட்பாருக்கு விடையிறுப்பார்போன்று அதற்கு ஒரு காரணம் கற்பிக்கின்றார் ஆசிரியர். முற்பகல் நோலாதார் - முற்பிறவிகளில் தவஞ் செய்யாதார்; முற்பகல் - முன்நாள்; இங்கே முற்பிறவியைக் குறித்தது; பகல்: ஆகுபெயர். முற்பிறப்பில் தவஞ்செய்யாதார், செல்வமின்றி இப்பிறப்பில் வறியராயினவர். நோற்றார் - இப்பிறப்பில் செல்வம் பெறுவதற்கேற்ற தவத்தை முற்பிறப்பிற் செய்தவர். "இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார், சிலர்பலர் நோலா தவர்" (குறள், 270.) கற்பு அன்றே - கல்வியறிவு அன்றோ? தவம் புரிந்தாரைத் தவம் புரியார் வழிபடல் கல்வியறிவின் பயனன்றோ வென்றபடி. இங்ஙனம் இருப்பவும் இதனைக் கல்லாமையின் பயனென்று கூறுதல் பிழை என்றார்.

இஃது உலோபியரைப் புகழ்வதுபோலப் பழித்தபடி.

13. கல்வியழகே அழகென்கின்றார்.

கல்வி நலன் - கல்வியாகிய அழகு. முழுமணிப்பூண் - முற்றும் மணிகளால் அமைக்கப்பட்ட ஆபரணம். "குஞ்சியழகுங் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும், மஞ்ச ளழகு மழகல்ல - நெஞ்சத்து, நல்லம்யா மென்னு நடுவு நிலைமையாற், கல்வி யழகே யழகு" (நாலடி. 131.)

14. மூற்று மூணர்ந்தவ ரில்லை முழுவதூஉம்
கற்றன மென்று களியற்க - சிற்றுளியாற்
கல்லுந் தகரூந் தகரா கனங்குழாய்
கொல்லுலைக் கூடத்தி னால்.

15. தம்மின் மெலியாரை நோக்கித் தமதுடைமை
அம்மா பெரிதென் றகமகிழ்க - தம்மினும்
கற்றாரை நோக்கிக் கருத்தழிக கற்றதெல்லாம்
எற்றே யிவர்க்குநா மென்று.

16. கல்வி யுடைமை பொருளுடைமை யென்றிரண்டு
செல்வமுஞ் செல்வ மெனப்படும் - இல்லார்
குறையிரந்து தம்முன்னர் நிற்பபோற் றாமும்
தலைவணங்கித் தாழப் பெறின்.

---

14. கல்விச் செருக்கு ஆகாதென்கின்றார்.

களியற்க - செருக்கு அடைதலை ஒழிக. கொல் உலைக் கூடத்தினால் - கொல்லனது உலைக்களத்திலுள்ள சம்மட்டியால். (பி - ம்.) 'கல்லுத் தகரும்' பின் இரண்டடிகள் ஒட்டணி. பெரிய கல்வியுடையாரும் சிறிய கல்வியுடையாரால் தோல்வியுறுவரென்பது குறிப்பு; "சிலகற்றார் கண்ணு முளவாம் பலகற்றார்க், கச்சாணி யன்னதோர் சொல்" (அறநெறிச். 43.)

15. செல்வருக்குத் திருப்தியும், கல்வியுடையாருக்கு மேன்மேலுங் கற்றல் வேண்டுமென்னும் ஆர்வமும் வேண்டுமென்று இதனாற் கூறுவார்.

தம்மின் மெலியாரை - தம்மைக் காட்டிலும் செல்வத்தில் தாழ்ந்தவர்களை. அம்மா: வியப்பிடைச்சொல். கருத்து அழிக - உள்ளம் உடைக. (பி - ம்.) 'கற்ற வெல்லாம்' எற்றே - எவ்வளவு தாழ்ந்தது. இவர்க்கு - இவர் கற்றவற்றிற்கு. நாம் கற்றதெல்லாம் எற்றேயென்று இயைக்க. என்று கருத்தழிக.

16. கற்றோரும் செல்வரும் வணக்கமுடையராதல் வேண்டுமென்று கூறுவார்.

இல்லார் - கல்வியும் செல்வமும் இல்லாதார். தம் முன்னர் - கற்றோரும் செல்வருமாகிய தங்களுக்கு முன். நிற்பபோல் -

17. ஆக்கம் பெரியார் சிறியா ரிடைப்பட்ட
மீச்செலவு காணி னனிதாழ்ப - தூக்கின்
மெலியது மேன்மே லெழச்செல்லச் செல்ல
வலிதன்றே தாழுந் துலேக்கு.

18. விலக்கிய வோம்பி விதித்தனவே செய்யும்
நலத்தகையார் நல்வினையுந் தீதே - புலப்பகையை
வென்றனம் நல்லொழுக்கி னின்றேம் பிறவென்று
தம்பாடு தம்மிற் கொளின்.

நிற்றலைப்போல. தாழும்: உம்மை எச்சப் பொருளது. வணங்குவதற்கு உபாயம் கூறியபடி. "அறிவோர்க் கழகு கற்றுணர்ந் தடங்கல்" (வெற்றிவேற்கை) என்பதனல் கற்ருருக்கும் "எல்லார்க்கு நன்ரும் பணித லவருள்ளும், செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து" (குறள், 125) என்பதனல் செல்வருக்கும் பணிவுடைமை வேண்டுமென்று பெரியோரும் பணித்தனர்.

17. ஆக்கம் - அறிவின் அமைதியில். சிறியார் அறிவில்லாதவர். மீச்செலவு - மீதூர்ந்த நடையை. நனி - மிகவும். தாழ்ப - தாழ்வார்; பெரியார் தாழ்வார் (பிரபு. மாயை உற்பத்தி. 14.) தூக்கின் - தூக்கிப் பார்க்குமிடத்து. மெலியது - கனமில்லாத தட்டு. வலிது - கனமுள்ள தட்டு. துலேக்கு - துலேயின் கண்.

18. இச்செய்யுளிலும் அடுத்த செய்யுளிலும் தற்புகழ்ச்சியால் விளேயும் தீங்கு கூறப்படும்.

விலக்கிய ஓம்பி - அறநூல்களில் ஆகா வென்று விலக்கப்பட்டன தம்பால் நிகழாமற் காத்து. விலக்கிய ஓம்பி விதித்தன செய்தலே அறமாகும்; 'அறமாவது மனுமுதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலுமாம்' (குறள், உரைப் பாயிரம், பரிமேல்.) நலத்தகையார் - அறத்தின்வழி நிற்பார். தீதே - தீவினையேயாகும். புலப்பகை - புலன்களாகிய பகையை. வென்றனம் - வென்ரேம்; இந்திரியங்களே அடக்கி வென்ரேம். பிற: அசைநிலே. தம் பாடு - தம் பெருமைகளே. தம்மிற்

19. தன்னை வியப்பிப்பான் றற்புகழ்த நீச்சுடர்
நன்னீர் சொரிந்து வளர்த்தற்றுற் - றன்னை
வியவாமை யன்றே வியப்பாவ தின்பம்
நடவாமை யன்றே நலம்.

20. பிறராற் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான் யாண்டும்
மறவாமே நோற்பதொன் றுண்டு - பிறர்பிறர்
சீரெல்லாந் தூற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து
யார்யார்க்குந் தாழ்ச்சி சொலல்.

கொளின் - தாமே உட்கொண்டு நினைத்திருப்பின். கொளின் தீதேயென இயைக்க.

தம் பெருமையைத் தாமே நினைத்தலும் குற்றமென்றபடி.

19. வியப்பிப்பான் - பிறரைக் கொண்டு தன்னை வியக்கும்படி செய்பவன். தீச்சுடர் - விளக்கை. வளர்த்தற்று - வளர்த்தாற் போல்வது. எண்ணிய பயனைத் தாராதென்றபடி. நலம் - இன்பம்.

முன்பாட்டில் ஒருவர் தம் புகழைத் தாமே நினைத்தல் குற்றமென்றவர் இப்பாட்டில் அதனைத் தாம் கூறுதலும் குற்றமென்பதை உதாரணமுகத்தால் விளக்கினர்.

20. பெருஞ்சுட்டு - பெருமதிப்பு. யாண்டும் - எவ்விடத்தும், எக்காலத்தும். (பி - ம்.) 'மறவாமை' நோற்பது - நோற்றல்; உளங்கொண்டு அயர்வின்றிச் செய்யத் தகுவதாதலாலும் வினையும் பயன் பெரிதாதலாலும் இச்செயலை நோற்றலென்றார். தூற்றி - பலர் அறியச் சொல்லி. புறங்காத்து - தாம் அறிந்திருந்தாலும் அவற்றை வெளியிடாமல் அடக்கி. தாழ்ச்சி - வணக்கத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்களை; "வணங்கிய வாயினர்" (குறள், 419.)

நோற்பது ஒன்று உண்டு; அது தாழ்ச்சி சொலல் என்க.

இது மக்களாகப் பிறந்தார் யாவருக்கும் கூறிய அறிவுரை.

21. கற்றுப் பிறர்க்குரைத்துத் தாநில்லார் வாய்ப்படூஉம்
வெற்றுரைக் குண்டோர் வலியுடைமை - சொற்றநீர்
நில்லாத தென்னென்று நாணுறைப்ப நேர்ந்தொருவன்
சொல்லாமே சூழ்ந்து சொலல்.

22. பிறர்க்குப் பயன்படத் தாங்கற்ற விற்பார்
தமக்குப் பயன்வே றுடையார்-திறப்படூஉம்
தீவினை யஞ்சா விறல்கொண்டு தென்புலத்தார்
கோவினை வேலை கொளல்.

---

21. தாம் நில்லார் - கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக என்றபடி நில்லாதவர். வெற்றுரை - பயனற்ற சொல். என் - என்ன காரணம்? நாண் உறைப்ப - நாணம் மிகும்படி நேர்ந்து - எதிர்ப்பட்டு. சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து. ஆராய்தலாவது, தன்னைக் கடிந்து கூறுவான் அங்கே இல்லாதிருத்தலை ஆராய்ந் தறிதல்.

வலியுடைமையாவது சூழ்ந்து சொலலென்க.

கற்றபடி நிற்றல்வேண்டு மென்பது கருத்து.

22. பிறர்க்குப் பயன்பட - தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன் படுவதை எண்ணுமற் பிறர்க்கே பயன்படும்படி. கற்றவற்றை விற்பார். பயனைப் பின் இரண்டடிகளிற் கூறுவார். தீவினை அஞ்சா விறல் - தீவினையை அஞ்சாத வீரம்; விறலென்றது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. தென்புலத்தார் கோ - யமன். அவனை வேலை கொளலாவது அவன் பலவகையான தண்டனையைப் பல முறை செய்யும்படி செய்வித்தல். யமதண்டத்தை அடைவதே அவர் பெறும் பயனென்றபடி.

“கற்பார் பொருள்காணர் காசுபணங் காணிலுனே, விற்பா ரவர்பானீ மேவாதே” (தமிழ்விடு. 184) என்பதிலும் விற்றலின் இழிவு புலப்படுத்தப்படுகின்றது.

23. கற்பன வூழற்ருர் கல்விக் கழகத்தாங்
கொற்கமின் றூத்தைவா யங்காத்தல் - மற்றுத்தம்
வல்லுரு வஞ்சன்மி னென்பவே மாபறவை
புல்லுரு வஞ்சுவ போல்.

24. போக்கறு கல்வி புலமிக்கார் பாலன்றி
மீக்கொ ணகையினர் வாய்ச்சேரா - தாக்கணங்கும்
ஆணவாம் பெண்மை யுடைத்தெனினும் பெண்ணலம்
பேடு கொளப்படுவ தில்.

23. கற்பன வூழ் - கற்றற்குரிய நல்லூழ். கல்விக் கழகம் - புலவர் நிறைந்த சபை. ஆங்கு : அசைநிலை. ஒற்கம் இன்று - நாவடக்கம் இல்லாமல். ஊத்தைவாய் - தூய்மையற்ற வாய் ; பயனற்ற சொற்களைக் கூறும் வாயென்பது பொருள். அங்காத்தல் - திறத்தல். மற்று : அசைநிலை. வல் உரு - எம் வலிய உருவம். என்ப - என்று கூறுதல். அங்காத்தல், அஞ்சன்மின் என்று கூறுதலைப் போலும் என ஒருசொல் வருவித்து முடிக்க. மா பறவை - மாவும் பறவையும் ; மா - மான் முதலிய விலங்கு. புல் லுரு - தினைப்புனம் முதலிய இடங்களில் விளைந்த தானியக் கதிரைக் கவர்தற்கு வரும் விலங்கும் பறவையும் அஞ்சும் பொருட்டுப் புல்லால் அமைத்து வைக்கப்படும் உருவம்; "கொல்லா வம்புஞ் சமர்க்களத்திற் குனியா வில்லுங் கொண்டு நிற்கும், புல்லா டவனே" (அருணைக். 19.) அஞ்சுவபோல் - அஞ்சுதலைப்போல. தம் உருவத்தைக்கண்டு அஞ்சியிருப்பாரைத் தம் சொல்லால் தமது அறியாமையைத் தாமே வெளிப்படுத்தி அவ்வச்சத்தைப் போக்குவரென்ருர்.

24. போக்கறு கல்வி - குற்றமற்ற கல்வி ; தம்மிடத்தினின்றும் போதல் அற்ற கல்வி எனலும் ஆம் (9.) புலமிக்கார் - அறிவு மிக்கவர். மீக்கொள் நகையினர் வாய் - மேற்பட்ட, உள்ளீடில்லாத நகையையுடையவரிடத்து ; நகையினரென்றது கற்றலிற் கருத்தைச் செலுத்தாமல் நகைத்து வீண்பொழுது போக்குவாரை. தாக்கணங்கும் ஆண் அவாம் பெண்மை - தீண்டி வருத்தும் பெண் தெய்வமும் இன்பம் நுகர்தற்பொருட்டு ஆண் உருவத்தை எடுக்க

25. கற்றன கல்லார் செவிமாட்டிக் கையுறூஉம்
குற்றந் தமதே பிறிதன்று - முற்றுணர்ந்தும்
தாமவர் தன்மை யுணராதார் தம்முணரா
ஏதிலரை நோவ தெவன்.

26. வேத்தவை காவார் மிகன்மக்கள் வேறுசிலர்
காத்தது கொண்டாங் குகப்பெய்தார் - மாத்தகைய
அந்தப் புரத்தது பூஞை புறங்கடைய
கந்துகொல் பூட்கைக் களிறு.

விரும்பும் பெண் தோற்றத்தை. பேடு உடைத்தெனினும். பெண் நலம் கொளப்படுவது இல் - அப்பேட்டினிடத்தில் பிறரால் பெண்ணின்பம் கொள்ளப்படுதலென்பது இல்லையாகும். பேடு மிக்க அழகுடைய பெண்ணைப்போன்ற தோற்றம் உடையதாயினும், பெண்ணால் வரும் இன்பத்தைத்தரும் இயல்புடையதன்று என்றபடி.

அறிவுடையாருக்கே கல்விவன்மை உண்டாகும் என்பது கருத்து. கற்பிக்கப்படாதாருள் ஒருவனை அறிவில்லான், 'ஏழை' என்னும் பெயரால் கூறப்படுதல் காண்க.

25. கற்றன - தாம் கற்ற நூற்பொருள்களை. செவிமாட்டி - செவியின் கண் வலியப் புகுத்தி. கையுறூஉம் குற்றம் - தாம் சிறுமை யடைதற்கு ஏதுவாகிய குற்றமானது. பிறிது அன்று - வேறொருவரது குற்றம் அன்று. கற்றாருடைய பெருமையை அறியாத குற்றம் அக்கல்லாதாருடையதன்றோ என்பாருக்கு விடை பின் கூறுகின்றார். முற்று உணர்ந்தும் - எல்லாம் அறிந்திருந்தும். தாம் - கற்றார். அவர் - கல்லாதாருடைய. உணராதாராகிய தாம். தம் உணரா - கற்றாராகிய தம் பெருமையை உணராத. ஏதிலரை - அயலாராகிய கல்லாதாரை; இது, சுட்டுப் பெயரளவாய் நின்றது. எவன் - என்ன பயன்கருதி?

26. இதுமுதல் 15 - பாட்டுக்களால் அரசியல்பு கூறப்படும்.

வேந்து அவை. மிகல் மக்கள் - கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களால் மிக்கவர்; மிகல் மக்கள் காவார். வேறு சிலரென்றது கல்வி முதலியன இல்லாதவரை. காத்து அது கொண்டு. உகப்பு - உயர்வை; "உகப்பே யுயர்தல்" (தொல். உரி. 8.) சிலர் உகப்

27. குலமகட்குத் தெய்வங் கொழுநனே மன்ற
புதல்வர்க்குத் தந்தையுந் தாயும் - அறவோர்க்
கடிகளே தெய்வ மனைவோர்க்குந் தெய்வம்
இலைமுகப் பைம்பூ ணிறை.

28. கண்ணிற் சொலிச்செவியி னோக்கு மிறைமாட்சி
புண்ணியத்தின் பாலதே யாயினும் - தண்ணளியால்
மன்பதை யோம்பாதார்க் கென்னும் வயப்படைமற்
றென்பயக்கு மாணல் லவர்க்கு.

பெய்தார். (பி - ம்.) 'உவப்பெய்தார்' பூஞை - பூனை. சுந்து கொல் - கட்டுத்தறியை முறிக்கின்ற.

அரண்மனைவாயிலில் நிற்கும் யானை போர்க்காலத்திற் போர் செய்தற்குப் பயன்படுதலும், அந்தப்புரத்திலுள்ள பூனை சோர் வறிந்து அங்குள்ள சிறந்த உணவுகளைமட்டும் உண்பதற்கன்றி வேறெதற்கும் சிறிதும் பயன்படாமையும் போல, பெரியோர் அரச னுக்கு அருகில் இராவிடினும் தக்க சமயத்திற் பயனளித்தலும் சிறியோர் இடைவிடாமற் காத்திருந்தும் உண்டி முதலிய பயனைத் தாம் அடைதலன்றி யாதோர் உயர்வும் அடையாததோடு அவ மதிப்பை அடைதலும் இங்கே அறிதற்பாலன.

இஃது எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

27. இன்னாருக்கு இன்னார் தெய்வமென்பதைக்கூறுகின்றார்.

குலமகட்கு - கற்புடையவளுக்கு. மன்ற - நிச்சயமாக. புதல் வர்க்குத் தந்தையும் தாயும், தெய்வமெனப் பின்னும் கூட்டுக; "அன்னையும் பிதாவு முன்னறி தெய்வம்" (கொன்றை வேந்தன்.) அறவோர் - துறவாமல் விரதங்காப்போர் (சிலப். 16 : 71, அரும்பத.); பிரமசாரிகளெனினும் ஆம். அடிகள் - ஆசிரியர். ஏகாரங்கள் தேற்றப்பொருளன. இலைமுகப் பைம்பூண் : சீவக. 2107. இறை - அரசன். உலக பாலர் உருவாய் நின்று உலகங்காத் தலின் அரசனைத் தெய்வமென்றார் (குறள், 39 - ஆம் அதி. அவதாரிகை.)

28. கண்ணிற் சொல்லுதல் - குறிப்பால் அறிபவர்க்குக் காரியங்களைக் கண்ணாற் குறிப்பித்தல். செவியின் நோக்குதல் -

29. குடிகொன் றிறைகொள்ளுங் கோமகற்குக் கற்ற
மடிகொன்று பால்கொளலு மாண்பே - குடியோம்பிக்
கொள்ளுமா கொள்வோற்குக் காண்டுமே மாநிதியம்
வெள்ளத்தின் மேலும் பல.

நாட்டில் அங்கங்கே நடப்பவற்றை ஒற்றர் மூலமாகக் கேட்டு அறிந்துகொள்ளுதல். "செவியிற் கண்டு கண்ணிற் கூறி, இரு நிலம் புரக்கு மொருபெரு வேந்தன்" (சிதம்பரமும். 26 : 4-5) என்பர். இறைமாட்சி - அரசுரிமையாகிய மேம்பாடு. புண்ணியத்தின் பாலதே ஆயினும் - முற்பிறப்பிற் செய்த அறத்தின் பயனாகக் கிடைத்ததாயினும்; "பாறர வந்த பழவிறற் றாயம்" (புறநா. 75 : 2.) மன்பதை - மக்கட்டொகுதி; பிறவுயிர்களையும் காத்தலுண்டாயினும் சிறப்புப் பற்றி மக்களை எடுத்துக் கூறினர். என்னும் - என்ன பயனைத் தரும்? இறைமாட்சி என்னும். வயப்படை - வன்மையுள்ள ஆயுதம். ஆணல்லவர் - பேடிகள்; ஆணல்லவர்க்கு வயப்படை என் பயக்கும் என்க. படை நன்றாயிருந்ததாயினும் பேடியின் குற்றத்தால் அது பயனடையாதவாறு போல, நல்ல நாடு வாய்த்ததாயினும் ஆள்பவனுடைய குற்றத்தால் அவன் அரசாட்சி சிறப்படையா தென்பது கருத்து; "தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை, வாளாண்மை போலக் கெடும்", "பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத், தஞ்சு மவன்கற்ற நூல்" (குறள், 614, 727) எனப் பிறரும் ஒரு பொருளைப்பெற்றும் அது பயன்படாமையை விளக்குதற்கு இந்த உவமையைக் கூறுதல் காண்க.

29. குடி கொன்று - குடிகளை வருத்தி; கொல்லல் - வருத்துதல்; "கரும்புபோற், கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்" (குறள், 1078.) இறை - வரியை. மடி கொன்று - மடியை அறுத்து. கொள்ளுமா - கொள்ளும் வழியால். கொள்வோற்கு - ஆறில் ஒரு பங்கைக் கொள்ளும் அரசனுக்கு; விளைவில் ஆறில் ஒரு பங்கை அரசன் கொள்ள வேண்டுமென்பது, "தென்புலத்தார் தெய்வம்" (குறள், 43) என்பதன் விசேட வுரையால் விளங்கும். அரசன் குடிகளிடம் வரிகொள்ளும் முறை, "காய்நெல் லறுத்து"

30. இன்று கொளற்பால நாளைக் கொளப்பொருன்
நின்று குறையிரப்ப நேர்படான் - சென்றொருவன்
ஆவன கூறி னெயிறலைப்பா னறலைக்கும்
வேடலன் வேந்து மலன்.

31. முடிப்ப முடித்துப்பின் பூசுவ பூசி
உடுப்ப வுடுத்துண்ப வுண்ணு - இடித்திடித்துக்
கட்டுரை கூறிற் செவிக்கொளா கண்விழியா
நெட்டுயிர்ப்போ டுற்ற பிணம்.

(புறநா. 184), "வாய்ப்படுங் கேடுமின்றும்" (சீவக. 2907), "கற்றைவை களைந்து" (திருவிளை. நாட்டுச். 28), "மாநிரப் புரு" (சீகாழிப். பூத விமோசன. 7) என்னும் செய்யுட்களால் அறியப்படும். (பி - ம்.) 'கொள்வோர்க்கு' காண்டும் - கண் கூடாகக் காண்போம். வெள்ளம் - ஒருபேரெண். மாநிதியம் வெள்ளத்தின்மேலும் பலவாதலைக் காண்டுமென்க. (பி - ம்.) 'நீணிதியம்'

அளவறிந்து இறைவாங்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

30 - 31. இவ்விரண்டு பாட்டுக்களாலும் கொடுங்கோலரசன் இயல்பு கூறப்படும்.

30. கொளற்பால - கொள்ளும் அளவான வரிகளை. குடிகள் குறையிரப்ப. நேர்படான் - உடன்படான். ஒருவன் - அமைச்சர் களுள் அறிவுடையானொருவன்; ஒருவனென்றார், அரசனை எதிர்த்துச் சொல்லுதலின் அருமைபற்றி. எயிறலைத்தல் - பற் களைக் கடித்தல்; கோபித்தல். ஆறு அலைக்கும் - வழிப்போவாரை வருத்திப் பொருளைக் கொள்ளும். வேடு - வேடன். அவ்வரசன் வேடனுமல்லன்; வேந்தனும் அல்லன்.

ஆறலைக்கும் வேடனுக்குரிய இயல்புடையானாயினும் குடிப் பிறப்பு முதலியவற்றால் வேடனைக் கூறப்பெறுன்; அவற்றால் வேந்தனாயினும் இயல்புகளால் வேந்தனைக் கூறப்பெறுன். இங்ஙனம் கூறினும் ஆறலைகள்வரோடு ஒப்பானென்பதே ஆசிரியர் கருத்து.

31. முடிப்ப - முடித்தற்குரிய மலர் முதலியவற்றை. உண்ணு - உண்டு. இடித்து இடித்து : அடுக்கு; இடைவிடாமை

32. ஒற்றிற் றெரியாச் சிறைப்புறத் தோர்துமெனப்
பொற்றேர் றுணையாத் தெரிதந்தும் - குற்றம்
அறிவரிதென் றஞ்சுவதே செங்கோன்மை சென்று
முறையிடினுங் கேளாமை யன்று.

33. ஏதிலார் யாதும் புகல விறைமகன்
கோதொரீஇக் கொள்கை முதுக்குறைவு நேர்நின்று
காக்கை வெளிதென்பா ரென்சொலார் தாய்க்கொலை
சால்புடைத் தென்பாரு முண்டு.

மேற்று ; "பொய்யாமை பொய்யாமையாற்றின்" (குறள், 296) என்பதுபோல. கட்டுரை - நன்மையைத் தரும் உறுதி மொழிகள். அமைச்சர்கள் கூறின். செவிக்கொள்ளாதனவும், கண் விழியாதனவுமாகிய அரசுகள் பிணம். செறல்பற்றி அஃறிணையாற் கூறினர். நெட்டுயிர்ப்போடுற்ற பிணம் என்றதனால், மற்றப் பிணங்களுக்கும் இத்தகைய கொடுங்கோலரசுகளுக்கும் உள்ள வேறுபாடு கூறப்பட்டது.

32. செங்கோலரசன் குற்றத்தை அறியும் வழி கூறப்படும்.

ஒற்றின் - ஒற்றர்களால். தெரியா - தெரிந்து. அரசர்கள் ஒற்றர்களாற் செய்திகளை அறிதல் திருக்குறளிலுள்ள ஒற்றாட லென்னும் அதிகாரத்தால் விளங்கும். சிறைப்புறத்து ஓர்தும் - மறைவிடத்திலிருந்து அறிவோம் ; சிறைப்புறத்தறிதல் பொற்கைப் பாண்டியன் வரலாற்றால் அறியப்படும். துணையாக வருவோர் யாருமின்றித் தேரளே துணையாக. தெரிதந்தும் : உம்மை உயர்வு சிறப்பு. (பி - ம்.) 'துணையாத் திரிதந்தும்' இப்பாடத்திற்கு, துணையாகச் சென்று திரிதந்துமென ஒரு சொல் வருவிக்க.

கேளாமை செங்கோன்மையன்று.

33. அரசன் யாவர் கூற்றையும் ஆராயாமல் நம்புதல் கூடா தென்பர்.

ஏதிலார் - அயலார். இறைமகன் - அரசன். கோது ஒரீஇ - குற்றத்தை நீக்கி. கொள்கை - நல்லனவற்றை அறிந்து கொள்ளுதல். முதுக்குறைவு - பேரறிவு. நேர் நின்று - அஞ்சாமல்

34. கண்கூடாப் பட்டது கேடெனினுங் கீழ்மக்கட்
குண்டோ வுணர்ச்சிமற் றில்லாகும் - மண்டெரி
தான்வாய் மடுப்பினு மாசுணங் கண்டுயில்வ
பேரா பெருமூச் செறிந்து.

35. நட்புப் பிரித்தல் பகைநட்ட லொற்றிகழ்தல்
பக்கத்தார் யாரையு மையுறுதல் - தக்கார்
நெடுமொழி கோறல் குணம்பிறி தாதல்
கெடுவது காட்டுங் குறி.

எதிரே நின்று. வெளிது - வெண்ணிறமுடையது. காக்கை வெளிதென்பாரென்றது, கண்கூடாகப் பலரறிந்த உண்மையை மறுத்துக் கூறுதற்கு எடுத்துக் காட்டியவாறு. தாய்க்கொலை - தாயைக் கொல்லுதல். சால்புடைத்து - ஏற்புடையது. அறமல்லாத வற்றை அறமென்று கூறுதற்கு எடுத்துக் காட்டியது இது. என்பாரும்: உம்மை இழிவு சிறப்பு. "எப்பொருள் யார்யார் வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு" (குறள், 423) என்பது ஈண்டு அறிதற்பாலது.

34. கேடு கண்கூடாப்பட்ட தெனினும்; கண்கூடா - பிரத்தியட்சமாக. கீழ்மக்கட்கு உணர்ச்சி உண்டோ; உணர்ச்சி - கேடுவருமென்றும் அதனை நீக்க உபாயம் தேட வேண்டு மென்றும் அறிதல். மற்று: அசைநிலை. மண்டு எரி - மிக்கு எரிகின்ற நெருப்பு. தான்: அசைநிலை. வாய் மடுப்பினும் - தம்மை எரித்தாலும். மாசுணம் பெருமூச்செறிந்து பேராவாய்க் கண் டுயில்வ; மாசுணம் - பெரும்பாம்புகள்; பேரா - இருந்த இடத் தினின்றும் நகராதனவாய்.

இச்செய்யுள் எடுத்துக் காட்டுவமையணி.

35. அரசனுக்குக் கேடு பயப்பனவற்றைக் கூறுவார்.

நட்புப் பிரித்தல் - பழமையான நண்பரைப் பிரியும்படி செய்தல். பகை நட்டல் - நெடுங்காலம் பகையாயுள்ளாரை நட்பாக்கிக் கொள்ளுதல்; "முற்றன்னைக் காய்வானைக் கை வாங்கிக் கோடலும்.........சாவ வுறுவான் றொழில்" (திரிகடுகம், 4.) ஒற்று இகழ்தல் - கண்போன்ற ஒற்றர் கூறியவற்றை

36. பணியப் படுவார் புறங்கடைய ராகத்
தணிவில் களிப்பிஞற் ருழ்வார்க் - கணிய
திளையாண் முயக்கெனினுஞ் சேய்த்தன்றே மூத்தாள்
புணர்முலைப் போகங் கொளல்.

37. கண்ணேக் கரும்பா நகைமுகமே நாண்மலரா
இன்மொழியின் வாய்மையே தீங்காயா - வண்மை
பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையா ரன்றே
சலியாத கற்ப தரு.

இகழ்ந்துரைத்தல். பக்கத்தார் - அமைச்சர்; "உழையிருந் தான்" (குறள், 638) என்பதனல் இங்ஙனம் கூறிஞர். நெடு மொழி கோறல் - நெடுங்காலத்திற்குப் பயன்படுவனவான செவி யறிவுறூஉ, வாயுறை வாழ்த்து முதலியவற்றை அவமதித்தல்; "மெய்ம்மொழிமற், றென்மொழி பிழையா தாகும், பின்வழி நுமக்குப் பெரும்பயன் றருமே" (சிதம்பரச். 83.) பிறிதாதல்- வேறுபடுதல். கெடுவது காட்டும் குறி - தான்பின்னே கெடுவதை முன்னே தெரிவிக்கும் அடையாளங்கள்.

36. பெரியாரைப் பிழையாமை இதிற் கூறப்படும்.

பணியப்படுவார் - தம்மால் வணங்கத்தக்க அந்தணர், சான்றோர், அருந்தவத்தோர், தாய், தந்தை, தமையன் முதலியோர் (பு. வெ. 221.) புறங்கடையராக - தலைவாயிற் புறத்தே இருப்ப. தணிவில் களிப்பிஞல் - குறைதலில்லாத செல்வச் செருக்கால். தாழ்வார்க்கு - எதிர்செல்லுதலின்றித் தம்பால் வரும் வரையில் தங்கியிருப்பார்க்கு. இளையாள் முயக்கு அணியதெனினும்; இளையாள் - திருமகள்; இளையாள் முயக்கென்றது, செல்வத்தோடு கூடியிருத்தலை. மூத்தாளது போகங்கொளல் சேய்த்தன்று; விரைவில் வறியராவாரென்பது கருத்து; மூத்தாள் - மூதேவி (குறள், 167.) சேய்த்தன்று - மிக அண்மைக் காலத்துள்ளதென்றபடி.

37. ஈகையின் இலக்கணம் இதிற் கூறப்படும்.

கண் நோக்கு அரும்பா - சேய்மைக்கண்ணே இரவலரைக் கண்டபோது இனிமையாகப் பார்த்தலே அரும்பாக. நகைமுகமே

38. வாங்குங் கவளத் தொருசிறிது வாய்தப்பிற்
றூங்குங் களிறோ துயருறு - மாங்கதுகொண்
டூரு மெறும்பிங் கொருகோடி யுய்யுமால்
ஆருங் கிளையோ டயின்று.

நாள் மலரா - நெருங்கியவழி மலர்ச்சியோடு கூடிய முகமே அன்று அலர்ந்த மலராக. இன்மொழியாகிய வாய்மை தீங்காயாக; இன் : வேண்டாவழிச்சாரியை ; வாய்மை - உண்மை. தீங்காய் - இனிய காய். பலமா - பழமாக. நலம் கனிந்த - நற்குணங்கள் மிக்க. சலியாத - கொடுத்தலில் இளைத்தலில்லாத. பண்புடையார் சலியாத கற்பதரு அன்றே; கற்பதரு - கற்பகமரம். தெய்வ லோகத்திலுள்ள கற்பகம் கற்பகம் அன்று; வள்ளல்களே கற்பக தரு என்றபடி.

கண்ணோக்கும் நகைமுகமும் அகத்தின் உவப்பை வெளிப் படுத்துவன. மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றும் விரும்பிச் செய்வது ஈகையென்று கொள்க.

இச்செய்யுள் உருவகவணி.

38. அரசனுடைய வருவாய் சிறிது குறைந்தாலும் அதனால் அரசனுக்குத் துன்பம் உண்டாகாது. ஆனால் அதுகொண்டு வேறு பலர் பிழைப்பரென்பது கூறப்படும்.

வாங்கும் கவளத்து - தான் உட்கொள்ளும் கவளத்துள். ஒரு சிறிது - மிகச் சிறிய பாகம். வாய் தப்பின் - வாயினின்றும் தவறி விழுமாயின். ஆங்கது : ஒரு சொல் நீர்மையன ; ஆங்கு : அசை நிலையுமாம். ஒருகோடி எறும்புகள் ஆரும் கிளையோடு அயின்று உய்யும் ; ஆரும் கிளை - நிறைந்த சுற்றம் ; அயின்று - உண்டு.

“அத்தி முதலெறும்பீ றானவுயிர்” (குரு நமச்சிவாய முனிவர்) என்பவாதலின் அவ்விரண்டையும் இயைபுபட அமைத்துக் கூறியது அறியத்தக்கது.

இச்செய்யுள் அரசர்க்குக் குறிப்பாக நீதிகூறியபடி ; இது பிறிது மொழிதலென்றும், நுவலாநுவற்சியென்றும், ஒட்டணி யென்றும் கூறப்படும்.

39. மாகஞ் சிறுகக் குவித்து நிதிக்குவை
ஈகையி னேக்கழுத்த மிக்குடைய - மாகொல்
பகைமுகத்த வென்வேலான் பார்வையிற் றீட்டும்
நகைமுகத்த நன்கு மதிப்பு.

40. கலைகணுத் தம்மடைந்தார்க் குற்றுழியு மற்றோர்
விளைவுன்னி வெற்றுடம்பு தாங்கார் - தளர்நடைய
தூனுடம் பென்று புகழுடம் போம்புதற்கே
தானுடம் பட்டார்க ளாம்.

---

39. பொருளீதலைக் காட்டிலும் நன்மதிப்போடு கூடிய பார்வையே சிறந்ததென்பர்.

மாகம் சிறுக - ஆகாயப்பரப்பும் சிறிதாம்படி; சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. நிதிக்குவையைக் குவித்து. ஈகையின் - அதனை ஈதலைக் காட்டிலும். ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு; " ஏக் கழுத்தம் போல வினிதன்றே " (சீவக. 496.) மிக்குடைய எனப் பன்மையாற் கூறினர் மதிப்பின் பன்மை பற்றி. மாகொல் வேல்- யானைகளைக் கொல்லும் வேல். வென்வேல் - வெற்றியைத் தரும் வேல்; வென் - வெற்றி. (பி - ம.) ' வெள்வேல்' பார்வையின் தீட்டும் - பார்த்தலால் எழுதும். நகைமுகத்த - சிரிப்போடு கூடிய முகத்தை யுடைய. தீட்டும் மதிப்பு என்க. நன்கு மதிப்பு ஈகையின் ஏக்கழுத்தம் மிக்குடைய என்க.

வென்வேலானென்றமையின் அரசனென்பது கொள்ளப் படும். அவனது நன்குமதிப்பினால் பலருடைய பாராட்டும் நல்லுதவியும் பெறுதலின் ஈகையினும் சிறந்ததென்றார்.

40. புகழுடம்பு அடைதற்கு வழி இதனாற் கூறப்படும்.

தம்மைக் கலைகணாக அடைந்தார்க்கு; கலைகண் - பற்றுக் கோடு. உற்றுழி - ஒரு துன்பம் நேர்ந்தவிடத்து. மற்றோர் விளைவு உன்னி - உடம்பால் அடையும் காம நுகர்ச்சி போன்ற வேறோர் இழிந்த பயனைக் கருதி. வெற்றுடம்பு - பிறர்க்குப் பயன்படாத உடம்பை. ஊனுடம்பு தளர் நடையதென்று; தளர் நடையது - அழியும் தன்மையுடையது. புகழுடம்பு - புகழாகிய உடம்பு.

41. தம்முடை யாற்றலு மானமுந் தோற்றுத்தம்
இன்னுயி ரோம்பினு மோம்புக - பின்னர்ச்
சிறுவரை யாயினு மன்ற தமக்காங்
கிறுவரை யில்லை யெனின்.

ஓம்புதற்கே என்பதிலுள்ள ஏகாரத்தைப் புகழுடம்பென்பதனோடு கூட்டுக. புகழுடம்பு ஓம்புதற்கு உடன்பட்டார்கள் வெற்றுடம்பு தாங்கார். தான், தாம்: அசை நிலைகள். உடல் நீத்தேனும் பிறருக்கு உதவுவரென்றபடி. ததீசிமுனிவர், சிபி முதலியோர் வரலாற்றால் இந்த உண்மை விளங்கும்.

41. இது முதல் மூன்று செய்யுட்களால் நிலையாமை கூறப்படும்.

ஆற்றல் - திறமை. மானம் உயிரினும் சிறந்ததென்பர். 'மானமாவது எக்காலத்தும் தம் நிலையில் தாழாமையும், தெய்வத்தால் தாழ்வு வந்தவழி உயிர்வாழாமையுமாம்' (குறள், மானம், அவதாரிகை.) தோற்று - இழந்து. ஓம்பினும்: உம்மை இழிவு சிறப்பு. (பி - ம.) 'பின்னை' சிறுவரையாயினும் - சிறிதளவேனும். மன்ற - நிச்சயமாக. தமக்கு இறுவரை யில்லையெனின் இன்னுயிர் ஒம்பினும் ஓம்புக என இயைக்க. ஆங்கு: அசை நிலை. இறுவரை - இறக்கும் காலம். இல்லையெனின்: இறத்தல் நிச்சயமென்று தெரிவித்தபடி. இவ்வுடல் நிலையாதாதலின் இதன் அழிவுக்கு அஞ்சாது, மானத்தைக் காத்தல்வேண்டு மென்பது கருத்து.

"மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை, பீடழிய வந்தவிடத்து" (குறள், 968), "மான வருங்கல நீக்கி யிரவென்னும், ஈன விளிவினால் வாழ்வேன்மன் - ஈனத்தால், ஊட்டியக் கண்ணு முறுதிசேர்ந் திவ்வுடம்பு, நீட்டித்து நிற்கு மெனின்" (நாலடி. 40), "மான மழிந்தபின் வாழாமை முன்னினிதே" (இனியவை. 14) என்பன இதனோடு ஒப்பு நோக்கற்பாலன.

42. கலனழிந்த கற்புடைப் பெண்டிரு மைந்து
புலனொருங்கப் பொய்கடிந் தாரும் - கொலைஞாட்பின்
மொய்ம்புடை வீரரு மஞ்சார் முரண்மறலி
தும்பை முடிச்சூ டினும்.

43. புழுநெளிந்து புண்ணழுகி யோசனை நாறும்
கழிமுடை நாற்றத்த வேனும் - விழலர்
விளிவுன்னி வெய்துயிர்ப்பர் மெய்ப்பயன் கொண்டார்
சுளியார் சுமைபோடு தற்கு.

---

42. கலனழிந்த கற்புடைப் பெண்டிரென்றது, கைம்பெண்டிரை; கலன் - ஆபரணம்; இங்கே மங்கலநாண். ஐந்து புலன் ஒருங்க - சுவை முதலிய ஐம்புலன்களும் ஒருவழிப்படும் படி. பொய்கடிந்தோரென்றது துறவிகளை. (பி - ம்.) 'பொய் யொழிந்தோரும்' "சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்று பற்றியது தான்வந்து முற்றுமெனலாற் - சகமீ திருந்தாலு மரண முண் டென்பதைச் சதாநிஷ்டர் நினைவதில்லை" (தாயுமானவர்.) ஞாட்பின் - போரில். மொய்ம்பு - வன்மை. உடம்பின் நிலையா மையை எப்பொழுதும் உள்ளத்திற் கொண்டிருத்தல் பற்றி வீரர், "காஞ்சி சான்ற வயவர்" (பதிற். 65 : 4, 90 : 39) எனப் பாராட்டப்படுதல் காண்க. முரண் மறலி - இயல்பாகவே மாறு பாட்டையுடைய யமன். தும்பை முடிச்சூடினும் - உயிரைக் கொள்ளும்பொருட்டுத் தானே சினத்தோடு வந்தாலும்; போர் செய்வோர் தும்பையைச் சூடுதல் புறத்திணையிலக்கணமென்பது இங்கே அறியத்தக்கது. மறலி தும்பை முடிச்சூடினும், பெண் டிரும் கடிந்தோரும் வீரரும் உயிர்விடுதற்கு அஞ்சார்.

இச்செய்யுள் புகழொப்புமைக் கூட்டவணி.

43. உடம்பின் தூய்தன்மையும் அதனாற் பயன் கொண் டாரது மேன்மையும் கூறப்படும்.

புழு நெளிந்து - புழுக்கள் நெளியப்பெற்று. யோசனை நாறு மென்றல் ஒரு மரபு. கழிமுடை நாற்றத்த வேனும் - மிக்க புலால் நாற்றத்தை உடையனவாயினும். விழலர் - வீணர். விளி வுன்னி - இறத்தலை நினைந்து. வெய்துயிர்ப்பர் - அச்சத்தால்

44. இகழி னிகழ்ந்தாங் கிறைமக னென்று
டகழினு மொக்கட் புகழ்ப - இகன்மன்னன்
சீர்வழிப் பட்டதே மன்பதைமற் றென்செய்யும்
நீர்வழிப் பட்ட புணை.

45. செவிசுடச் சென்றுங் கிடித்தறிவு மூட்டி
வெகுளினும் வாய்வெரீஇப் பேரா கவுண்மதத்த
கைம்மா வயத்ததோ பாகுமற் றெத்திறத்தும்
அம்மாண் பினவே யமைச்சு.

பெருமூச்செறிவர். மெய்ப்பயன் கொண்டார் - உடம்பாலாகிய உண்மையான பயனைக் கொண்டவர்; சுமையென்றது உடம்பினை. பயன் கொண்டார் சுமை போடுதற்குச் சுளியார்; சுளியார் - வெறுக்க மாட்டார்; என்றது உவப்போடு உயிரை விடுவரென்றபடி.

"கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார், துரும் பெழுந்து வேங்காற் றுயராண் டுழவார், வருந்தி யுடம்பின் பயன் கொண்டார் கூற்றம், வருங்காற் பரிவ திலர்" (நாலடி. 35.)

44. அரசன் சென்றவழியே குடிமக்கள் செல்வரென்பர்.

இறைமகன் இகழின் - அரசன் ஒன்றை இகழ்ந்து கூறினுல். புகழ்ப என்பதற்கு, பின்னேயுள்ள மன்பதை என்பதை எழுவாயாக்குக. புகழ்ப - டிகழ்வார்கள். மன்பதை மன்னன்சீர் வழிப்பட்டதே. மன்பதை - மக்கட்டொகுதி. புணை - தெப்பம்; மற்று: அசை நிலை. தெப்பம் நீர் செல்லும் வழியே செல்லுமாறு போல, குடிகளும் அரசன் சென்ற வழியே செல்வர்.

அரசன் செல்லும் வழியே குடிகள் செல்லுமாதலின் அதனை அறிந்து நல் வழியிலே அவன் செல்லுதல் வேண்டுமென்பது குறிப்பு.

இச்செய்யுள் எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

45. அரசன் வெகுண்டபோதும் நீதி கூறுதல் மந்திரியின் கடமை என்பது இதிற் கூறப்படும்.

46. கைவரும் வேந்த னமக்கென்று காதலித்த
செவ்வி தெரியா துரையற்க - ஒவ்வொருகால்
எண்மைய னேனு மரியன் பெரிதம்மா
கண்ணில னுள்வெயர்ப்பி னன்.

செவி சுட - செவி பொறுதபடி. அறிவு மூட்டி - அறிவை உண்டாக்கி. வெகுளினும் - அரசன் கோபித்தாலும். வாய் வெரீஇ - சொல்லுதற்கு அஞ்சி. பேரா - அமைச்சர்கள் நீங்க மாட்டார். அறிவு மூட்டிப் பேரா. கவிழ் மதத்த - சொரிகின்ற மதநீரையுடைய. பாகு கைம்மா வயத்ததோ : அன்றென்றபடி; பாகு - பாகன்; கைம்மா - யானை. எத்திறத்தும் - எல்லா வகையிலும். அமைச்சு அம்மாண்பினவே - அமைச்சர்களும் அந்தத் தன்மையை உடையவர்களே. பாகு, அமைச்சு : உயர்திணைப் பொருட்கண் வந்த அஃறிணைச் சொற்கள்.

அரசனை யானையாகவும் அமைச்சனைப் பாகனாகவும் கூறும் மரபு, 'மதச்செருக்காற் பாகன் தோட்டியை நீவுமாறுபோலக் காமக்களிப்பால் தன் அமைச்சர் கூற்றைக் கடத்தல்நோக்கி, களிறனான் என்றார்' (சீவக. 200, ந.) என்பதனால் விளங்கும்.

"அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி, உழையிருந்தான் கூறல் கடன்" (குறள், 638); "அரைசர் சீறுவ ரேனு மடியவர், உரைசெ யாதொழியார்க ளுறுதியே" (கலிங்கத். 366); "தலைமகன் வெகுண்ட போதும், வெம்மையைத் தாங்கி நீதி விடாது நின் றுரைக்கும் வீரர்" (கம்ப. அயோத்தி. மந்திரப். 9.)

46. மன்னரைச் சார்ந்தொழுகும் முறை கூறப்படும்.

வேந்தன் நமக்குக் கைவரும் - அரசன் நம் வழிப்படுவான். காதலித்த - தாம் விரும்பியவற்றை. செவ்வி தெரியாது - அரசன் தாம் கூறுவனவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளும் சமயத்தை அறிந்து கொள்ளாமல். எண்மையனேனும் - காண்டற்கு எளியனானாலும். அம்மா : வியப்பிடைச்சொல். பெரிது அரியன். கண் - கண்ணோட்டம்; ஆகுபெயர். உள் வெயர்ப்பினன் - உள்ளே அடக்கிய சினத்தை உடையவனாவன்.

"கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார், துளக்கற்ற காட்சி யவர்" (குறள், 699.)

47. பழமை கடைப்பிடியார் கேண்மையும் பாரார்
கிழமை பிறிதொன்றுங் கொள்ளார் வெகுளின்மற்
காதன்மை யுண்டே யிறைமாண்டார்க் கேதிலரும்
ஆர்வலரு மில்லை யவர்க்கு.

48. மன்னர் புறங்கடை காத்து வறிதேயாம்
எந்நலங் காண்டுமென் றெள்ளற்க - பன்னெடுநாட்
காத்தவை யெல்லாங் கடைமுறைபோய்க் கைகொடுத்து
வேத்தவையின் மிக்குச் செயும்.

49. உறுதி பயப்ப கடைபோகா வேனும்
இறுவரை காறு முயல்ப - இறுமுயிர்க்கும்
ஆயுண் மருந்தொழுக்க றீதன்று லல்லனபோல்
ஆவனவு முண்டு சில.

---

47. பழமை - பழைய நட்பை. கிழமை - பழைய நண்பர் உரிமையாற் செய்வனவற்றை. "பழமை யெனப்படுவ தியா தெனின் யாதும், கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு" (குறள், 801) என்பதையும் அதனுரையையும் பார்க்க. "புரைதவப் பயனோக் கார் தம்மாக்க முயல்வாரை, வரைவின்றிச் செறும் பொழுதிற் கண்ணோடா துயிர்வௌவும், அரைசு" (கலி. 8. 15-7.) வெகு ளின் - கோபித்தால். இறைமாண்டாருக்குக் காதன்மையுண்டோ? இறைமாண்டார் - அரசியலிலே மேம்பட்டார். காதன்மை-அன்பு. உண்டேயென்றது இல்லையென்றபடி. ஏதிலர் - அயலார். ஆர் வலர் - அன்பு செய்யப்பட்டவர். அவர்க்கு ஏதிலரும் ஆர்வலரும் இல்லை.

48. புறங்கடையை வறிதே காத்து; வறிதே - யாதொரு பயனும் இன்றி. எ நலம் காண்டும் என்று - எந்த நன்மையைக் கண்டோமென்று. எள்ளற்க - இகழாதொழிக. கைகொடுத்து - உதவி. வேத்தவையில் - அரசனுடைய சபையில். மிக்குச் செயும் - பிறரைக் காட்டிலும் மேம்பாட்டோடு இருக்கும்படி செய்யும். காத்தவையெல்லாம் மிக்குச் செய்யும்.

49. இறக்கும் வரையிலும் முயற்சியுடையவனாயிருத்தல் வேண்டுமென்பது கூறப்படும். உறுதி பயப்ப - நன்மையைத்

50. முயலாது வைத்து முயற்றின்மை யாலே
உயலாகா வூழ்த்திறத்த வென்றார் - மயலாயும்
ஊற்ற மிறுவிளக்க மூழுண்மை காண்டுமென்
றேற்றா ரெறிகான் முகத்து.

தருவனவாகத் தாம் மேற்கொண்ட முயற்சிகள். கடைபோகா வேனும் - முடிவு பெறாவிட்டாலும். இறுவரை காறும் - தாம் இறக்கும் காலம் வரையிலும். முயல்ப - முயல்வார்கள். இறும் உயிர்க்கும் - அழியும் உயிருக்கும். ஆயுள் மருந்து ஒழுக்கல் - ஆயுளை நீடிக்கச் செய்யும் மருந்தை ஊற்றுதல். அல்லனபோல் ஆவனவும் சில உண்டு - முடிவு பெறாதனபோல் தோன்றி முடிவுபெறும் சில காரியங்களும் உண்டு. இடைவிடாமல் முயன்றால் ஆகாதனவும் கைகூடுமென்பது கருத்து.

50. முயற்சியின் சிறப்புக் கூறப்படும்.

முயலாது வைத்து - முயலாமலே இருந்து; வைத்து : ஒரு சொன்னடை. முயற்று - முயற்சி; "முயற்றின்மை இன்மை புகுத்திவிடும்" (குறள், 616.) ஊழ்த்திறத்த உயலாகா - ஊழின் வழிப்பட்டனவாகிய நன்மைகள் தப்பமாட்டா; 'ஊழின் வலியால் வரும் நன்மைகள் எப்படியும் கிடைத்துவிடும். ஆதலின் முயற்சி வேண்டற் பாலதன்று' என்பாரை மறுத்தபடி. மயலாயும் - மயக்க மடைந்தாலும். ஊற்றம் இறும் விளக்கம் - வன்மை ஒழிந்த விளக்கை. ஊற்றம் - வலி; இங்கே எண்ணெய் திரி முதலியவற்றினால் உண்டாம் வன்மை. (பி - ம்.) 'ஊற்றமி றாவிளக்கம்' ஊழ் உண்மை காண்டுமென்று - ஊழிருத்தலைச் சோதித்தறிவோமென்று. எறிகால் முகத்து ஏற்றார் - அடிக்கின்ற காற்றுக்கு எதிரே ஏற்றமாட்டார். விளக்கத்தை ஏற்றார்.

ஊழை நினையாமலே முயலவேண்டுமென்பது கருத்து. வலியற்ற விளக்கு அவிந்து விடுவதுதானே என்றெண்ணிக் காற்றடிக்கும் இடத்தில் ஏற்றமாட்டார்கள்; அது சிறிது நேரமாவது எரியுமென்று கருதி அவ்வளவிற் பயன் கொள்ளும்பொருட்டு அதைப் பாதுகாப்பார்கள். அதுபோல ஊழின் வலியே கருதி வாளா இராமல் தம்மால் இயன்ற முயற்சிசெய்து அம் முயற்சிக்கேற்ற பயனைப்பெற முயல்வரென்றபடி; "தெய்வத்தா னாகா

51. உலையா முயற்சி களைகணா வூழின்
வலிசிந்தும் வன்மையு முண்டே - உலகறியப்
பான்முளை தின்று மறலி யுயிர்குடித்த
கான்முளையே போலுங் கரி.

52. கால மறிந்தாங் கிடமறிந்து செய்வினையின்
மூல மறிந்து விளைவறிந்து - மேலுந்தாம்
சூழ்வன சூழ்ந்து துணைமை வலிதெரிந்
தாள்வினை யாளப் படும்.

தெனினும் முயற்சிதன், மெய்வருத்தக் கூலி தரும்'' (குறள், 619.)

51. முயற்சியால் ஊழையும் வெல்லலாமென்பது கூறப் படும்.

உலையா முயற்சி - இடுக்கண்களுக்கு மனம் அழியாத முயற்சி. களைகணா - பற்றுக்கோடாக. ஊழின் வலி சிந்தும் - ஊழின் வன்மையையும் அழிக்கும். வன்மையும் : உம்மை உயர்வு சிறப்பு. உண்டே : ஏகாரம் தேற்றம். பால் முளை - ஊழின் முளையை. தின்று - அழித்து. மறலி - யமனது. உயிர் குடித்த - உயிரைப் போக்கிய. தின்று குடித்த என்றது ஒரு நயம். கான் முளையே - மார்க்கண்டேயரே. போலும் : அசைநிலை. கரி - சான்று.

52. வினைதொடங்கும் முன் ஆராயவேண்டுவன இவை யென்பது இதிற் கூறப்படும்.

காலம் அறிந்து - தமக்கு நன்றும் காலத்தை அறிந்து. இடம் - தம் வெற்றிக்கேற்ற இடங்களை. மூலம் - காரணத்தை. விளை வறிந்து - பயனை அறிந்து. சூழ்வனசூழ்ந்து - பின்னும் ஆராய வேண்டியவற்றை ஆராய்ந்து. துணைமை வலி - உதவியாயினரது வன்மை ; துணைமை : ஆகுபெயர். ஆள்வினை - முயற்சி. திருக் குறளில் காலமறிதல் முதலிய அதிகாரங்களில் விரிவாகக் கூறப் பட்ட நீதிகள் இங்கே ஒரு செய்யுளிற் சுருக்கிக் கூறப்பட்டமை அறியற்பாலது.

53. மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்டுஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையு மேற்கொள்ளார் - செவ்வி
அருமையும் பாரா ரவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாயி னார்.

54. சிறிய பகையெனினு மோம்புத றேற்றார்
பெரிதும் பிழைபா டுடையர் - நிறைகயத்
தாழ்நீர் மடுவிற் றவளை குதிப்பினும்
யானை நிழல்காண் பரிது.

---

53. தாம் மேற்கொண்ட முயற்சியில் ஊக்கமுடையாரது இலக்கணம் கூறப்படும்

மெய்வருத்தம் - உடம்பின் வருத்தத்தை. செவ்வி அருமை - காலம் அரிதாயிருத்தல். அவமதிப்பும் - தம்மைப் பிறர் அவமதித்தலையும்; உம்மை: உயர்வு சிறப்பு. கருமமே கண்ணாயினார் பாரார், நோக்கார், துஞ்சார், மேற்கொள்ளார், அருமையும் பாரார், அவமதிப்பும் கொள்ளாரென்க.

54. சிறுபகையை இகழ்ந்து அதனைக் களையாமல் இருத்தல் தீது என்பது கூறப்படும்.

ஓம்புதல் தேற்றார் - நீக்குதலை அறியாதவர்; தேற்றார்: தன் வினைக்கண் வந்தது, "நட்பாட றேற்றா தவர்" (குறள, 187) என்புழிப்போல. பிழைபாடு - குற்றம். நிறைந்த கயத்திலுள்ள தாழ்ந்த நீரில்; கயம் - குளம். நிழல் காண்பு - தன் நிழலைக் காணுதல்; காண்பு - காணுதல்; தொழிற்பெயர்; "மனங்கவல் பின்றி" (பொருந. 95) என்பதுபோல. வலியாற் சிறியபகைவர், பெருவன்மையுடையாருக்கும் தீங்கிழைப்பரென்பது உவமையால் விளங்கும்.

சிறிய பகையால் பெருந் தீங்கு விளைதல், "சிறியரென் றிகழ்ந்து நோய்வு செய்வன செய்யல்" (பால. அரசியல். 32) என்று இராமன் கூற்றாகக் கம்பர அமைத்த செய்யுளாலும் விளங்கும்.

இச்செய்யுள் எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

"வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்காற், றீயெச்சம் போலத் தெறும்", "இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர், கை

55. புறப்பகை கோடியின் மிக்குறினு மஞ்சார்
அகப்பகை யொன்றஞ்சிக் காப்ப வனைத்துலகும்
சொல்லொன்றின் யாப்பார் பரிந்தோம்பிக் காப்பவே
பல்காலுங் காமப் பகை.

56. புறநட் டகம்வேர்ப்பார் நச்சுப் பகைமை
வெளியிட்டு வேறுதல் வேண்டும் கழிபெருங்
கண்ணோட்டஞ் செய்யார் கருவியிட் டாற்றுவார்
புண்வைத்து மூடார் பொதிந்து.

கொல்லுங் காழ்த்த விடத்து" (குறள், 674, 879) என்பன இதனோடு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

55. புறப்பகையினும் உட்பகை மிக அஞ்சத்தக்கதென்பது கூறப்படும்.

புறப்பகை - புறத்தே பகைமையைப் புலப்படுத்துவர். கோடி : பல என்னும் பொருளில் வந்தது. மிக்குறினும் : உம்மை உயர்வு சிறப்பு. முன்னேயறிந்து காக்கப்படுதலால் புறப்பகைக்கு அஞ்சாரென்றார். அகப்பகை - உள்ளேபகையையுடையவர். காப்ப - தம்மைக் காத்துக் கொள்ளுவார்கள். "எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினும், உட்பகை யுள்ளதாங் கேடு" (குறள், 889.) சொல் ஒன்றின் யாப்பார் - ஒரு சொல்லால் தம்வயப் படுத்தும் பெரியோர் ; யாத்தல் - கட்டுதல். பரிந்து - வருந்தி. காமமாகிய பகையை. யாப்பார் பரிந்தோம்பிக் காப்பவென்க. புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகையாய காமத்தை அடக்குதல் அருமையென்றபடி.

இச்செய்யுள் எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

56. உட்பகையாயுள்ளாரைத் தன்பானின்றும் விலக்குதல் வேண்டுமென்பது கூறப்படும்.

புறம் நட்டு - புறத்தே நட்புச் செய்து. அகம் வேர்ப்பார் - மனத்தில் வெறுப்பவரது. நச்சுப்பகைமை - நஞ்சுபோன்ற பகைமையை. வெளியிட்டு - வெளிப்படையாகச் சொல்லி. வேறுதல்வேண்டும் - உட்பகையுடையாரினின்றும் தம்மை வேறுக்கிக் கொள்ளல்வேண்டும் ; வேண்டும் : தேற்றவினை.

57. நட்பிடைக் குய்யம்வைத் தெய்யா வினைசூழ்ந்து
வட்கார் திறத்தராய் நின்றார்க்குத் - திட்பமா
நாளுலந்த தன்றே நடுவ ன( ) ின்மை
வாளா கிடப்பன் மறந்து.

58. மனத்த கறுப்பெனி னல்ல செயினும்
அனைத்தெவையுந் தீயவே யாகும் - எனைத்துணையும்
தீயவே செய்யினு நல்லவாக் காண்பவே
மாசின் மனத்தி னவர்.

(பி - ம்.) - 'செய்யேல்' கருவியிட்டு - அறுத்தற்குரிய கருவியால் அறுத்து. புண்ணைக் கருவியிட்டு ஆற்றுவார் : பொதிந்து வைத்து மூடார்.

இதுவும் எடுத்துக் காட்டுவமையணி.

57. நட்பிடை குய்யம் வைத்து - நட்பினிடத்தே வஞ்சனை செய்து; "நட்பிடைக் குய்யம் வைத்தான்" (சீவக. 253.) எய்யாவினை - பிறரால் அறியப்படாத தீயசெயல்களை. வட்கார் திறத்தராய் - பகைவருடைய சார்பினராகி; வட்கார் - பகைவர் (புறநா. 100 : 3, உரை.) திட்பமா - திண்ணமாக. நாள் உலந்தது - வாழ்நாள் முடிவுற்றது. உட்பகையாயிருந்து தம் தலைவர்க்குக் கேடு சூழ்வார், உயிரோடு கூடியிருப்பினும் இறந்தாரோடு ஒப்பரென்பதுகருத்து; அவர் உயிர்வாழக் காண்கின்றோமே யென்று வினவுவார்க்கு, 'நடுவன்..........மறந்து' என்பது விடை. அத்தகையாருடைய உயிரைக் கொள்ளாமை யமனுக்கு நடுவின்மை; நடுவின்மையால் மறந்து வாளா அவன் கிடப்பான், கிடப்பனென்றதனால் யமனை இகழ்ந்தபடி. (பி - ம்.) 'கிடத்தல்' நடுவன் - யமன்; வாளா - சும்மா. மற்று : அசைநிலை.

58. அறஞ்செய்தற்கு மனத்தூய்மை இன்றியமையாததென்பது கூறப்படும்.

கறுப்பு மனத்தவெனின் - குற்றங்கள் மனத்தின்கண் உள்ளனவென்றால்; மனத்திற்குக் குற்றமாவது தீயனவற்றை நினைத்தல். "மைபொதி விளக்கே யென்ன மனத்தினுட் கறுப்பு வைத்து" (பெரிய. மெய்ப்பொருள்.) நல்ல செயினும் : உம்மை உயர்வு

59. இனியவ ரென்சொலினு மின்சொல்லே யின்னார்
கனியு மொழியுங் கடுவே - அனல்கொளுந்தும்
வெங்காரம் வெய்தெனினு நோய்தீர்க்கு மெய்பொடிப்பச்
சிங்கி குளிர்ந்துங் கொலும்.

60. பொய்குறளை வன்சொல் பயனிலவென் றிந்நான்கும்
எய்தாமை சொல்லின் வழுக்காத்து - மெய்யிற்
புலமைந்துங் காத்து மனமா சகற்றும்
நலமன்றே நல்லா றெனல்.

சிறப்பு. அனைத்து எவையும் - அவையாவும். தீயவே : ஏகாரம் பிரிநிலை. எனைத்துணையும் - எவ்வளவிலும். மாசில்மனத்தினர் தீயவே செய்யினும் அவற்றை நல்லனவாக அறிஞர் காண்பவென இயைக்க ; காண்ப - அறிவார்கள்.

" மனத்துக்கண் மாசில ஞத லனைத்தறன், ஆகுல நீர பிற " (குறள், 34.)

59. சொற்களை அவற்றின் பயன்நோக்கிக் கொள்ளவேண்டு மென்பது கூறப்படும்.

என் சொலினும் - எத்தகைய கடுஞ்சொற்களைக் கூறினும். இன்சொல்லேயென்றது, அவை இறுதியில் நன்மையைத் தருதல் நோக்கி. என்றதனால் அவர் கூறும் இன்சொல் நன்மை பயத்தல் கூறவேண்டாததாயிற்று. இன்னார் - பகைவர். கனியும் மொழியும் - அவர் மனங்கனிந்து சொல்லும் சொற்களும். கடுவே - விடத்தை ஒப்பனவேயாம். வெங்காரம் : ஒருவகை மருந்துச் சரக்கு. வெய்தெனினும் - வெப்பமுடையதாயினும். சிங்கி மெய்பொடிப்பக் குளிர்ந்தும் - விடம் மெய்யில் புளகம் தோற்றும்படி குளிர்ந்ததாயினும். " மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர், பேசுற்ற வின்சொல் பிறிதென்க - ஈசற்கு, நல்லோ னெறிசிலையோ நன்னுதா லொண்கருப்பு, வில்லோன் மலரோ விருப்பு " (நன்னெறி.)

இச்செய்யுள் எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

60. மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றின் தூய்மை கூறப்படும்.

61. நல்லா ரொழுக்கின் றலைநின்றார் நல்கூர்ந்தும்
அல்லன செய்தற் கொருப்படார் - பல்பொறிய
செங்கட் புலியே றறப்பசித்துந் தின்னுவாம்
பைங்கட் புனத்தபைங் கூழ்.

குறளை - காணாத விடத்துப் பிறரை இகழ்ந்துரைத்தல். பயனில - தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொருள் இன்பமாகிய பயன்களுள் ஒன்றும் இல்லாதனவாகிய சொற்கள். பொய் முதலிய நான்கும் வாக்கின்கண் நிகழும் பாவங்கள். எய்தாமை - அடையாதபடி. சொல்லின் வழு - சொற்குற்றங்கள். புலமென்றது இங்கே பொறிகளை. அவற்றைக் காத்தலாவது மெய்யின்கண் நிகழும் கொலை, களவு, காமமென்னும் மூன்றும் நிகழாதபடி காத்துக்கொள்ளுதல். மனமாசு - மனத்தின்கண் தோன்றும் வெஃகல், வெகுளல், மயக்கமென்னும் குற்றங்கள் மூன்றும். அகற்றும் - விலக்கும்.

வழுக்காத்து, புலமைந்தும் காத்து, மாசகற்றும் நலமன்றே நல்லாறெனல்.

"கொலையே களவே காமத் தீவிழை, உலையா உடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும், பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும், வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென், றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்று மெனப், பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவர், இத்திறம் படரார்" (மணி. 24 : 125-132.)

61. பெரியோர் வறுமையிலும் தம் இயல்பினின்றும் மாறுபடாரென்பது கூறப்படும்.

நல்லாரொழுக்கின் றலைநின்றார் - நல்ல நெறியின்கண் ஒழுகுதலில் நிலைபெற்றவர்; நல்லாறு முன்பாட்டிற் கூறப்பட்டது. ஒழுக்கு - ஒழுகுதல். நல்கூர்ந்தும் - வறியராயினும். அல்லன - பாவச் செயல்களை. ஒருப்படார் - உடன்படமாட்டார். பல் பொறிய - பல வரிகளையுடைய. அறப் பசித்தும் - மிகப் பசித்ததாயினும். பைங்கண் புனத்த - பசிய இடத்தையுடைய புனங்களிலுள்ளன வான. பைங்கூழ் - பயிரை. புலியேறு பைங்கூழைத் தின்னுவாம்.

62\. குலம்விற்றுக் கொள்ளும் வெறுக்கையும் வாய்மை
நலம்விற்றுக் கொள்ளுந் திருவுந் தவம்விற்றூங்
கூனோம்பும் வாழ்வு முரிமைவிற் றுண்பதூஉம்
தானோம்பிக் காத்த றலை.

63\. இடைதெரிந் தச்சுறுத்து வஞ்சித் தெளியார்
உடைமைகொண் டேமாப்பார் செல்வம் - மடநல்லார்
பொம்மன் முலைபோற் பருத்திடினு மற்றவர்
நுண்ணிடைபோற் றேய்ந்து விடும்.

"புலிபசித் தன்ன மெலிவி லுள்ளத், துரனுடை யாளர்" (புறநா. 190 : 10-11), "உடுக்கை யுலறி யுடம்பழிந்தக் கண்ணும், குடிப்பிறப் பாளர்தங் கொள்கையிற் குன்றூர், இடுக்கண் டலைவந்தக் கண்ணு மரிமா, கொடிப்புற் கறிக்குமோ மற்று" (நாலடி. 141), "ஒற்கந்தா முற்ற விடத்து முயர்ந்தவர், நிற்பவே நின்ற நிலையின்மேல் - வற்பத்தால், தன்மே னலியும் பசிபெரி தாயினும், புன்மேயா தாகும் புலி" (பழமொழி, 119) என்பன இதனோடு ஒப்பு நோக்கற்பாலன.

62\. பொருள் ஈட்டுதற்கண் விலக்கத்தக்கவை இவை யென்பது கூறப்படும்.

குலம் - குலவொழுக்கம். வெறுக்கை - செல்வம். வாய்மை நலம் - வாய்மையாகிய நன்மையை. திரு - செல்வம். தவம் விற்று - தவத்தை அழித்து. ஊன் - உடம்பை; ஆகுபெயர். வாழ்வு - செல்வம். உரிமை - மனைவி; "உரிமை முன் போக்கி யல்லா லொளியுடை மன்னர் போகார்" (சீவக. 272.) தான் - ஒருவன். ஓம்பிக்காத்தல் - தம்பால் வாராதபடி குறிக்கொண்டு காத்தல். தலை - மிகச் சிறந்தது.

வெறுக்கையையும் திருவையும் வாழ்வையும் உண்பதையும் ஓம்பிக்காத்தல் தலை. வறுமைநிலை அடையினும் குலம் முதலிய வற்றைப் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

63\. வஞ்சனையால் ஈட்டும் பொருள் முடிவில் அழியு மென்பது கூறப்படும்.

இடை - பிறர் சோர்வுற்ற சமயம்; இடை - சமயம்; "உடை

64. பெற்ற சிறுகப் பெறாத பெரிதுள்ளும்
சிற்றுயிர்க் காக்க மரிதம்மா - முற்றும்
வரவர வாய்மடுத்து வல்விராய் மாய
எரிதழன் மாயா திரா.

65. தத்த நிலைக்குங் குடிமைக்குந் தப்பாமே
ஒத்த கடப்பாட்டிற் றாளூன்றி - எய்த்தும்
அறங்கடையிற் செல்லார் பிறன்பொருளும் வெஃகார்
புறங்கடைய தாகும் பொருள்.

யோர் போல விடையின்று குறுகி'' (புறநா. 54.) அச்சுறுத்து - அஞ்சுவித்து. (பி - ம.) 'அஞ்சுறுத்து' எளியார் உடைமை கொண்டு - வலியரல்லாரது செல்வத்தைக் கொண்டு. ஏமாப்பார் - இன்புறுவாரது; ஏமாத்தல் - இன்புறுதல்; "காமர் நெஞ்ச மேமாந் துவப்ப'' (புறநா. 198 : 8.) பொம்மல் - பருத்தல். பருத்திடினும் - மேன்மேற் பெருகியதாயினும். செல்வம் பருத்திடினும் தேய்ந்துவிடும். பருத்திடினும் : உம்மை எதிர்மறை. முதற்கண் பெருகுவதுபோற் றோன்றினும் பின் அழிந்துவிடு மென்றபடி. "அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும், பிற்பயக்கு நற்பா லவை'' (குறள், 659.)

64. பேராசையின் குற்றம் கூறபபடும்.

பெற்ற - தாம்பெற்ற பொருள்களை. சிறுக - சிறியனவாக. பெறாத - தாம்பெறாத பொருள்களை. பெரிதாக உள்ளும். சிற்றுயிர் - சில வாழ்நாளையுடைய உயிர்கள். அரிது - இல்லை. அம்மா : வியப்பிடைச் சொல். முற்றும் - முழுதும். வாய மடுத்து - உண்டு. விராய் - விறகு. மாயாதிரா : அழியும என்றபடி.

தழல் அழிதல்போலப் பற்றுள்ளானொருவன் அதனோடு தானும் அழிவனென்றபடி. தான் பெற்றவற்றையே பெரியனவாகக் கருதிச் சிந்தை நிறைவைப் பெறாமல் பெற்றவை சிறியவாகவும் பெறாதன பெரியவாகவும் எண்ணி ஏங்குவானுக்கு என்றும் ஆக்கமில்லை என்பது கருத்து.

65. பொருளீட்டும் முறை கூறப்படும்.

குடிமை - குடிப்பிறப்பு. ஒத்த கடப்பாட்டில் - நிலை குடிமை

66. பொதுமகளே போல்வ தலையாயார் செல்வம்
குலமகளே யேனையோர் செல்வம் - கலனழிந்த
கைம்மையார் பெண்மை நலம்போற் கடையாயார்
செல்வம் பயன்படுவ தில்.

67. வள்ளன்மை யில்லாதான் செல்வத்தின் மற்றையோன்
நல்குரவே போலு நனிநல்ல கொன்னே
அருளில னன்பிலன் கண்ணறைய னென்று
பலரா லிகழப் படான்.

ஆதியவற்றோடு பொருந்திய கடமையில். தாள் ஊன்றி - முயற்சியை நாட்டி. எய்த்தும் - மனம் சோர்ந்தும். அறங்கடை - பாவம். அறங்கடையிற் செல்லாராய்ப் பிறன் பொருளும் வெஃகாரது புறங்கடையிலுள்ளதாகும் பொருள். " ஆக்கமதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா, ஊக்க முடையா னுழை" (குறள், 594) என்பது இதனோடு ஒருவாறு ஒப்புமையுடையது.

66. இது முதல் ஈகையின் சிறப்புக் கூறப்படும்.

தலையாயார் செல்வம் பொதுமகளே போல்வ; பலர்க்கும் பயன்படுதல் பற்றிப் பொதுமகளே உவமையாகக் கூறினார். ஏனையோர் - இடையாயார்; தலையாயாரென்றும் கடையாயாரென்றும் தனித்தனி வகுத்தமையின் ஏனையோரென்றது பாரிசேடத்தால் இடையாயாருக்கு ஆயிற்று. ஏனையோர் செல்வம் குலமகளே போல்வ எனப் பின்னும் போல்வ வென்பதைக் கூட்டுக; தமக்கு மட்டும் பயன்படுதல் பற்றி இடையாயார் செல்வத்திற்குக் குல மகளை உவமையாக்கினார். கலன் - இங்கே சிறப்புப்பற்றி மங்கல நாணைக் குறிக்கும். ஒருவருக்கும் பயன்படாமை பற்றிக் கடையா யார் செல்வத்திற்குக் கைம்பெண்டிர் நலம் உவமையாயிற்று.

67. செல்வம்படைத்தும் ஈயாதாரது இழிவு இதிற் கூறப் படும்.

வள்ளன்மை - வரையாது கொடுக்கும் தன்மை. செல் வத்தின் - செல்வத்தைக் காட்டிலும். மற்றையோனென்றது வறியவனை. நல்குரவே நனி நல்ல போலும்; நனி - மிகவும். கொன்னே - ஒருபயனுமின்றி. அருள் - தொடர்பில்லாதார் மேலும் செல்லும் நேயம்; அன்பு - தொடர்புடையார் மேற்செல்லும்

68. ஈகை யரிதெனினு மின்சொலினு நல்கூர்தல்
ஓஒ கொடிது கொடிதம்மா நாகொன்று
தீவினைக் கம்மியனுல் வாய்ப்பூட் டிடப்படின்மற்
ருவா விவரென்செய் வார்.

69. சொல்வன்மை யுண்டெனிற் கொன்னே விடுத்தொழிதல்
நல்வினை கோறலின் வேறல்ல - வல்லைத்தம்
ஆக்கங் கெடுவ துளதெனினு மஞ்சுபவோ
வாக்கின் பயன்கொள் பவர்.

நேயம். கண்ணறையன் - கண் அற்றவன் ; கண்ணேட்டமில்லாதவன் ; காதறை, மூக்கறை போன்றது இது ; அறை - அறுதல்.

பின்னிரண்டடிகள் நல்குரவு நல்லதென்பதற்குக் காரணம் கூறியபடி, வள்ளன்மையில்லாதான் அருளிலன் அன்பிலன் கண்ணறையனென்று இகழப்படுவான் என்பதை எதிர்மறை வாய்பாட்டால் உணர்த்தினர்.

68. ஈதல் இல்லையானலும் இன்சொல்லேனும் வேண்டுமென்பது கூறப்படும்.

அரிதெனினும் : உம்மை இழிவு சிறப்பு. இன்சொலினும் நல்கூர்தல் - இன்சொற் கூறுதலிலும் வறியவராதல் ; இன்சொல்லைக் கூருதிருத்தல் ; உம்மை இழிவு சிறப்பு. ஓஒ கொடிது : ஓகாரம் சிறப்புப் பொருளது. (பி - ம.) 'ஓகோ' கொடிது கொடிது : அடுக்கு, மிகுதிபற்றி வந்தது. நா கொன்று - நாவை வருத்தி. தீவினையாகிய கம்மியனுல். வாய்ப்பூட்டு - வாயாற் பேசமுடியாதபடி போடப்படும் ஒரு கருவி. ஆஅ : இரக்கக்குறிப்பு ; இடைச்சொல் ; "ஆவா விருவ ரறியா வடிதில்லை யம்பலத்து, மூவா யிரவர் வணங்கநின்றேனை" (திருச்சிற். 72.) இன்சொற்கூருதானைக் குற்றத்தினின்று நீக்குவார்போல ஒரு காரணம் கூறினுர் ; 'அவன்பாற் குற்றமில்லை, அவன் செய்த தீவினைதான் அதற்குக்காரணம்' என்றுர்.

இச்செய்யுள் புகழ்வதுபோலப் பழித்தபடி.

69. சொல்வன்மை யுடையார் அதனைப் பயனின்றி விடுத்தல் கூடாதென்பது கூறப்படும்.

70. சிறுமுயற்சி செய்தாங் குறுபயன் கொள்ளப்
பெறுமெனிற் றாழ்வரோ தாழார் - அறனல்ல
எண்மைய வாயினுங் கைவிட் டரிதெனினும்
ஒண்மையிற் றீர்ந்தொழுக லார்.

71. செயக்கடவ வல்லனவுஞ் செய்துமன் னென்பார்
நயத்தகு நாகரிக மென்னும் - செயிர்த்துரைப்பின்
நெஞ்சுநோ மென்று தலைதுமிப்பான் றண்ணளிபோல்
எஞ்சா தெடுத்துரைக்கற் பாற்று.

கொன்னே - அதனால் ஒரு பயனும் அடைதலின்றி. நல்வினை கோறலின் - நல்வினைகளை அழித்தலினின்றும். வேறு அல்ல - வேறுபாடுடையது அல்ல. நல்வினையை அழித்தலோடு ஒத்ததே யென்பது கருத்து. வல்லை - விரைவில். ஆக்கம் - செல்வம். கெடுவதுளதெனினும் : உம்மை உயர்வு சிறப்பு. வாக்கின் பயன் கொள்பவர், ஆக்கம் கெடுவதுளதெனினும் அஞ்சுபவோ ; அஞ்ச மாட்டாரென்பது கருத்து.

தம் சொல் வன்மையினால் சந்தி செய்வித்தல் முதலிய நல் வினைகளை யாற்றும் ஆற்றலுடையவர் தம் ஆக்கம் இழப்பினும் அவற்றைச் செய்வர்.

70. ஆங்கு : அசைநிலை. உறு பயன் - மிக்க பயனை. கொள்ளப்பெறும் - கொள்ளக்கூடும். தாழ்வரோ - முயற்சி செய் தற்குத் தாமதிப்பரோ. (பி - ம்.) 'தாழ்ப்பரோ' அறன் அல்ல - பாவச்செயல்கள். எண்மைய ஆயினும் - செய்தற்கு எளியன வாயினும். அரிது எனினும் - செய்தற்கு அரிதானலும் ; அரிது: சாதி ஒருமை. ஒண்மையின் தீர்ந்து ஒழுகலார் - அறச்செயல்களி னின்றும் நீங்கி ஒழுகாத பெரியோர். ஒண்மையிற் றீர்ந்தொழுக லார் தாழ்வரோ என இயைக்க.

71. தம்மால் ஆகாதவற்றையும் செய்வதாகக் கூறுவாரது இழிவு கூறப்படும்.

செயக்கடவ அல்லனவும் - தம்மாற் செய்யக்கூடாதவற்றை யும். மன்செய்தும் என்பார் - மிகவும் செய்து விடுவோ மென்பா ருடைய. நயத்தகு - விரும்பத்தக்க. நாகரிகம் - கண்ணோட்டம் ;

72. அல்லன செய்யினு மாகுலங் கூழாக்கொண்
டொல்லாதார் வாய்விட் டுலம்புப - வல்லார்
பிறர்பிறர் செய்டபோற் செய்தக்க செய்தாங்
கறிமடம் பூண்டுநிற் பார்.

"பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க, நாகரிகம் வேண்டு பவர்" (குறள், 580.) நாகரிகமென்றது இங்கே குறிப்பு மொழி, கண்ணோட்ட மின்மையைக் குறித்தலால். செயிர்த்து உரைப் பின் - பிறரைக் கோபித்து உரைத்தால். நெஞ்சு நோம் - கோபித்து உரைக்கப்பட்டவருடைய மனம் வருந்தும். தலை துமிப்பான் தண்ணளி போன்று - அவர் வருத்தப்படாதிருத்தற் பொருட்டு அவர் தலையை வெட்டுபவனுடைய கொடுஞ்செயலைப் போல; தண்ணளி : குறிப்புமொழி. எஞ்சாது - குறையாமல். எடுத்துரைக்கற்பாற்று - பலரறிய எடுத்துச்சொல்லும் பான் மையை உடையது. செய்து மன்னென்பார் நாகரிகம் எடுத்துரைக் கற்பாற்றென இயைக்க.

கண்ணோட்டங் கருதித் தம்மாற் செயக்கடவ அல்லாதவற் றைச் செய்வதாக உறுதி கூறி இடர்ப்படுதல் பிழையென்பது கருத்து.

72. புல்லியர் ஆரவாரமும் நல்லோர் அறிமடமும் கூறப் படும்.

அல்லன செயினும் - தீய செயல்களைச் செய்தாலும். ஆகுலம் கூழாக்கொண்டு - ஆரவாரத்தையே பயனாகக்கொண்டு. ஒல்லா தார் - வன்மையில்லாதார். (பி - ம்.) 'ஒல்காதார்' உலம்புப - முழங்குவர். வல்லார் - ஒரு நல்வினையைச் செய்து முடிக்கும் ஆற்ற லுடையார். பிறர் பிறர் செய்வபோல் - பிறர் செய்வன போல. செய்தக்க செய்து - செய்யத்தக்க அறங்களைச்செய்து. அறிமடம் பூண்டு நிற்பார் - தாம் அறிந்திருந்தும் அறியாதார்போல இருப்பர்.

ஒல்லாதார் அல்லன செய்யினும் வாய்விட்டு உலம்புப; வல்லார் செய்யத்தக்க செய்து, அறிமடம் பூண்டு நிற்பார்.

73. பகையின்று பல்லார் பழியெடுத் தோதி
நகையொன்றே நன்பயனுக் கொள்வான் பயமின்று
மெய்விதிர்ப்புக் காண்பான் கொடிறுடைத்துக் கொல்
கைவிதிர்த் தஞ்சப் படும். [வான்போற்

74. தெய்வ முளதென்பார் தீய செயப்புகிற்
றெய்வமே கண்ணின்று நின்றொறுக்கும் - தெய்வம்
இலதென்பார்க் கில்லைத்த மின்புதல்வர்க் கன்றே
பலகாலுஞ் சொல்வார் பயன்.

---

73. *பிறர்பழி கூறுவானது இழிவு கூறப்படும்.*

பகையின்று - தனக்கு யாதொரு பகையும் இல்லாமலிருப்ப. நகை ஒன்றே - அதனால் தானடையும் மகிழ்ச்சியொன்றையே; நகைத்தல் ஒன்றையே எனலும் ஆம். பயமின்று - தான் கொள்ளும் பொருளாகிய பயனில்லையாகவும். மெய் விதிர்ப்புக் காண்பான் - வழிப்போவாரது உடல் துடித்தலைக் காணும் பொருட்டு. கொடிறு உடைத்துக் கொல்வான் போல் - கன்னத்தில் அடித்து வருத்தும் வேடன் அஞ்சப்படுவதுபோல்; "கொடிறுடைக்குங் கூன்கையர்" (குறள், 1077); "கடுங்கண் மறவர் தாம், கொள்ளும் பொருளிலராயினும் வம்பலர், துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வௌவலின்" (கலி, 4 : 3-5.) கை விதிர்த்தல் அச்சக்குறிப்பு; "வினையது விளைவு காண்மி னென்றுகை விதிர்த்து நிற்பார்" (சீவக. 1108.) அஞ்சப்படும் - அஞ்சப் படுவான். பயனுக் கொள்வான், அஞ்சப்படுமென இயைக்க.

74. 'கடவுள் உண்டென்பாருக்கே மிக்க துன்பங்கள் வாழ்க்கையில் உண்டாகின்றன' என்று கூறுவாரை நோக்கி அதற்கொரு காரணம் எடுத்துரைப்பார்.

தீய - தீய செயல்களை. செயப்புகின் - செய்யத்தொடங்கினால்; புகின் என்பது அவர் தீய செயல்களைச் செய்யாமையே இயற்கை என்பதை விளக்கிநின்றது. கண் இன்று - கண்ணோட்டமில்லாமல்; கண் - கண்ணோட்டம்; ஆகுபெயர்; இன்று - இன்றி. ஒறுக்கும் - தண்டிக்கும். இல்லை - யாதொரு தண்டனையும் இல்லை. இன் புதல்வர்க்கு அன்றே - தமக்குப்

75. தீய செயற்செய்வா ராக்கம் பெருகினும்
தீயன தீயனவே வேறல்ல - தீயன
நல்லன வாகாவா நாவின் புறநக்கிக்
கொல்லுங் கவயமாப் போல்.

76. நன்மக்கள் செந்நாத் தழும்பிருக்க நாள்வாயும்
செந்நெறிச் செல்வாரிற் கீழல்லர் - முன்னைத்தம்
ஊழ்வலி யுன்னிப் பழிநாணி யுள்ளுடைவார்
தீய செயினுஞ் சில.

பல புதல்வரிருப்பினும் தம்பால் அன்புள்ள புதல்வர்களுக்கு அல்லவா. பலகாலும் பயன் சொல்வார் - பல முறையும் பயன் படுவனவற்றைப் பெற்ரோர் கூறுவர்; இதனை மறக்கருணை யென்பர்.

75. தீய செயல்களால் ஆக்க முண்டாயினும் அவை நல்லனவாகா என்பது கூறப்படும்.

செயலைச் செய்வார். ஆக்கம் பெருகினும் - செல்வம் மேலும் மேலும் பெருகினாலும்; பெருகினும் என்றதனால் பெருகாமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. வேறல்ல - நல்லன ஆகா என்றபடி. தீய செய்வாருக்கு ஆக்கம் பெருகினும் அதற்குக் காரணம் தீய செயல்கள் அல்ல, முற்பிறப்பிற் செய்த நல்வினையே என்று அறிதல் வேண்டும் என்பது கருத்து; "அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான், கேடு நினைக்கப் படும்" (குறள், 169) என்பதும் அதன் உரையும் இங்கே அறிதற்பாலன.

நா இன்புற நக்கி - நாவினால், நக்கப்படுவாருக்கு இன்ப முண்டாகும்படி நக்கி; ஆமான் நக்குங்காற் பிறக்கும் இனிமையே இங்கே உவமை (சீவக. 189, ந.); "ஆமாபோ னக்கி" (நாலடி. 377.) கவயமா - காட்டுப்பசு. கவயமாப் போல் தீயன நல்லன ஆகாவாமென இயைக்க. (பி - ம்.) 'கவயமாப் போன்ம்'

76. சான்ரோர் சில தீயவற்றைச் செய்யினும் தம்பெருமை குன்ருரென்பது இதிற் கூறப்படும்.

செந்நாத் தழும்பிருக்க வென்றது, நாத்தழும்பேறும்படி புகழ வென்றபடி; "நாத்தழும் பிருக்க வேத்துமி னீரே" (காசிக்.

77. பிறன்வரை நின்ருள் கடைத்தலைச் சேறல்
அறனன்றே யாயினு மாக - சிறுவரையும்
நன்னலத்த தாயினுங் கொள்க நலமன்றே
மெய்ந்நடுங்க வுண்ணடுங்கு நோய்.

101 : 30); "பூத்தலை யறுஅப் புனைகொடி முல்லை, நாத்தழும் பிருப்பப் பாடா தாயினும்" (புறநா. 200 : 9-10.) நாள் வாயும் - நாள்தோறும்; "நாள்வாயு நல்லறஞ் செய்வார்க்கு" (பழமொழி, 6.) செந்நெறிச் செல்வாரின் - செம்மையான அற நெறியில் ஒழுகுபவரைக் காட்டிலும். கீழ் அல்லர் - தாழ்ந்தோ ரல்லர்; ஒப்பவரே என்றபடி. ஊழ்வலி உன்னி - தாம் தீமை செய்தற்குக் காரணமான ஊழின் வன்மையை நினைத்து. பழி நாணி - உலகத்தார் கூறும் பழிச்சொல்லுக்கு வெட்க முற்று. உள் உடைவார் - மனம் வருந்துபவர். உள்ளுடைவார் சில தீய செயினும் செந்நெறிச் செல்வாரிற் கீழல்லரென இயைக்க.

77. பிறர்மனை நயத்தலின் தீமை இதிற் கூறப்படும்.

பிறன்வரை நின்ருள் - பிறனது எல்லைக்கண் நின்றவள்; பிறன் மனைவி; "பிறன்வரையாள்" (குறள், 150) என்ருர் திருவள்ளுவரும். கடைத்தலைச்சேறல் - அவளது இன்பத்தை விரும்பி அவள் வீட்டு வாயிலிடத்தே சென்று நிற்றல். சிறு வரையும் - சிறிது பொழுதாயினும். நல் நலத்தது - நல்ல இன்பத்தைத் தருவது. நலம் அன்று - இன்பம் அன்று. அது மெய்ந்நடுங்க மனம் நடுங்க வருவதொரு நோயாகும்.

பிறர் மனை நயப்பவர் அறமல்லாததைச் செய்தவராவதோடு எப்போதும் அச்சத்தை அடைதலால் தாம் கருதிய இன்பமும் பெருதவராவரென்பது கருத்து.

"புக்க விடத்தச்சம் போதரும் போதச்சம், துய்க்கு மிடத் தச்சந் தோன்ருமைக் காப்பச்சம், எக்காலு மச்சந் தருமா லெவன்கொலோ, உட்கான் பிறனில் புகல்", "காணிற் குடிப் பழியாங் கையுறிற் கால்குறையும், மாணின்மை செய்யுமா லச்சமால் - நீணிரயத், துன்பம் பயக்குமாற் றுச்சாரி நீகண்ட,

78. கருமஞ் சிதையாமே கல்வி கெடாமே
தருமமுந் தாழ்வு படாமே - பெரிதுந்தம்
இன்னலமுங் குன்றாமே யேரிளங் கொம்பன்னார்
நன்னலந் துய்த்த னலம்.

79. கொலையஞ்சார் பொய்ந்நாணார் மானமு மோம்பார்
களவொன்றோ வேனையவுஞ் செய்வார் பழியோடு
பாவமிஃ தென்னார் பிறிதுமற் றென்செய்யார்
காமங் கதுவப்பட் டார்.

இன்பமெனக்கெனைத்தாற் கூறு" (நாலடி. 83-4) என்பன இங்கே ஒப்பு நோக்கற் பாலன.

78. சிதையாமே - அழியாதபடி. இல் நலமும் - இல்வாழ்க்கையின் நன்மையும். குன்றாமே - குறையாதபடி. ஏர் - அழகையுடைய. கொம்பன்னாரது நலந் துய்த்தல் நலம்; துய்த்தல் - அனுபவித்தல். சிதையாமே, கெடாமே, தாழ்வுபடாமே, குன்றாமே என்னும் எதிர்மறையெச்சங்கள் அடுக்கித் துய்த்தல் என்னும் தொழிற்பெயரோடு முடிந்தன.

79. காமத்தின் தீமை இதிற் கூறப்படும்.

கொலை செய்தற்கு அஞ்சார். பொய் கூறுதற்கு நாணார். மானமும்: உம்மை உயர்வு சிறப்பு, மானம் உயிரினும் சிறந்ததாதலின். களவொன்றோ: களவு மட்டுமா செய்வாரென்றபடி; ஒன்றோ: எண்ணிடைச்சொல்; "அறனொன்றோ வான்றவொழுக்கு" (குறள், 148.) பழிபாவம் என்னார்: "பகை பாவமச்சம் பழியென நான்கும், இகவாவா மில்லிறப்பான் கண்" (குறள், 146) பிறிதென் செய்யார். மற்று: அசைநிலை. காமங் கதுவப் பட்டார் - காமத்தாற் பற்றப்பட்டவர்; எழுவாய். காமங் கதுவப்பட்டார் அஞ்சார், நாணார், ஓம்பார், செய்வார், என்னார், என் செய்வார்.

80. திருவினு நல்லாண் மனைக்கிழத்தி யேனும்
பிறன்மனைக்கே பீடழிந்து நிற்பர் - நறுவிய
வாயின வேனு மமிழ்ந்து கடுத்தின்னும்
தீய விலங்கிற் சிலர்.

81. கற்புடுத் தன்பு முடித்துநாண் மெய்ப்பூசி
நற்குண நற்செய்கை பூண்டாட்கு - மக்கட்பே
றென்பதோ ராக்கமு முண்டாயி னில்லன்றே
கொண்டாற்குச் செய்தவம் வேறு.

80. மனைக்கிழத்தி திருவினும் நல்லாளேனும் - தம் மனைவி திருமகளைக் காட்டிலும் அழகில் மிக்கவளாயினும். பீடு அழிந்து - பெருமை கெட்டு. நறுவிய வாயினவேனும் - நல்ல சுவை யுடைய இரைகள் வாயின்கண் உள்ளன வாயினும். கடு - கடுக் காய் போன்ற கைப்புச் சுவையுடையவற்றை; "வேம்புங் கடுவுந் தேம்பிழி யாக" (காசிக். 101 : 20.) "வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொற், றுங்குதலின்றி" (தொல். செய். 112.) விலங்கின் - விலங்குகளைப்போல. சிலர், விலங்கின், பிறன்மனைக்கே பீடழிந்து நிற்பார். "வம்புலாங் கூந்தன் மனைவியைத் துறந்து பிறர்பொரு டாரமென் றிவற்றை, நம்பினுர்" (பெரியதிரு. க. 6 : 4) என்ப தையும் அதன் வியாக்கியானத்தையும் பார்க்க.

81. நன்மக்கட்பேற்றின் சிறப்புக் கூறப்படும்.

கற்புடுத்து - கற்பாகிய ஆடையை உடுத்து; "மணி பொன்னும் சாந்தமும் மாலையு மின்ன, அணியெல்லா மாடையின் பின்" (பழமொழி, 271) என்பராதலின் கற்பை முதலில் ஆடை யாக்கிக் கூறினுர். அன்பு முடித்து - அன்பாகிய மலரைச் சூடி. நாண் மெய்ப்பூசி - நாணமாகிய சந்தனத்தை மெய்யின் கண் பூசி. பூண்டாட்கு என்றமையால், நற்குண நற்செய்கைகளை அணிகளெனக் கொள்க. ஆக்கம் - செல்வம். கொண்டாற்கு - கணவனுக்கு. செய்தவம் வேறு இல்லன்றே.

82. ஏந்தெழின் மிக்கா னிளையா னிசைவல்லான்
காந்தையர் கண்கவர் நோக்கத்தான் - வாய்ந்த
நயனுடை யின்சொல்லான் கேளெனினு மாதர்க்
கயலார்மே லாகு மனம்.

83. கற்பின் மகளி னலம்விற் றுணைவுகொளும்
பொற்றொடி நல்லார் நனிநல்லர் - மற்றுத்தம்
கேள்வற்கு மேதிலர்க்குந் தங்கட்குந் தங்கிளைஞர்
யாவர்க்குங் கேடுசூ ழார்.

84. முறையுங் குடிமையும் பான்மையு நோக்கார்
நிறையு நெடுநாளும் பேணார் - பிறிதுமொரு
பெற்றிமை பேதைமைக் குண்டே பெரும்பாவம்
கற்பின் மகளிர் பிறப்பு.

---

82. எழில்-எழுச்சி ; வளர்ந்தமைந்த பருவத்தும் வளர்ந்து மாறியதன்றி இன்னும் வளருமென்பது போன்று காட்டும் அழகு (தொல். பொருளியல், 53, ந.) இசையில் வல்லவன். காந்தையர் - பிறமகளிருடைய ; காந்தையரென்பது மகளிரென்னும் பொதுப்பொருளில் நின்றது. நோக்கம் - பார்வை. நயன் உடை இன் சொல்லான் - அன்புள்ள இன்சொற்களை உடையவன். கேள் - கணவன் ; எழுவாய். கேள், எழில் மிக்கான், இளையான், இசைவல்லான், நோக்கத்தான், இன்சொல்லான் எனினும் என்க. மாதர்க்கு - மகளிர்க்கு. மனம் அயலார்மேல் ஆகும்.

83. இதுமுதல் இரண்டு பாட்டுக்களால் கற்பில்லாத குல மகளிரது இழிவு கூறப்படும்.

கற்பில் மகளின் - கற்பில்லாத குலமகளைக் காட்டிலும். நலத்தை விற்று. பொற்றொடி நல்லார் : வரைவின் மகளிர். அவர் நல்லராதற்குக் காரணம் பின்னிரண்டடிகளிற் கூறப்படும். கேள்வன் - கணவன். ஏதிலர் - அயலார். கிளைஞர் - சுற்றத்தார். கேடு - பழி பாவம் முதலியன.

84. குடிமை - குடிப்பிறப்பு ; "பெண்ணெனப் படுவ கேண்மோ பீடில பிறப்பு நோக்கா" (சீவக. 1597.) பான்மை - வருணத்தின் தன்மை ; பால் - வருணம் ; "வேற்றுமை தெரிந்த

85. பெண்மை வியவார் பெயரு மெடுத்தோதார்
கண்ணொடு நெஞ்சுறைப்ப நோக்குறார் - பண்ணொடு
பாடல் செவிமடார் பண்பல்ல பாராட்டார்
வீடில் புலப்பகையி னார்.

நாற்பா லுள்ளும்" (புறநா. 183 : 8.) நிறை - மனத்தைக் கற்புநெறியில் நிறுத்துதல். நெடுநாண் - நெடுங் காலமாக உள்ள நாணம்; "நாணோ டுடன்பிறந்த நான்" (முத். 98), "என்னொடும் வளர்ந்த, பொற்பார் திருநாண்" (திருச்சிற். 208) என்று கூறப்படுதல் காண்க. பேதைமைக்குப் பிறிதும் ஒரு பெற்றிமையுண்டோ. பெற்றிமை - தன்மை; என்றது, "நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும், பேணாமை பேதைதொழில்" (குறள், 833) என்பதை நினைந்து கூறியது.

கற்பில்லாத மகளிர் பிறப்பு, பெரும்பாவம் என்க.

85. இதுமுதல். 18-செய்யுட்களால் துறவறத்தின் இலக்கணம் கூறப்படும்.

துறவறத்தார்க்கு ஆகாத சில செயல்கள் இச்செய்யுளிற் கூறப்படும்.

பெண்மை வியவார் - பெண் தன்மையை வியந்து பேசார். அவர் பெயர்களையும் எடுத்துச் சொல்லார். நெஞ்சுறைப்ப - நெஞ்சு அழுந்த. பண் - பாலைப்பண் முதலியன. மகளிர் பாடும் பண்ணையும் பாடலையும் செவிமடார்; செவிமடார் - கேளார்; துறவிகள் இசையை விரும்பிக் கேளாரென்பது, "மடந்தையர் மொழியுங் கானமுங் கேட்டு மன்னவன் மகண்முலை மணந்தான், கடந்திரி கலையின் கோடுபெற் றுயர்ந்த கருதருந் தவனெனல் கேட்டு, படர்ந்திள மறிமான் வேட்டுவன் பாடும் பண்செவி மடுத்தவன் வலைமேல், கிடந்தன கண்டும் வெவ்விசை கேளேன்" (பாகவதம், 11 : ஆசிரியரையுரைத்த. 15) என்னும் செய்யுளால் விளங்கும். தாம் அஞ்சித் துறந்த காமத்தைப் பண்ணும் பாட்டும் மிகுவிக்குமாதலின் பண்ணொடு பாடல் செவிமடாரென்றார்; "கிளைநரம் பிசையுங் கூத்துங் கேழ்த்தெழுந் தீன்ற காம, விளைபயன்" (சீவக. 2598) என்பதனாலும் இஃது

86. துயிற்சுவையுந் தூநல்லார் தோட்சுவையு மெல்லாம்
அயிற்சுவையி னுகுவவென் றெண்ணி - அயிற்சுவையும்
பித்துணுக் கொள்பபோற் கொள்ப பிறர்சிலர்போல்
மொத்துணு மொய்ம்பி னவர்.

87. அன்பொ டருளுடைய ரேனு முயிர்நிலைமற்
றென்பியக்கங் கண்டும் புறந்தரார் - புன்புலாற்
பொய்க்குடி லோம்புவரோ போதத்தாற் றும்வேய்ந்த
புக்கில் குடிபுகுது வார்.

அறியப்படும். வீடு இல் - விடுதல் இல்லாத; வீடு - விடுதல்; "வீடில் பட்டினம்" (சீவக. 38, ந.)

86. தவஞ் செய்வார்க்குரிய விரதங்களுள் உண்டி சுருக்க லொன்றென்பது இதிற் கூறப்படும்.

துயிற்சுவை - தூக்கத்தின் இன்பம். தூ நல்லார் தோட் சுவை என்றது காம இன்பத்தை. அயிற் சுவையும் - உணவின் சுவையையும். பித்து உணுக்கொள்ப போல் - பித்துடையவர் சுவையை யறியாமல் உணவு கொள்ளுதலைப்போல. பிறராகிய சிலரைப்போல. மொத்துணு மொய்ம்பினவர் - புலன்களால் துன்பப்படாத வன்மையுடையவர்.

பேருண்டி, துயில், காமம் முதலிய தாமத உணர்ச்சிகளை உண்டாக்குவதாதலின், துறவியர் அதனை விரும்பாரென்றபடி.

மொய்ம்பினவர் கொள்ப வென்க.

87. துறவொழுக்கம் பூண்டார் தம் உடலைப் பாதுகாப்பதிற் கருத்துக் கொள்ளா ரென்பர்.

உயிர்நிலை - உடம்பு; உயிர் நிற்றற் கிடனுதலின் இங்ஙனம் கூறினர் (குறள், 290.) என்பு இயக்கம் - எலும்பு வெளியே தோன்றி அசைதல்; "என்பெழுந் தியங்கும் யாக்கையர்" (முருகு. 130.) புன்புலால் - புலாலுண்ணும் சாதியாரும் விரும்பாத புன்மையையுடைய ஊன்; "புலைய னும்விரும் பாதவிப் புன்புலால் யாக்கை" (அரிச்சந்திர.) பொய்க்குடில் - உடம்பு.

88. சிற்றின்பஞ் சின்னீர தாயினு மஃதுற்றுர்
மற்றின்பம் யாவையுங் கைவிடுப - முற்றுந்தாம்
பேரின்ப மாக்கட லாடுவார் வீழ்பவோ
பாரின்பப் பாழ்ங்கும்பி யில்.

89. எவ்வினைய ரேனு மிணைவிழைச் சொன்றிலரேற்
றெவ்வுந் திசைநோக்கிக் கைதொழூஉம் - அவ்வினை
காத்த லிலரே லெனைத்துணைய ராயினும்
தூர்த்தருந் தூர்ப்பா ரலர்.

90. பரபரப்பி ஞேடே பலபல செய்தாங்
கிரவுபகல் பாழுக் கிறைப்ப - ஒருவாற்றுன்
நல்லாற்றி னூக்கிற் பதறிக் குலேகுலேப
எவ்வாற்று னுய்வா ரிவர்.

போதம் - ஞானம். அதனுல் வேய்ந்த புக்கிலென்றது முத்தியை; "பரந்தாமப் புக்கில்" (காசிக். 39.) புக்கில் - எஞ்ஞான்றும் இருப்பதற்குரிய இல்லம் (குறள், 340.) குடிபுகுதுவார் ஓம்புவரோ? ஓம்பாரென்றபடி. "ஞானத்தால் வீடாக நாட்டு" (சிறுபஞ்ச. 36) என்பவாகலின் போதத்தால் தாம் வேய்ந்த புக்கிலென்று வீட்டைக் கூறினர்.

88. ஞானியர் உலக இன்பத்தை விரும்பாரென்பர்.

சின்னீரது - சிறிது காலமே நிற்கும் இயல்பினது (3.) முற்றும் - காலமுழுவதும். கும்பி - சேறு. கடலில் ஆடுவார் கும்பியில் வீழாரென்றது ஒரு நயம்.

89. தவவிரதம் பூண்டார் மகளிர் இன்பத்தை விழையா ரென்பர்.

வினை - தவச்செயல். இணை விழைச்சு - புணர்ச்சி. (பி - ம்.) 'ஒன்றில் லெனில்' தெவ்வும் - பகைஞரும். அவ்வினை - அந்த இணைவிழைச்சை. தூர்த்தரும் - காம நுகர்ச்சியில் மிதூர்ந்தவர் களும். அலர் தூர்ப்பார் - பழிமொழிகளைக் கூறுவார்.

90. பரபரப்பு - மிக்க விரைவு. பாழுக்கு இறைப்ப - பாழ் நிலத்திற்கு நீர் இறைப்பார்கள்; என்றது பயனற்ற செயல்களைச்

91\. இளைய முதுதவ மாற்றுது நோற்றென்
றுளைவின்று கண்பாடு மூழே - விளிவின்று
வாழ்நாள் வரம்புடைமை காண்பரேற் காண்பாரும்
தாழாமே நோற்பார் தவம்.

செய்வார்கள் என்றபடி; "ஏழைத் தொழும்பனே னெத்தனேயோ காலமெலாம், பாழுக் கிறைத்தேன்" (திருவா. தோணேக். 13.) ஒருவாற்ருன் - ஒருவகையால். நல் ஆற்றின் ஊக்கின் - நல் வழியிலே செல்லும் வண்ணம் ஊக்கத்தை உண்டாக்கினுல். பதறிக் குலேகுலேப - அவ்வழியிற் செல்லுதற்கு அஞ்சி நடுங்குவார்.

பயனற்ற செயல்களேயே செய்து காலத்தைப் போக்கியும், பிறர் அறிவுறுத்திக் கூறினும் நற்செயல் செய்ய நடுங்கியும் வாழ்வாரை நினைந்து இரங்கியபடி.

91\. இளேயம் - நாம் இப்போது இளம்பருவத்தை யுடையேம். முதுதவம் ஆற்றுதும் - முதிய பருவத்திலே தவத்தைச் செய்வோம். முது - முதுமை. நோற்று - விரதங்களே மேற்கொண்டு. என்று - என எண்ணி. உளேவின்று - மனத்திற் கவலேயின்றி கண்பாடும் - தூங்குதலும்; தவஞ் செய்யாது வாளா விருத்தலேக் குறித்தபடி. ஊழே - விதியின் பயனே; இஃது அங்ஙனம் செய்யாரை நினைந்து இரங்கியபடி. விளிவு இன்று - இளமையிலேயே இறத்தல் இல்லாமல். வாழ்நாள் வரம்புடைமை காண்பரேல் - தம் வாழ் நாளின் எல்லே நீண்டிருத்தலே அறிந்தாரேல்; அறிதல் அரி தென்றபடி; "சென்றநாளெல்லாஞ் சிறுவிரல்வைத் தெண்ண லாம், நின்றநாள் யார்க்கு முணர்வரிது" (அறநெறிச். 69.) காண்பரேல் கண்பாடும் ஊழென்க. தாழாமே - முதுமை வரும் வரையில் தாமதம் செய்யாமல். காண்பாரும் தவம் நோற்பார்.

"நரைவரு மென்றெண்ணி நல்லறி வாளர், குழவி யிடத்தே துறந்தார்", "மற்றறிவா நல்வினை யாமிளேய மென்னுது; கைத் துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்" (நாலடி, 11, 19) என்பவற்றின் கருத்துக்கள் இச்செய்யுளில் அமைந்துள்ளன.

92. நல்லவை செய்யத் தொடங்கினு நோனுமே
அல்லன வல்லவற்றிற் கொண்டுய்க்கும் - எல்லி
வியனெறிச் செல்வாரை யாறலைத் துண்பார்
செலவு பிழைத்துய்ப்ப போல்.

93. நெஞ்சு புறம்பாத் துறந்தார் தவப்போர்வை
கஞ்சுக மன்று பிறிதொன்றே - கஞ்சுகம்
எப்புலமுங் காவாமே மெய்ப்புலங் காக்குமற்
றிப்புலமுங் காவா திது.

---

92. புண்ணிய முடையார்க்கே தவஞ்செய்தல் கூடுமென்பார். நோனுமே - செய்வதைப் பொருமல். அல்லன - பாவங்கள். அல்லவற்றில் - தீய வழியில். கொண்டுய்க்கும் - கொண்டு செலுத்தும். எல்லி - இரவில்; " எல்லியம் போது வழங்காமை முன்னினிதே " (இனியவை. 34.) வியல் நெறிச் செல்வாரை - அகன்ற வழியிற் செல்பவரை. செலவு பிழைத்து - செல்லும் வழியைத் தப்பச் செய்து; பிழைப்பித்து - பிழைத்து; "குடிபொன் றிக், குற்றமு மாங்கே தரும் " (குறள், 171) என்பதில் பொன்று வித்தென்பது பொன்றியென வந்தாற் போன்றது இது. உய்ப்ப போல் - தவருன வழியில் செலுத்துதல்போல.

ஆறலைத் தூண்பார் செலவு பிழைத்துய்ப்பபோல், அல்லன நோனுமே அல்லவற்றிற் கொண்டுய்க்கு மென்க.

" தவமுந் தவமுடையார்க் காகும் " (குறள், 262) என்பதன் பொருளைத் தழுவி வந்தது இது.

93. உள்ளத் துறவின் சிறப்புக் கூறப்படும்.

நெஞ்சு புறம்பா - நெஞ்சு தம் வயப்படாமல் அயலதாக இருப்ப. தவப்போர்வை - தவவேடமாகிய போர்வை; தம்மைப் பிறர் ஐயப்படாதிருத்தற் பொருட்டுக் கொண்டதாதலின் அதனைத் தவப்போர்வை என்ருர்; அதனை, " வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் " (குறள், 273) எனத் திருவள்ளுவரும் கூறுதல் காண்க. கஞ்சுகம் - சட்டை. எப்புலமும் காவாமே - எந்தப் பொறிகளின் தொழிலையும் பாதுகாவாமல். மெய்ப்புலம் - மெய் யாகிய இடத்தை. இப்புலமென்றது உடம்பை; இப்புலமும்:

94. வஞ்சித் தொழுகு மதியிலிகாள் யாவரையும்
வஞ்சித்தே மென்று மகிழன்மின் - வஞ்சித்த
எங்கு முளனொருவன் காணுங்கொ லென்றஞ்சி
அங்கங் குலைவ தறிவு.

95. மறைவழிப் பட்ட பழிமொழி தெய்வம்
பறையறைந்தாங் கோடிப் பரக்குங் கழிமுடைப்
புன்புலா னாற்றம் புறம்பொதிந்து மூடினும்
சென்றுதைக்குஞ் சேயார் முகத்து.

96. மெலியார் விழினு மொருவாற்றா னுய்ப
வலியார்மற் றொன்றானு முய்யார் - நிலைதப்பி
நொய்ய சழக்கென வீழாவாம் வீழினும்
உய்யுமா றுய்யா பிற.

உம்மை இழிவு சிறப்பு. ஏனைய கஞ்சுகம், பனி மழை முதலிய வற்றினின்றும் உடம்பையேனும் பாதுகாக்கும்; தவப்போர்வை அதனையும் காவாதென்பது கருத்து. "நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து, வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்" (குறள், 276) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

94. வஞ்சித்து - பிறருக்கு வஞ்சனை செய்து. மதியிலிகாள்: விளி. வஞ்சித்த - பிறரை வஞ்சித்த செயல்களை. எங்கும் உளனொருவன் - கடவுள். காணுங்கொல்: கொல் அசைநிலை. அங்கம் குலைவது அறிவு - அச்சத்தால் உடம்பு நடுங்குதல் அறிவுடைமையாகும். "காணா ரெனச்செய்யார் மாணா வினை" (பழமொழி, 102.)

95. மறைவழிப்பட்ட பழிமொழி - மறைவான இடத்தின் கண் உண்டான பழிச்சொல். பறையறைந்தாங்கு - பறை யறைந்தாற்போல. (பி - ம.) 'பரம்புங்' புன்புலால் கழிமுடை நாற்றம் - ஊனினது மிக்க நாற்றம். சென்று உதைக்கும்; சென்று தைக்கும் என்பதும் பொருந்தும்.

இஃது எடுத்துக் காட்டுவமையணி.

96. மெலியார் - அறிவின் மெலிந்தவர். உய்ப - தப்புவார். ஒன்றானும் - ஒரு வழியினாலேனும். (பி - ம்.) 'நிலைதப'

97. இசையாத போலினு மேலையோர் செய்கை
வசையாகா மற்றையோர்க் கல்லாற் - பசுவேட்டுத்
தீயோம்பி வான்வழக்கங் காண்பாரை யொப்பவே
ஊனோம்பி யூன்றின் பவர்.

98. எவரெவ ரெத்திறத்த ரத்திறத்த ராய்நின்
றவரவர்க் காவன கூறி - எவரெவர்க்கும்
உப்பாலாய் நிற்பமற் றெம்முடையார் தம்முடையான்
எப்பாலு நிற்ப தெனை.

றொய்ய - கனத்திற் குறைந்தவை. சழக்கென - விரைவில். பிற உய்யா ; பிற - கனமுள்ளவை.

வலியார் தம் நிலையினின்றும் பிறழின் மீட்டும் அந்நிலையை அடைதல் அரிதென்றபடி ; " இந்திரர் புகழுந் தொல்சீ ரில்லறம் புரிந்து ளோர்க்குத், தந்தம வொழுக்கந் தன்னிற் றகுமுறை தவறிற் றேனும், சிந்திடுந் தீர்வு முண்டாற் செய்தவர்க் கனைய சேரி, னுய்ந்திட லரிதால் வெற்பி னுச்சியிற் றவறலொப்ப"(கந்த.)

97. இசையாத போலினும் - பொருந்தாதனவற்றைப்போலத் தோற்றினும். மேலையோர் - மேன்மக்கள். மற்றையோர்க்கு அல்லால் - கீழ் மக்கள் திறத்தன்றி. ஒரு செயலே, செய்வார் தகுதிபற்றி வேறுபடும். பசு - யாகப்பசு. தீ ஓம்பி - ஓமாக் கினியைப் பாதுகாத்து ; வேள்வி முடித்து என்றபடி. வான் வழக்கம் காண்பார் - மழை பெய்தலைக் காண்பவர். ஒப்பவே - ஒப்பார்களா ? ஊன் ஓம்பி - தம் உடம்பைப் பாதுகாத்து. ஊனுண்டலின் இழிவைப் புலப்படுத்த ஊன் தின்பவரென்றார், " சாவமுன் னாட்டக்கன் வேள்வித் தகர்தின்று " (திருவா. திருச் சதகம், 4) என்பது போல.

வேள்வி செய்வார் ஊனை உட்கொண்டாலும், அது செய்வார் தகுதி பற்றியும் கருத்துப் பற்றியும் வான்வழக்கங் காணும் பயன் பற்றியும் இழிவாகாதென்றபடி.

98. ஞானாசிரியர் இயல்பு கூறப்படும்.

எவர் எவர் எத்திறத்தர் - தம் மாணாக்கர்களுள் எவர் எவர் எந்த எந்த நிலையினரோ. (பி - ம்.) 'அவரவருக்கு ' உப்பாலாய் -

99. மெய்யுணர்ந்தார் பொய்ம்மேற் புலம்போக்கார் மெய் [யுணர்ச்சி
கைவருதல் கண்ணுப் புலங்காப்பார் - மெய்யுணர்ந்தார்
காப்பே நிலேயாப் பழிநாண னீள்கதவாச்
சேப்பார் நிறைத்தாழ் செறித்து.

100. கற்றுத் துறைபோய காதலற்குக் கற்பினுள்
பெற்றுக் கொடுத்த தலேமகன்போல் - முற்றத்
துறந்தார்க்கு மெய்யுணர்விற் ருேன்றுவதே யின்பம்
இறந்தவெலாந் துன்பமலா தில்.

மேற்பட்டவராய். ஈம்முடையார் - ஆசிரியர். தம்முடையான் - பரம்பொருள். எப்பாலும் நிற்பது என - தான் எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாலனுயினும் எவ்விடத்தும் கலந்து நிற்றலேப்போல. தம் முடையான் நிற்பதென நிற்பரென்க.

99. மெய்யுணர்ந்தார் - ஞானியர். பொய்ம்மேல் - நிலேயாத் பொருள்களின்மேல். புலம் - பொறிகளே. மெய் உணர்ச்சி - தத்துவ ஞானம். கைவருதல் கண்ணு - பெறுதலே கருத்தாக. புலம் காப்பார் - பொறிகளேத் தீயவழிகளிற் செல்லாதபடி தடுப் பார். மீட்டும் வந்த மெய்யுணர்ந்தாரென்பது சுட்டுப் பொருளது; எழுவாய். காப்பே - பொறிகளேக் காத்தலே. பழிக்கு நாணுதல் கதவாக. (பி - ம்.) 'பழிநாணம்' சேப்பார் - தங்குவர். நிறைத் தாழ் செறித்து - மனத்தை ஒரு வழியில் நிறுத்துதலாகிய தாழக் கோலேச் சேர்த்து. நிறைத்தாழ் செறித்துச் சேப்பா ரென்க. (பி - ம்.) 'சேர்ப்பார்', 'நிறைத்தாள்' நிறையின் சிறப்புப் பற்றிக் கதவுக்கு வலியாகிய தாழாக உருவகப்படுத்திஞர்; "காழொன்றுயர்திண் கதவு வலியுடைத்தோ, தாழொன் றிலதாயிற் ருன்" (நன்னெறி, 32.) நிறைத்தாழ்: பெருங். க. 33 - 150.

பின்னிரண்டடிகள் உருவகவணி.

100. மெய்யுணர்வால் வரும் இன்பச் சிறப்புக் கூறப்படும். துறைபோய - கல்வித்துறையில் முடிவுபோனன. கற்பினுள் - கற்புடைய மனேவி. முற்றத் துறந்தார்க்கு - அகப்பற்று புறப் பற்றுக்களே ஒருங்கே துறந்தார்க்கு. மெய்யுணர்வில் தோன்று

101. கற்ருங் கறிந்தடங்கித் தீதொரீஇ நன்ருற்றிப்
பெற்றது கொண்டு மனந்திருத்திப் - பற்றுவதே
பற்றுவதே பற்றிப் பணியறநின் ருென்றுணர்ந்து
நிற்பாரே நீணெறிச்சென் ருர்.

102. ஐயந் திரிபின் றளந்துத் தியிற்றெளிந்து
மெய்யுணர்ச்சிக் கண்விழிப்பத் தூங்குவார் தம்முளே
காண்பதே காட்சி கனவு நனவாகப்
பூண்பதே தீர்ந்த பொருள்.

நீதி நெறி விளக்கம்

முற்றிற்று.

வதே - மெய்ஞ்ஞானத்தில் தோன்றும் இன்பமே. இறந்த எலாம் - அஃதொழிந்த மற்றைய எல்லா இன்பங்களும்.

101. வீடு பெற முயல்வார் தன்மை கூறப்படும்.

கற்ருங்கு - நூல்களிற் படித்தவாறே. அடக்கம் கல்வியின் பயனுகும்; "கற்றறிந்தார் கண்ட தடக்கம்" (பழமொழி, 243.) தீது ஒரீஇ - தீய செயல்களை விலக்கி. தீதொரீஇ நன்ருற்றி யென்றது, "விலக்கிய வோம்பி விதித்தனவே செய்யும்" (18) என்பதை வற்புறுத்தியபடி. பற்றுவதே - எல்லாரும் பற்றுவ தாகிய பரம்பொருளை. பற்றுவதே பற்றுவதே என்னும் அடுக்கு, "பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றின்" (குறள், 297) என்றது போல நின்றது. பணியற நின்று - எல்லாச் செயலும் அடங்கும் படி நின்று; "என்னுடைய, செயன்மாண்ட வாபாடித் தெள்ளே ணங் கொட்டாமோ" (திருவா.) ஒன்று : பரம்பொருள்.

102. ஐயம் - அதுவோ இதுவோ என ஒன்றில் துணிவு பிறவாது நிற்கும் உணர்ச்சி. திரிபு - ஒன்றை மற்ருென்ருகத் துணிதல். அளந்து - காட்சி முதலிய பிரமாணங்களால் அளந்து. உத்திகளால் தெரிந்து : உத்தி - யுக்தி. மெய்யுணர்ச்சிக் கண் விழிப்ப - சத்தியஞானமாகிய கண் விழித்திருப்ப. தூங்குவார் - உலக நுகர்ச்சியை அறியாதிருப்பவர்; "விழித்துறங்கும் தொண்டர்" (மீனுட்சி. பிள்ளை. 3.) என்ருர் முன்னும். தீர்ந்த பொருள் - முடிந்த பொருளாகும்.

இப்பதிப்பில் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி

அகநா - அகநானூறு
அரிச்சந்திர - அரிச்சந்திர புராணம்
அருணைக் - அருணைக்கலம் - பகம்
அரும்பத - அரும்பதவுரை
அறநெறிச் - அறநெறிச்சாரம்
இ. வி - இலக்கணவிளக்கம்
இனியவை - இனியவை நாற்பது
கந்த - கந்தபுராணம்
கம்ப - கம்பராமாயணம்
கலிங்கத் - கலிங்கத்துப்பரணி
கலி - கலித்தொகை
காசிக் - காசிக்கலம்பகம்
குறள் - திருக்குறள்
சிதம்பரச் - சிதம்பரச்செய்யுட் கோவை
சிதம்பரமும் - சிதம்பரமும் மணிக்கோவை
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்
சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்
சீகாழிப் - சீகாழிப்புராணம்
சீவக - சீவகசிந்தாமணி
சூ - சூத்திரம்
தமிழ்விடு - தமிழ்விடு தூது
தாயுமானவர் - தாயுமானவர் பாடல்
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம் பலக் கோவையார்
திருவா - திருவாசகம்
திருவிளை - திருவிளையாடற் புராணம்
தொல் - தொல்காப்பியம்
ந - நச்சினர்க்கினியருரை
நாலடி - நாலடியார்
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து
பரிமேல் - பரிமேலழகருரை
பழமொழி - பழமொழிநானூறு
பால - பாலகாண்டம்
பி - ம் - பிரதிபேதம்
பிரபு - பிரபுலிங்கலீலை
புறநா - புறநானூறு
பு - வெ - புறப்பொருள் வெண்பா மாலை
பெரிய - பெரியபுராணம்
பெரியதிரு - பெரியதிருமொழி
பெருங் - பெருங்கதை
பொருந - பொருநராற்றுப்படை
மணி - மணிமேகலை
மீனாட்சி. பிள்ளை - மீனாட்சி யம்மை பிள்ளைத்தமிழ்
முத் - முத்தொள்ளாயிரம்
முதுமொழிக் - முதுமொழிக் காஞ்சி
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

(எண் - செய்யுளெண்)

काशी-मठ के प्रकाशन

नीति-मार्ग-प्रकाश

(अँगरेजी और हिन्दी अनुवाद सहित)

श्रीमान् शीलश्री काशीवासी अरुळनन्दी तंबिरान स्वामीजी,
काशी मठ, तिरुपनन्दाळ, तंजोर जिला
कुमारस्वामी मठ, केदारघाट, बनारस

के आदेशानुसार
प्रकाशित

१९५०

५,००० प्रतियाँ

संसार लिमिटेड,

बनारस

द्वारा प्रकाशित

Kashimutt Publications

Neethinerivilakkam

(WITH ENGLISH & HINDI TRANSLATIONS)

Published
ACCORDING TO THE ORDERS OF
HIS HOLINESS SEE-LA-SRI KASIVASI
ARULNANDI TAMBIRAN SWAMIGAL AVL.,
KASHIMUTT, TIRUPANANDAL, TANJORE DT.,
KUMARASAMY MUTT, KEDARGHAT, BANARAS.

1950.

Copies 5000

PUBLISHED BY
SANSAR LTD.,
BANARAS.

भूमिका

स्वामी कुमरगुरुपरर भारतवर्ष के उन ऋषियों में से एक हैं जिनका संदेश केवल उन्हीं के समय या देश के लिए अभिप्रेत नहीं है किन्तु सब समयों के लिये और समग्र मानव-जाति के लिये अभिप्रेत है। उनका "नीति-नेरि-विळक्कम्" जिसको हम अंग्रेजी और हिन्दी भाषा में अनुवाद करा-कर उपस्थित कर रहे हैं, वह आचरण विषय का एक अमूल्य रत्न है। उनकी यह कृति तामिल भाषा की आचरण-विषयक अनेक कृतियों के मध्य में अपूर्व स्थान रखती है। इसकी रचना में महान् कवि तिरुवल्लुवर के 'कुरल' नामक नीति-ग्रन्थ से प्रेरणा ली गई है। इसकी अपूर्वता इस अर्थ में है कि इसमें नैतिक विचारों की गंभीरता का प्रतिपादन, सुन्दर कविता के साथ किया गया है और नैतिक उद्देश्य की सत्यता के साथ-साथ धार्मिक पुट भी दिया गया है।

स्वामी कुमरगुरुपरर का समय १९वीं शताब्दी का अन्तिम अर्ध-भाग है और परंपरा के अनुसार आप महाकवि तुलसीदास के सम-समयवर्ती प्रतीत होते हैं। परंपरा से हमें यह भी विदित है कि आप पवित्र वनारस नगर में हिन्दी-भाषा के द्वारा "कम्बरामायणम्"का व्याख्यान करते थे। इस व्याख्यान में महाकवि भक्त तुलसीदास भी समय-समय पर उपस्थित रहते थे। तुलसीदास की रामायण तथा "कम्बरामायणम्" क तुलनात्मक अध्ययन से दोनों के अन्दर समानता के विचार के लिये अत्यधिक क्षेत्र है।

स्वामी कुमरगुरुपरर के जीवन-चरित्र के सम्बन्ध म निम्नलिखित उल्लेख सम-सामयिक ग्रन्थों में मिलते हैं,

जिन पर अनेक कारणों की दृष्टि से विश्वास किया जा सकता है। स्वामी जी का जन्म श्री वैकुण्ठवास में मूक बालक के रूप में हुआ था किन्तु सेन्दिलन्दवन की असीम कृपा से पाचवीं वर्ष में उनको वाक्शक्ति का आशीर्वाद मिला। पश्चात् उन्होंने "कन्दरकलिवेण्व" की रचना की। (इसका हिन्दी और अंग्रेजी अनुवाद जनता के लाभ के लिये मुद्रित किया जा चुका है) मदुरा में देवी मीनाक्षी ने स्वयं उनके भक्तिपूर्ण स्तोत्रों से प्रसन्न होकर मोतियों के हार से उनके गले को सुशोभित किया। एक समय मदुरा में ही तिरुमलै नायकन, जो मदुरा के नायक राजाओं में सर्वोत्कृष्ट था, की प्रार्थना करने पर उन्होंने यह 'नीति-नेरि-विळक्कम्' बनाया जिससे कि 'कुरल' का पठन-पाठन सुलभ हो जाय। वर्तमान कालीन विद्वानों का यह अभिमत है कि इस ग्रन्थ का निर्माण उन्होंने उस समय किया होगा, जब वे चिदम्बरम् में रहते थे। ग्रन्थ के आदि में चिदम्बरम् के नटराज की स्तुति इस विचार की पुष्टि में प्रबल प्रमाण प्रतीत होता है।

पश्चात् उन्होंने श्री मासिलामणी देशिक के हाथों द्वारा दीक्षा ग्रहण की और अपने दीक्षा गुरु के प्रसंशार्थ 'पंडार-मुम्मणिक्कोवै' की रचना की। उन्होंने चिदम्बरम् और तिरुवारूर की यात्रा की और वहाँ 'मुम्मणिक्कोवै' तथा 'नान्मणि-माले' का गान किया। अनन्तर आप काशी पधारे और वहाँ 'सकल-कला-वल्ली-मालै' (इसका हिन्दी अनुवाद काशी मठ, तिरुपणन्दाळ ने गत वर्ष प्रकाशित किया है) और 'काशी कलम्बकम्' की रचना की। उत्तर भारत में आपके अनेक-कार्य विशेष ऐतिहासिक महत्त्व रखते हैं। आपने महान् मुग़ल शाहन्शाह औरंगजेब की पुत्री जेबुनिस्सा के द्वारा आयोजित देहली के धार्मिक समारोह में भाग लेकर सांस्कृतिक राजदूत का कार्य किया था। आपने वास्तविक शेर पर सवारी

करते हुए बादशाह से मुलाकात की, जिससे बादशाह के हृदय पर उनके तपोबल का बड़ा प्रभाव पड़ा और उसने उनके सब प्रकार के कार्यों में अत्यन्त सहायता की। स्वामी जी के रचनात्मक कार्यों में, गंगा के तट पर काशी में केदारनाथ के मंदिर का निर्माण और उसी के समीप एक सत्र की स्थापना भी सम्मिलित हैं जो आज तक उनकी कीर्ति के स्तम्भ के रूप में अवस्थित है।

'नीतिनेरि विळक्कम्' के अंगरेजी में अनेक अनुवाद प्रकाशित किये जा चुके हैं। उनमें से हम यहाँ एक अनुवाद एच० स्टोकेश का प्रकाशित कर रहे हैं। यह अनुवाद किसी अंश में सुन्दर है तथापि इसमें कुछ अशुद्धियाँ अवश्य हैं जिनका होना, किसी विदेशी मनुष्य के, उस ग्रन्थ के पूर्ण अर्थ को उस भाषा में न समझने के कारण, स्वाभाविक है। इसके साथ हम प्रो० बी० डी० जैन एम० ए० एल-एल० बी० का हिन्दी अनुवाद भी प्रकाशित कर रहे हैं। प्रो० जैन के तामिल भाषा के ग्रन्थों के अन्य कई अनुवादों से जनता सुपरिचित है। आपने उक्त ग्रन्थ के स्पष्ट भाव को हिन्दी-अनुवाद में लाने का पूर्ण प्रयत्न किया है।

महान् पवित्रात्मा शील श्री अरुळन्दी तम्बिरान स्वामिगळ, काशी मठ तिरुपनन्ताल, जो भारतीय परंपरा के महान् तपस्वी कुमरगुरुपरर के परंपरा के महान् ऋषि हैं, ने इस प्रकार के अनेक पुण्य-कार्य करके आध्यात्मिक जगत् के मनुष्यों को अत्यन्त कृतज्ञ बनाया है। स्वामी जी के सतत वृद्धिशील दान जो आपने सांस्कृतिक कार्यों के लिये भिन्न-भिन्न स्थानों पर दिये हैं, उनकी संख्या आज तक लगभग **पन्द्रह लाख (रु० १५०००००)** से अधिक है। श्रीवैकुंड, जो स्वामी कुमरगुरुपरर का जन्म स्थान है, तिरुचेन्दुर, मदुरा, चिदम्बरम् तथा अन्य स्थान, जहाँ स्वामी जी

को ईश्वरीय कृपा का आशीर्वाद मिला, शीकाली, कांची, तिरुवारूर, तिरुवैआर इत्यादि स्थान जहाँ शैव सिद्धान्त के महान् संस्थापकों ने ईश्वरीय अन्तर्दर्शन किया—ये वे स्थान हैं जहाँ स्वामी जी ने चिरस्थायी दान देकर पुण्य कार्य किये हैं। अनामलै, बनारस, मैसूर, तिरुवन्द्रम, कलकत्ता, देहली, अलाहाबाद लखनऊ, आगरा और अलीगढ़ आदि विश्व-विद्यालयों में आपने दान देकर या चेअर स्थापित कर जनता को लाभ पहुंचाया है।

इस प्रकार के अनुवादों को प्रकाशित करने में स्वामी जी का उद्देश्य केवल यही है कि जो मनुष्य तामिल भाषा से अनभिज्ञ हैं, वे इस भाषा की सुन्दर-सुन्दर रचनाओं का ज्ञान प्राप्त करके तामिल भाषा के महान् लेखकों के प्रति अपनी प्रशंसात्मक कृतज्ञता को प्रकाशित करें। इसके अतिरिक्त उन्हें यह भी ज्ञान हो जाय कि तामिल भाषा के विद्वानों और ऋषियों ने सूत्रों के रूप में कैसी-कैसी अद्भुत रचनाएं बनाकर जगत् का कल्याण किया है।

स्वामी जी के इन सब पुण्य कार्यों का बदला जनता केवल एक रूप में दे सकती है—वह यह है कि वह इन सब पुण्य कार्यों का लाभ उठावे और आत्मिक उन्नति और प्रकाश को प्राप्त होवे।

काशी मठ, तिरुपनन्ताल,

१९५०

PREFACE

Saint Kumaraguruparar is one of those seers whose message is intended not merely for their own age or clime but for all time and, for all mankind. His "Neethineri Vilakkam" which is presented here in English, Hindi and Tamil garbs is an ethical treatise of an invaluable kind. This work stands out as unique among the plethora of ethical literature in Tamil and it has as its source of inspiration the celebrated *Kural* of Tiruvalluvar. Its uniqueness consists in combining poetry with the profundity of moral purpose.

Saint Kumaraguruparar belongs to the latter half of the seventeenth century and tradition holds him to be a contemporary of the great Tulsidas. Tradition also says that he used to expound Kambaramayanam in Hindi in the holy City of Banaras, and that Tulasidas was among those who were present on such occasions. A comparative study of Tulsidas' Ramayana and the Kambaramayana will reveal similarities confirming this suggestion.

The following is the account of the life of Saint Kumaraguruparar as is given in contemporary records, reliable for obvious reasons. The Saint was born in Srivaikuntam as a dumb child, acquired the power of speech

in his fifth year by the grace of Senthilandavan and composed 'Kandar Kali Venba' whose Hindi and English Versions are already made available to the public. In Madura the Goddess Meenakshi herself ornamented him with a pearl necklace in appreciation of his inspired Songs in her praise. In Madura at the request of Tirmualainaik, the greatest of the Naik Kings of Madura he composed this 'Neethineri Vilakkam' with a view to simplify the teaching of Kural. Modern Scholars are of opinion that this work should have been composed by him when he was at Chidambaram. The invocation to Chidambaram Nataraja at the beginning of this work is an evidence in their favour. To return to his life, he then received initiation in the hands of Sri Masilamani Desika and composed Pandara mummanikkovai in praise of his preceptor. He visited Chidambaram and Tiruvarur and sang Mummanikkovai and Nanmanimalai. Afterwards he visited Banaras and wrote Sakalakalavalli Malai (the Hindi rendering of which, also is published by the Kasi Mutt, Tirupanandal) and Kasi Kalambakam. His activities in North India are a matter of great historical interest. He played the role of a cultural ambassador by partaking in a religious conference at Delhi, convened by Zebunnissa, the daugher of the Mughal Emperor Aurangazeb. Riding on a real lion he interviewed the Padusa who, very much impressed by the great Powers of the Saint helped him

in all his activities. The Saint's constructive work in Banaras includes the renovation of Kedar Mandir on the Bank of the Ganges and the founding of a great charitable institution in its vicinity, which is a living monument to this day.

There are many english translations of 'Neethi Nerivilakkam' and the one herein published is by H. Stokes. This translation is good and fairly accurate, though it is not wholly free from the short comings of a foreigner comprehending the full meaning of the text. The Hindi translation subjoined to the English version is by Mr. B. D. Jain, M.A., LL. B., who is already known to the public by his other Hindi translations of Tamil classics.

His Holiness See-la-sri Kasivasi Arulnandi Tambiran Swamigal Avergal of Sri Kasi Mutt, Tirupanandal who belongs to the galaxy of seers coming in the line of Saint Kumaraguruparar has laid the spiritual world under a very deep debt of gratitude by this and similar undertakings. The ever-growing endowments, by His Holiness, which are being made mainly for the sake of cultural advancement have totalled more than **fifteen lakhs (1500000)** of rupees to this day. Srivaikunta, the birth place of the Saint Kumaraguruparar, Tiruchendur, Madura, Chidambaram and other places where the Saint had the Blessings of Divine Grace, the holy places of Seekazhi,

Kanchi, Tiruvarur, Tiruvaiar etc. where the great founders of Saiva religion experienced Divine Immanence, these are among the many places which have received the benefits of permanent endowments made by him. The Universities of Annamali, Banaras, Mysore, Tiruvandrum, Calcutta, Delhi, Allahabad, Lucknow. Agra and Aligarh have also benefitted by his different endowments.

His Holiness' object in publishing such translations is that those in the wide world not conversant with the Tamil Language, must be apprised of the richness of Tamil Literature and must be made to know the wealth of aphorisms contained in the numerous works of Tamil poets and Saints.

The only way in which the public can repay the generous efforts of His Holiness is to fully benefit by them and attain a spiritual progress and enlightenment.

Kasi Mutt, Tirupanandal.

......1950......

१—मंगलाचरण

यौवन पानी पर उठे हुए बबूलों के समान है। प्रभूत सम्पत्ति पानी पर बहनेवाली लहरों के सदृश है। शरीर पानी पर लिखे हुए अक्षरों के समान है। ए मेरे मित्रो, फिर हमें भक्तों की सभा में विराजमान भगवान् शिव की आराधना क्यों नहीं करनी चाहिये ?

1. Invocation to God

Youth is a bubble on the water; riches in full abundance are the long waves that roll on the water; the body is a writing on the water. Why, O my friends! Worship we not the Court of our God ?

२—शास्त्र-प्रयोजन

ज्ञान से धर्म होता है, सम्पत्ति प्राप्त होती है, आनन्द मिलता है और स्वर्ग-प्राप्ति होती है। इससे विश्व में यश फैलता है। जब मनुष्य पर आपत्ति आ पड़ती है तब ज्ञान अपना सहायक हाथ फैलाता है। अतः अल्प जीवनवाले, मरणशील मनुष्यों के लिये ज्ञान के समान अन्य कोई सहायक नहीं है।

2. The Virtue of Learning

It will bestow virtue , riches, pleasure and Heaven; it will establish a good report in the world, and when any great affliction may betide, it will afford a hand; than learning short-lived mortals have no surer stay.

३—शास्त्रानन्द

ज्ञान प्राप्त करना आरम्भ में दुःखदायक होता है किन्तु बाद में सुख देनेवाला होता है। इससे अज्ञान का नाश होता है और ज्ञान की वृद्धि होती है। अरे सुन्दर आभूषणों से सुसज्जित मनुष्यो ! जो आनन्द तुम इन्द्रियों के विषयों से प्राप्त करते हो वह क्षणिक है, किन्तु भोग के पश्चात् जो दुःख उत्पन्न होता है वह अत्यधिक होता है और बहुत काल तक रहता है।

3. The pleasure of Learning

Learning at first painful, will afterwards afford pleasure. It will destroy ignorance and extend knowledge. But the pain which succeeds to the short-lived pleasure of immoderate lust, is great, O, thou, adorned with perfect jewels !

४—शास्त्रधन

कुछ भाग्यवान् मनुष्य ऐसे हैं जिनकी सती, धर्मपत्नी विद्या है। मधुर कविता जिनका प्रिय पुत्र है। वक्तृत्व-शक्ति, जिनका सर्वदा वर्धमान धन है। ये ही विद्वानों की महासभा को सुशोभित करनेवाले होते हैं।

4. The wealth of Learning

Blest with learning as a chaste spouse, with sweet poetry as the darling son of that spouse, and with fluency of language as a store of riches, there are some whose wealth adorns the illustrious assembly of the learned.

५—निर्णय और वक्तृत्व

कितना ही विस्तृत ज्ञान क्यों न हो, वह व्यर्थ है यदि उसका उचित स्थान में प्रकाश न किया जाय। वह भी वाणी की शक्ति के अभाव में विशेष कार्यकारी नहीं होता। यदि यह उत्पन्न हो जाय तो यह सुवर्ण में सुगन्धि के समान है।

5. The need for insight, and expression in learning

Learning, however extensive, will be useless, unless there be discretion to display it in the proper place; and even then, without the power of language, of what avail is it? With that, it is a flower of gold that possesses fragrance.

६—निरर्थक कार्य

ज्ञान उन मनुष्यों का, जिनका शरीर सभा के सामने अविश्वास से कांपता है, दम्भपूर्ण गर्जना मूर्खों की, जो सभा में भय नहीं खाते, धन उन मनुष्यों का, जो अपने खाने के पहले दूसरों को विवेकपूर्वक दान नहीं देते, तथा निर्धन मनुष्य का सौन्दर्य—इन वस्तुओं का न रहना, रहने से अच्छा है।

6. Of things that had better not be

The learning of those whose frame trembles with diffidence before the assembly, the frivolous loquacity of the ignorant who feel no awe in the assembly, the wealth of those who do not conscientiously bestow alms before they eat, and the merit of a poor man are things, the absence of which is better than their existence.

७—कवि-माहात्म्य

यद्यपि सरस्वती कमलासनस्थ ब्रह्मा के मुख में विराज-मान रहती है तथापि वह प्रसिद्ध तामिल कवियों की बराबरी नहीं कर सकता। क्योंकि कविता रूपी शरीर, जो तामिल कवियों ने बनाये हैं वे ब्रह्मा के द्वारा बनाये हुए पार्थिव खोखले शरीरों के समान नाशवान नहीं हैं।

7. In Praise of Poetic creations

Though Saraswathi dwells in the face of both, Brahma may not vie with the illustrious Tamil Bards; for the bodies, which these form by their praises, will not perish like the empty bodies of Brahma's creation.

८—ज्ञान-दौर्बल्य

ऐसे मनुष्यों का ज्ञान, जो विद्वानों की सभा में लज्जा-पूर्वक पीछे हट जाते हैं और दीर्घकाल से उपार्जित ज्ञान का उपयोग करने में असमर्थ है, उस स्त्री से अधिक लज्जास्पद है जो दिन-दहाड़े पड़ोसी के घर में जा बैठती है, क्योंकि स्त्रीसे पैदा होनेवाली बुराई सहन की जा सकती है किन्तु ज्ञान की निर्बलता से उत्पन्न होनेवाली बुराई सहन नहीं की जा सकती।

8. Of Learning which fights shy of the Public

The shrinking learning of men broken by long study, which is not available in public, is worse than a wife seen in broad day-light in a neighbour's company, for it is an evil that cannot be put away.

९—ज्ञानोपस्थिति

उन मनुष्यों का प्रयत्न, जो अत्यधिक परिश्रम और दुःख से उपार्जित ज्ञान की रक्षा न करते हुए नवीन ज्ञान को प्राप्त करने का सतत प्रयत्न करते रहते हैं, अपने हाथ में रक्खे हुए सुवर्ण को फेंकने के बाद उसकी पुनः प्राप्ति के लिये बालू को चलनी में छानने के समान है।

9. Of not forgetting what is learnt

The attempt of those, who without preserving that learning which they have acquired with difficulty, try to make fresh acquirements, is like throwing away gold from their hands, and toiling to make a fortune by sifting dust in search of treasure.

१०—निर्धन-ज्ञान

दरिद्र मनुष्य का ज्ञान कितना ही बढ़ा-चढ़ा क्यों न हो उसकी एक बाजरा के दाने के समान भी प्रशंसा न होगी। जैसे, यदि किसी मनुष्य की धर्मपत्नी गृहस्थोचित गुणों से शोभायमान नहीं है तो उसके गुणों का विकास नहीं हो सकता।

10. The Inconspicuousness of the learning of the Poor.

However great may be the learning of poor men it will never be appreciated so much as a grain of *tinai*. As, if the mistress of the house possess not the qualifications which become a wife, the virtues, with which her husband is endued, will not become conspicuous.

११—धन की उपयोगिता

दरिद्र मनुष्य नम्रतापूर्वक ही वार्तालाप क्यों न करे और उसका व्यवहार विनय से परिपूर्ण ही क्यों न हो, संसार के मनुष्य उसके लिये कड़े शब्दों के सिवाय अपना मुख नहीं खोलेंगे। धनवान लोग कुछ भी क्यों न कहें फिर भी संसार के मनुष्य उनके चरणों पर लोटेंगे। निश्चय ही समुद्र से आवेष्टित इस पृथ्वी के रहनेवाले मनुष्य पागल हो गये हैं।

11. The esteem of the world for the wealthy

Though he may be courteous in speech, and humble in his behaviour, they will not open their lips to a poor man except in harsh words. Whatever a rich man may say they will crouch beneath his feet. Surely, this world sourrounded by the sea is full of madness.

१२—कवि-दारिद्रय

सब लोग जानते हैं कि धनवान् लालची होते हैं फिर भी कवि लोग धनवानों के पास जाकर अपनी इच्छाओं को प्रकट करते हैं और उनकी नीचता से भरी हुई आज्ञाओं का पालन करते हैं। क्या यह ठीक नहीं है कि जिन्होंने पूर्वजन्म में तपस्या नहीं की है वे ही उन मनुष्यों के, जिन्होंने पूर्वजन्म में तपस्या की है, सामने खड़े होकर नाचते हैं ? यह उनका अज्ञान नहीं है किन्तु उनके कर्मों का फल है।

12. Of the learned going behind the niggardly

Although they see their covetousness, all urge their wants on the rich, and perform their

mean behests. The submission of those who were not eminently devout in a former birth to those who were, is doubtless not from ignorance but the decree of destiny.

१३—ज्ञान-सौन्दर्य

विद्वानों के दिये ज्ञान के आभूषण को छोड़कर और किसी आभूषण की आवश्यकता नहीं। जो आभूषण जवाहरात से जड़ा हुआ है उसे अन्य किसी वस्तु से सजाने की आवश्यकता नहीं। सौन्दर्य को स्वयं कौन सजायेगा ?

13. The ornaments of the learned.

The learned need no other ornament than the excellence of learning. Nothing is wanting to adorn an ornament set perfectly with every precious stone. Who would beautify beauty itself?

१४—ज्ञान-गर्व

संसार में सर्वज्ञ कोई नहीं है। तुम इसका मान न करो कि तुमने सब कुछ जान लिया है जो कुछ तुम्हें जानना चाहिये था। अरे भारी बालियों से सुसज्जित मनुष्यों! एक दृढ़ शिला छोटी-सी छेनी से तो तोड़ी जा सकती है, किन्तु यह लोहार के हथौड़े से थूणे पर नहीं तोड़ी जा सकती।

14. The Pride of Learning

There are none who understand everything. Exult not in the idea that your learning is universal. The rock will give way to the small chisel of the mason; it will, not O thou! adorned with massive ornaments, yield to the blacksmith's hammer.

१५—ज्ञान प्राप्ति की अभिलाषा

उन मनुष्यों की अवस्था पर विचार करो जो तुमसे अधिक दरिद्र हैं और जो कुछ तुम्हारे पास है उसे देखकर आनन्द मनाओ। उनको देखो जो तुमसे अधिक ज्ञानवान् हैं और अपने अभिमान को नष्ट कर दो और विचार करो कि उनके ज्ञान के सामने तुम्हारा ज्ञान क्या है?

15. On hankering after more learning

Contemplate those who are poorer than yourselves, and rejoice in the greatness of your possessions. Contemplate those who are more learned than yourselves, and destroy self-conceit, exclaiming what is all our learning to these?

१६—नम्रता के गुण

धन दो प्रकार का होता है। (१) ज्ञान धन और (२) सम्पत्ति। दोनों को सम्पत्ति कहा जा सकता है और दोनों को उपार्जन करना चाहिये। यदि दोनों प्रकार के धनवान् विनय-पूर्वक दूसरों के सामने सिर झुकाकर खड़े हो जाते हैं जैसे कोई दरिद्र मांगता हुआ उनके सामने आकर खड़ा हो जाता है तो इससे उत्तम बात संसार में कोई नहीं।

16. Humility

The wealth, which consists in the possession of learning, and the possession of riches, may be termed wealth indeed, if its possessors bow the head with humility, as the destitute who stand begging before them.

१७—महान् पुरुषों का लाघव

यथार्थ में बड़े और बुद्धिमान मनुष्य, सर्वदा अपने से छोटे मनुष्यों के अनुचित व्यवहार को शान्तिपूर्वक सहन कर लेते हैं। परीक्षा करने पर क्या यह तुला (तराजू) में प्रतीत नहीं होता कि जो पलड़ा हलका होता है वह ऊपर और ऊपर उठता जाता है और जो भारी होता है वह नीचे और नीचे गिरता जाता है।

17. The humility of the great

If men of real dignity perceive presumption in the conduct of their inferiors, they will behave with the more humility . In weighing, while the lighter rises higher and higher, does not the heavier sink down the scale ?

१८—दम्भ के दोष

धर्मात्मा मनुष्यों के, जो अविहित कर्मों का त्याग कर देते हैं और केवल विहित कर्मों को ही करते रहते हैं, पुण्य कर्म भी पापमय बन जाते हैं यदि वे अपने पुण्य कर्मों की मानपूर्वक प्रशंसा करते है और कहते हैं हमने इन्द्रिय-शत्रुओं पर विजय पायी है और हम धर्म-मार्ग पर स्थिर हैं।

18. The evil of self-pride

Even the good works of moral men, who shun what is to be avoided, and practise what has been enjoined, become evil; if, proudly boasting that they have conquered the enmity of the senses, and stood steadfastly in a virtuous course, they themselves dwell on their own merits.

१९—आत्म-प्रशंसा के दोष

विश्व में कीर्ति प्राप्त करने के लिये आत्म-प्रशंसा करना, अग्नि को पानी डालकर जलाने के समान है। क्या आत्म-श्लाघा न करना प्रशंसा के योग्य नहीं है और क्या सुख की इच्छा के अभाव का नाम सुख नहीं है ?

19. The vice of self admiration

To praise oneself in order to attract admiration, is like feeding the flame with pure water. Is not the absence of self-admiration that which is to be admired? Is not happiness, freedom from the desire of pleasure?

२०—पर-सन्मान

उस मनुष्य को, जो दूसरे मनुष्यों का आदर प्राप्त करना चाहता है, यह तपस्या करना नहीं भूलना चाहिये कि मुझे अन्य पुरुषों के गुणों की प्रशंसा करना है और उनके दोषों को छिपाना है और सबको नम्रतापूर्वक पुकारना है।

20. How to secure the esteem of others

For him who desires much notice from others there is one act of penance which he must never forget to practise: continually to dwell upon all the merits and conceal the defects of others, and to address all with humility.

२१—शिक्षानुसार-कर्त्तव्य

उन मनुष्यों के निरर्थक वचन, जिन्होंने अच्छी तरह अध्ययन किया है और दूसरे मनुष्यों को शिक्षा भी दी है और स्वयं

उन पर नहीं चलते हैं, केवल इसी अर्थ में मूल्य रखते हैं कि अन्य लोग भर्त्सनापूर्वक उन्हें यह प्रश्न करके लज्जित नहीं करते कि जिसकी आप शिक्षा देते हैं उस पर आप स्वयं क्यों नहीं चलते ?

21. Standing up to learning

The empty speech of those, who do not themselves persist in what they have learned, and taught to others, has weight only in one respect; in the indirect reproof of those who do not put them to shame by asking directly, "Why is it that you, who have taught others, do not practise yourself what you teach ?"

२२—आध्यात्मिक ज्ञान का विक्रय

जो मनुष्य, धन (सुवर्ण) की इच्छा से अन्य मनुष्यों को धार्मिक शिक्षा प्रदान करते हैं और इस प्रकार अपने ज्ञान को दूसरों के लिये सफल बनाते हैं, उनको एक लाभ और भी होता है कि वे अपनी वीरता से भरी हुई शक्ति के साथ, जो बुरे कर्मों के भय को सदा ललकारती है, दक्षिण दिशाधिपति, यमराज के परिश्रम में सहायता पहुंचाते हैं।

22. The vice of selling learning.

Those who sell to others the advantages of the mysteries which they have learned, reserve an advantage of another description to themselves ; the receiving the labours of the king of the dead, with the hardihood that defies the terrors of an evil life.

२३—मूर्खों की अविनयशीलता

जो मनुष्य विद्याओं में पारंगत नहीं हैं और विद्वानों की सभा में अपने मोटे ओठों वाले मुख से बोलने की हिम्मत करते हैं उनका बोलना ऐसा मालूम होता है मानों कि वे अपने श्रोताओं को कह रहे हैं कि उनके भयंकर रूप से उनको डरने की आवश्यकता नहीं, जैसे पशु और पक्षी तृणनिर्मित विभीषिका से भय खाते हैं।

23. The audaciousness of the unlearned

The ceaseless chattering, in the learned assembly, of the coarse lips of those who were not destined to learning, tells us not to fear their otherwise powerful appearance, as the beasts and birds fear a figure of straw.

२४—विद्वानों के लिये विद्वत्ता

अक्षय ज्ञान उन्हीं मनुष्यों को प्राप्त होता है जिनकी बौद्धिक शक्ति विशाल है, न कि उनको जो अपने व्यर्थ के अभिमान में चूर होकर हँसते रहते है। एक नपुंसक मनुष्य सुन्दर स्त्री के सौन्दर्य का, जिसके सौन्दर्य को देखकर लक्ष्मी भी अपने मन में खीझती हो, आनन्द नही ले सकता।

24. Learning has its benefits only to the intelligent

Inexhaustible learning is attainable only by those who excel in observation; not by those who smile in vain self-conceit. Though a woman possess charms which LAKSHMI might envy, they cannot be enjoyed by an hermaphrodite.

२५—मूर्खोपदश

यदि विद्वान् पुरुषों का, मूर्खों के कानों में बलपूर्वक ज्ञान ठूंसने से अपमान होता है, तो यह उन्हीं का अपराध है। और यदि वे अपने विशाल ज्ञान के साथ अपने पडोसियों के गुणों को नही जानते हैं, तो उन्हें, अपने अज्ञानी पड़ोसियों के व्यवहार पर, जब वे उनके गुणों को नहीं जानते, दुःखी नहीं होना चाहिये।

25. Of addressing learning to the illiterate

If learned men incur disrespect, while forcing instruction into the ears of the ignorant the fault is their own. If with all their knowledge they do not know their neighbours' qualities, why should they be hurt at these ignorant neighbours for not knowing their merits ?

२६—सत्पुरुषों की महानता

महान् पुरुष राजाओं के महत्त्वपूर्ण दरबार में उपस्थित होकर प्रतीक्षा नहीं करते। कुछ नीच पुरुष ऐसे होते हैं जो राजदरबार में सर्वदा प्रतीक्षा करते रहते हैं और कोई सन्मान नहीं पाते। बिल्ली राजाओं के जनानखानों में घूमती फिरती है किन्तु रिक्तहस्त हस्ती, जो अपने बांधनेवाले खूंटे को उखाड़ डालने की सामर्थ्य रखता है, राज-द्वार पर खड़ा रहना ही पसन्द करता है।

26. The majesty of the noble

The noble wait not in attendance at the royal court; and there are some others, who

have no enjoyment in waiting there. The cat frequents the splendid zenana, while the hollow-handed elephants, which can tear up the pillars to which they are bound, remain without the gate.

२७—नृप की महत्ता

सती, कुलीना स्त्री के लिये उसका पति देवता है, बच्चों के लिये माता-पिता देवता हैं, अच्छे धार्मिक पुरुषों के लिये उनके आचार्य देवता हैं, तथा भूपति, जो पत्र के समान आभूषणों से सुसज्जित रहता है, सब लोगों के लिये देवता है।

27. The Supremacy of the sovereign.

To well-born women, their husband, is a god ; to children, their father and mother; to the virtuous, their spirtual preceptor is a god; and a god to all, is the king, adorned with leaf-like ornaments of pale gold.

२८—राज्य-लक्ष्मी

पूर्वजन्म में उपार्जित पुण्य के फलस्वरूप अपनी आज्ञा को, राजा लोग अपनी आखों से बोलकर और कानों से देखकर (गुप्तचरों द्वारा) फैलाते हैं किन्तु इसका क्या लाभ है यदि वे अपनी दया से पृथ्वी की रक्षा करने में असमर्थ हैं? जिन मनुष्यों में मानवीय पराक्रम नहीं है उनके लिये बड़े-बड़े अस्त्र-शस्त्र भी कुछ लाभ नहीं पहुँचा सकते।

28. The real use of the sovereign power

Though men possess the royal privilege of speaking with the eye, and seeing with the

ear, as the fruit of former virtues, of what avail is it, unless they protect the earth with their clemency? What advantage will mighty weapons afford to those, who are wanting in manly courage?

२९—कर-ग्रहण

एक राजा जो लगान (राजकर) वसूल करने के लिये अपनी प्रजा को नष्ट करता है,उसके लिये दूध प्राप्त करने के लिये नई ब्याई हुई गाय के स्थनों को फाड़ना आपेक्षिक दृष्टि से अच्छा है, लेकिन उसके लिये, जो लगान के वसूल करने के पहले अपनी प्रजा की रक्षा करता है धन, पानी की वाढ़ की तरह अपने-आप चला आता है।

29. Of obtaining revenue from the subjects

To a prince, who destroys his subjects to obtain his revenue, to cut open the udder of a new milched cow, to obtain her milk, would be comparatively creditable : but to those who protect their subjects before receiving their own dues, we have seen wealth overflowing like a flood.

३०—नृपका अत्याचार

वह मनुष्य जो, जो कुछ आज ग्रहण करना है, उसके लिये कल तक प्रतीक्षा नहीं करना चाहता, जो दुखियों के, जब वे प्रार्थना करने आते हैं, दुखों को नहीं सुनता, जो अशान्ति से अपने दाँत पीसता है जब कोई उसे सद्बुद्धि की सलाह देने आता है–ऐसा मनुष्य न तो नृपति है और न लुटेर है जो सड़कों और रास्तों पर लोगों को लूटता रहता है।

30. Tyranny

He, who will not wait till tomorrow, to receive that which becomes due to day; who will not attend, when one stands to beg redress; and who will gnash his teeth with impatience when one may approach to offer wise advice; is neither a vedan who robs on the high way, nor a king.

३१—राज्य-संपत्ति का दुरुपयोग

जो राजा अपने सिर को पुष्पमालाओं से सुशोभित करता है, सुगन्धित द्रव्यों से बने हुए उबटन से अपने शरीर को मलवाता है, कीमती वस्त्र पहनता है, सुन्दर व्यंजनों का भोजन करता है वह यदि बुद्धिमान पुरुषों द्वारा वार-बार प्रार्थना करने पर भी न अपने कान खोलता है और न अपनी आँख खोलता है तो वह श्वासयुक्त मृत शरीर के ही समान है।

31. The abuse of Sovereign wealth

A king, who after crowning his head with chaplets, rubbing his body with unguents, clothing himself in rich robes, and feasting on rich viands, will not lend his ear, nor open his eyes, though addressed with reiterated earnestness, is but a corpse endued with breath.

३२—राज-न्याय

उस मनुष्य का, जो अपने हाथ में राजदण्ड धारण करता है, डरना कर्तव्य है जब वह देखे कि अपराधों का पता लगाना अत्यन्त कठिन है और उसे इस बात का भी निश्चय हो चुका

है कि जासूसों द्वारा भी इनका पता नहीं लगाया जा सकता। तब उसे व्यक्ति रूप में स्वयं जाकर स्वर्ण के आभूषण से सुसज्जित अपनी भुजा को ही अपना रक्षक मानकर, गुप्त रूप से उनकी खोज करनी चाहिये और कभी अपने कान बन्द करके नहीं बैठना चाहिये, जब यथार्थ में लोग आकर उससे उनके बारे में शिकायत करें।

32. The Sovereign's Justice

The duty of him who holds a sceptre, is to fear on account of the difficulty of detecting wrong; even though, assured that it cannot be ascertained by spies, he has in person made private inquiry, his own arm adorned with gold being his only protection; not to refuse to listen, though men come and complain of it.

३३—नृप-विवेक

राजा की बुद्धिमानी इसी में है कि जब दूसरे लोग आकर कुछ कहें, तब उसमें जो सत्य हो उसको ग्रहण करे और जो मिथ्या हो उसे अस्वीकार करे। जो मनुष्य कौवा के विरुद्ध खड़े होकर यह कहते हैं कि यह सफेद है, वे क्या नहीं कह सकते? कुछ ऐसे भी मनुष्य हैं जो यहाँ तक कहने को तैयार हैं कि मातृ-हत्या करना अच्छा काम है।

33. The Sovereign's wisdom

While others assert everything, the wisdom of the prince is to receive their assertions, rejecting what is false. What will not men say, who standing opposite to a crow, will call it white? There are some who will even say, that the murder of a mother is noble.

३४—नीच-प्रकृति

क्या मूर्ख, यदि नाश उनकी आखों के सामने भी हो रहा हो, उसे देखने का कष्ट करेंगे? नहीं, कभी नहीं करेंगे। यदि मोटी-मोटी अग्नि की ज्वालायें पहाड़ी सर्पों को घेर भी लें, फिर भी वे अपनी गाढ़ श्वास दिलानेवाली निद्रा से अपने को कभी नहीं जगावेंगे।

34. The nature of the foolish

Though ruin be before their eyes, will fools perceive it? No, they will not; though thick flames envelope their body, the sleeping rock serpents will not arouse from their loud-breathing slumbers.

३५—विनाश-लक्षण

मित्रों की मित्रता का परित्याग करना, शत्रुओं से मित्रता करना, गुप्तचरों का उपहास करना, परिचितों पर अविश्वास करना, बुद्धिमानों की अनेक बार दी हुई शिक्षा से घृणा करना, स्वभाव में परिवर्तन कर लेना—ये सब भावी सत्यानाश के लक्षण हैं।

35. The evil-omens of impending ruin.

The estrangement of friends, the receiving of enemies into friendship, to scoff at a spy, and to suspect all associates, to despise the continued advice of the wise, and become changed in disposition, are signs of approaching ruin.

३६—महान् पुरुषों का सन्मान

मनुष्य, जो धन से उत्पन्न सुखों के अन्दर डूबे हुए हैं और जो सत्कार के योग्य हैं वे सज्जन उनके दरवाजे पर बाहर प्रतीक्षा कर रहे हैं, ऐसे धनोन्मत्त, यद्यपि इस समय सम्पत्ति का आलिगन कर रहे हैं किन्तु शीघ्र ही वे उसकी बहिन, विपत्ति के उभरे हुए स्तनों के आलिगन के सुख से भी दूर न रहेंगे।

36. Of not-respecting the superiors

The men, who are sunk in immoderate delights while those who ought to be honoured, are waiting at the gate; though now they embrace the goddess of prosperity, are not far from the enjoyment of the charms of the close bosom of her elder sister, adversity.

३७—दान-महिमा

जो स्वभाव से उदार हैं, जिनकी दृष्टि कली है, जिनका प्रफुल्लित चेहरा ताजे खिले हुए पुष्प के समान है, जिनकी विनम्र वाणी की सत्यता, मीठे नवीन फल हैं और जिनकी वदान्यता (दानशीलता) पक्व फल हैं। क्या ये सच्चे अक्षय कल्पतरु नहीं हैं?

37. Charity

The nobly generous, whose glance is a bud; their smiling countenance, a fresh-blown blossom; the truth of their courteous speech, the sweert young fruit; and munificence, the ripe fruit; are not these the real inexhaustib e Calpa-Tree?

३८—जन-परिपालन

मदमस्त हाथी तनिक भी दुःख अनुभव नहीं करेगा, यदि चावल के पिण्ड में से, जिसको वह ग्रहण कर रहा है, कुछ दाने उसके मुख में से गिर जायँ। किन्तु रेंगती हुई चीटियाँ उन्हें उठा लेंगी और करोड़ों ऐसे क्षुद्र जन्तु अपने अंडे-बच्चों के साथ उन पर अपना जीवन-निर्वाह करेंगे।

38. Of supporting the people around

The drowsy elephant will not grudge the few grains which may fall from the ball of rice that it is receiving; the creeping ants will pick them up, and ten million living creatures will subsist, feasting with their crowded progeny.

३९—उचित-सन्मान

मुस्कराता हुआ सन्मान, नृप की, जिसका चमकता हुआ भाला जंगली भयंकर पशुओं को मृत्यु का भय दिखलाता है, दया-दृष्टि में प्रतीत होता है। वह गगन-चुम्बी खजाने के ढेर के दान से अधिक गौरव की वस्तु है।

39. The real favour of the king.

The smiling approbation, which is expressed in the glance of the prince, whose bright javelin threatens the death of wild beasts, is a prouder thing, than the gift of a heap of treasure, large enough to diminish the sky.

४०—यश की अमरता

वे मनुष्य, जिन्होंने अपने यशरूपी शरीर की रक्षा के लिये प्रण किया है, अपने मांसनिर्मित शरीर की असारता को देखते

हुए अपने प्राणों को त्याग तक करने के लिये कभी संकोच न करेंगे, चाहे उन्हें अपने साँसारिक सुखों से वंचित होना पड़े, किन्तु वे मनुष्य जो सांसारिक विषयों में अवलिप्त हैं, अनेक विपत्तियों के भाजन बनेंगे।

40. Of becoming immortal in the body of glory

Those will not spare their worthless bodies, in the hope of any future profit, should anything happen even to such as are under their protection; who, sensible how frail is the body of flesh, have determined to preserve the body of glory.

४१—मान-हानि

यदि कोई मनुष्य, अपने पराक्रम और सन्मान को त्यागकर अपने प्रिय जीवनों की रक्षा करना चाहते हैं, वे ऐसा कर सकते हैं यदि ऐसा करने पर वे अपने को एक क्षण के लिये भी मृत्यु से बचा सकें।

41. Of losing one's honour

If any would save their sweet lives, by sacrificing courage and honour; let them do so, provided even then they can be secure from death, for ever so short a time.

४२—मृत्यु से निर्भयता

सदाचारी विधवाएं, जिन्होंने आभूषण पहिनना छोड़ दिया है, संयमी ऋषि, जिन्होंने मिथ्या पार्थिव सुखों का परित्याग कर दिया है और निर्भीक वीर पुरुष जो रक्तसिंचित

रणभूमि में दृढ़ खड़े रहते हैं, कभी नहीं भयभीत होंगे, यदि द्रोण पुष्पों की माला से शोभायमान यमराज भी उनके सामने आकर खड़ा हो जावे।

42. Men who defy death

Virtuous matrons, who have laid aside their ornaments in widowhood ; those, who having done away with falsehood, have brought the five senses to agree; and warriors, who, in the slaughterous field of battle, retain their courage ; fear not, though grim Yaman assume the chaplet of Drona flowers.

४३—शरीर-लाभ

मूर्ख लोग मृत्यु के विचार आने पर गहरी साँस भरते हैं, चाहे उनके शरीरों का, कीड़ों से युक्त घाव होने पर, सड़ना शुरू हो जाय और चार कोस तक चारों तरफ उनकी दुर्गन्धि फैल जाय। किन्तु वे मनुष्य जिन्होंने अपने शरीर का पूर्ण लाभ उठा लिया है, अपने शरीर के भार को फेंकने के लिये कभी संकोच नहीं करते।

43. Men who rightly availed of their body

Fools will sigh deeply at the thought of death, though their bodies be corrupted with sores full of crawling worms, the rank odour of which may be perceived at the distance of five miles ; but those who have derived the true advantage of the body, will not shudder to lay down the burden.

४४—यथा राजा तथा प्रजा

यदि नृपति अप्रशंसा करता है तो अन्य लोग भी अप्रशंसा करने लगते हैं और यदि वह प्रशंसा करने लगता है तो अन्य लोग भी प्रशंसा करने लगते हैं। इस प्रकार संसार के लोग वीर राजा की इच्छा के अनुसार बर्ताव करते हैं। जो नाव प्रभाव के साथ बह रही है वह अन्य कार्य कर ही क्या सकती है?

44. The populace

If the prince speak contemptuously, they will speak likewise; and if he praise, they will praise in equal terms; thus the world are led according to the taste of the warrior king. What else does the boat, that is borne along the current of the water?

४५—मन्त्रित्व

मन्त्री लोग, राजा के कोप के भाजन बनने के भय से निर्मुक्त होकर अवश्य उसके पास पहुँचेंगे और अपनी नेक सलाहों से उसके कानों को भरकर बुद्धिमत्तापूर्ण बातों के प्रति उन्हें जागरूक बनावेंगे। मदोन्मत्त हस्ती अपने महावत की आज्ञा में रहता है, राजा के मन्त्री भी उसी के स्वभाव वाले होते है।

45. The ministry

The keeper approaches the elephants when liquid flows from its temples in the season of frantic violence; and, as he perfects its discipline by repeated blows until its ear burns with pain, however enraged it be, flinches not in fear, but keeps the charge; such in every respect is the nature of the king's minister.

४६—समयानुवर्तित्व

राजा हमारे प्रभाव में है इस विश्वास के साथ, मौके को अच्छी तरह देखे विना, कभी अपनी इच्छाओं को राजा के सामने प्रकट न करो। क्योंकि जिससे तुम आसानी से मिल सकते हो वह, सम्भव है, हमेशा तुम्हारे अनुकूल न रहे, तुम्हारे लिये उसके हृदय में विलकुल दया न हो और अन्तरंग में द्वेष भी रखता हो।

46. Of approaching for a thing in the proper time

Utter not all your desire, without observing the proper season in the belief the king is under your influence; though occasionally he may be easy to manage ; yet how difficult is he when destitute of mercy, and burning with inward rage ?

४७—नृप-कोप

वे प्राचीन परिचय को भूल जाते है, वे घनिष्ठता की परवाह नहीं करते, वे रक्त-सम्बन्ध या अन्य-सम्बन्ध को भी स्वीकार नहीं करते। वास्तव में क्रोध करते समय राजाओं के हृदय में क्या प्रेम हो सकता है ? वे न मित्र को ही जानते हैं और न शत्रु को ही जानते है।

47. The king's wrath

They remember not old acquaintance ; they regard not intimacy ; they acknowledge not the ties of blood, or other connexion; what affection have princes in their rage ? They know neither foes nor friends.

४८—राज-दरबार सेवा

इस बात पर घृणा मत प्रगट करो कि व्यर्थ ही राजा के द्वार पर इतने दिनों तक प्रतीक्षा करते हुए कुछ लाभ नहीं उठाया। तुम्हारी बहुत दिनों की प्रतीक्षा, अन्ततोगत्वा, अपना वरद हस्त देकर, राजदरबार में तुम्हारे गौरव को ही बढ़ावेगी।

48. The reward of attendance at the King's Court

Say not contemptuously, "what good have we seen in our fruitless attendance at the king's gate?" The many long days that you have waited, will at last, in turn afford a hand, to raise you to dignity in the Royal Court.

४९—सतत-परिश्रम

जब तक जीवन है तब तक मनुष्य को प्रयत्न करते रहना चाहिये, चाहे उनके सुन्दर उद्देश्य की पूर्ति न भी हो। मरते हुए मनुष्य को संजीवन बूटी देना बुरा नहीं है। कुछ कार्य जो असम्भव प्रतीत होते हैं कभी न कभी सम्भव हो ही जाते हैं।

49. Of persevering to the end

Although you may not be certain of the event, persevere to the last in a good undertaking. It is not wrong to drop the medicine of life into the lips of dying men; for there are somethings, which are possible, though they are like things that are not.

५०—बुद्धिपूर्ण परिश्रम

बुद्धिमान मनुष्य पुरुषार्थ को ताख में रखकर कभी नहीं कहेगा कि भाग्य की शक्ति से सब कुछ प्राप्त हो जायगा।

कोई कितना ही अज्ञानी क्यों न हो भाग्य की सत्यता को सिद्ध करने के लिये, प्रबल प्रवात में, विना रक्षा के, दीपक जलाकर न रक्खेगा।

50. The wisdom of renewed efforts

The wise will not say. "Though exertion be laid aside, the decrees of fate cannot, on that account fail". However, ignorant, none will set up a clear light, without any protection in a strong wind, in order to see the reality of destiny.

५१—श्रम

कोई ऐसी शक्ति अवश्य है जो सतत परिश्रम की सहायता से भाग्य की ताकत को नष्ट कर डालेगी। इसके लिये बालक मार्कण्डेय का उदाहरण विश्वविख्यात है, जो भाग्य या दैव के बीज को निगल गया और यमराज के जीवन को पी गया (अर्थात् उसको मार डाला)।

51. Unflinching efforts can circumvent destiny

There is a power, which, with the aid of unyielding exertion, will destroy the strength of destiny. Of this, as is known to all the world, the child who devoured the germ of fate, and drank the life of Yaman, is an evidence.

५२—सतत-परिश्रम

काल और क्षेत्र के यथार्थ ज्ञान से तथा विवेकपूर्वक वस्तु के कार्य-कारण ज्ञान से और जो साधन प्राप्ति के लिये विद्यमान

ह उनकी सामर्थ्य के ज्ञान से, किसी भी कार्य की सिद्धि हो सकती है।

52. **Of accomplishing an enterprize**

With a knowledge of the proper time and place, and of the root and fruit of the undertaking, after due deliberation, and with a knowledge of the strength of existing resources; an enterprize may be accomplished.

५३—स्वकार्य-व्यग्रता

जिन मनुष्यों की दृष्टि अपने ध्येय की प्राप्ति पर स्थिर है, वे शारीरिक कष्ट की परबाह नहीं करते, वे भूख की परवाह नहीं करते, वे निद्रा के सुख की चिन्ता नहीं करते। वे किसी के कष्ट की परवाह नहीं करते, न वे सुअवसर की प्रतीक्षा करते हैं और न वे किसी की घृणा की चिन्ता करते हैं।

53. **Of throwing one's heart and soul in his undertaking**

They regard not bodily pain, consider not hunger, they indulge not their eyes in sleep; they esteem not the injury of any; they look not to the rarity of a seasonable opportunity; they care not for contempt; whose eye is fixed on their undertaking.

५४—आन्म-रक्षा

मनुष्य, जो यह विचार करते हैं कि हमें अपने निर्बल शत्रुओं से सावधान रहने की आवश्यकता नहीं, बड़ी भूल में हैं। यदि मेंढक किसी बड़े तालाब के गहरे पानी में उछाल मारता है तो वह हस्ती की परछाईं को कदापि नही देख सकता।

54. Of being on guard against even the smallest foe

Those, who perceive not, that they ought to beware of even the weakest foe, are greatly in error ; if a frog only leap into the deep water of the low pool, it is impossible to see the shadow of an elephant.

५५—अंतरंग शत्रु से रक्षा

वे पुरुष जो करोड़ों शत्रुओं के प्रति ज्ञात आक्रमणों के भय से कंपायमान नहीं होते, उनको एक भी गुप्त शत्रु से सावधान रहना चाहिये। ऋषि लोग जो अपने एक शब्द से सारे विश्व को बांधने की क्षमता रखते हैं उनको सतत सावधान रहकर अपने छिपे हुए शत्रु, काम से रक्षा करनी चाहिये।

55. Of guarding against foes from within

Those, who fear not the attack of more than ten million avowed enemies, should beware of a single secret foe ; the Sages, who bind the whole world by a single word, will guard, with unremitting caution, against the enemy, lust.

५६—अन्तर्शत्रु-नाश

ऐसे विषपूर्ण मित्रों के हलकेपन को, जो अपने अंतरंग में घृणा से जलते रहते हैं और ऊपर से मित्र बने रहते हैं, खोलकर दूसरों के सामने रख देना चाहिये और ऐसा जानकर उन्हें तत्काल छोड़ देना चाहिये। ऐस अवसरों पर सदाचार के नियमों का ध्यान नहीं रखना चाहिये। कोई भी मनुष्य,

फोड़े को ढक कर नहीं रक्खेगा किन्तु चीरा लगवाकर उसे अच्छा करने का प्रयत्न करेगा।

56. Of doing away with the internal enemies

After discovering the venomous enmity of those, who burn with inward hate, while they are externally friendly, instantly separate from them; treat them not with too much delicacy: they, who use the knife to cure a sore, will not close it over, unhealed.

५७—व्याजपूर्ण-मित्रता

उन मनुष्यों के लिये, जो धोके से वाह्यरूप से मित्रता रखते हुए सर्वदा हानि की सोचते रहते हैं और शत्रुओं के पक्ष में सम्मिलित रहते हैं, निश्चय ही उनके लिये नियमित मौत का दिन गुजर कर बीत चुका है और यमराज उनके अन्यायपूर्ण कार्यों को भूलकर असावधानी से सोता हुआ सा मालूम होता है।

57. Dishonest Friendship

For those, who meeting friendship with treachery, secretly devise evil, and array themselves on the side of enemies; surely the appointed day of power has expired and Yaman must be lying carelessly forgetful of their iniquity.

५८—सत्हृदयता

जब हृदय काला है तब अच्छे कार्य भी बुरे मालूम होंगे किन्तु जिनके हृदय स्वच्छ हैं उनके लिये, मनुष्य सर्वथा हानियाँ भी पहुँचावे, तथापि उनको वे अच्छे कार्य ही समझेंगे।

58. The pure in heart

Where there is stain on the heart, even good deeds will be all received as evil : but those of spotless minds, though men do them altogether evil, will still look upon it as good.

५९—प्रियवादिता

सत्स्वभाव वाले मनुष्य कुछ भी कहें, वह मधुर ही होगा। किन्तु असत् स्वभाव वाले मनुष्यों के मधुतुल्य शब्द भी कटु प्रतीत होंगे। गरम सुहागा जलाता हुआ भी दुःख को दूर करता है और विष, जिसके खाने पर शरीर ठंढक से अकड़ने लगता है, मृत्युदायक होता है।

59. The pure in word.

Whatever those of kind disposition may say, will still be sweet, but even the honeyed words of the unkind will be gall. The kindling borax, though it burn, will assuage pain. Arsenic, though it causes the body to shiver with cold, will kill.

६०—सन्मार्ग

निर्दोष वचन तब उत्पन्न होते हैं जब हम अपने में से चार बातें—झूठ, परनिन्दा, परुषवचन, निरर्थक प्रलाप, निकाल कर बाहर फेंक देते हैं, तथा सन्मार्ग पर आरूढ़ हम तब कहलावेंगे, जब हम पाँच इंद्रियों पर विजय प्राप्त कर लेंगे और हृदय को सर्वथा निर्दोष बना लेंगे।

60. The righteous path

That virtue, which, by excluding these four, falsehood, slander, rude words and unprofitable conversation, avoids offence in speech; and by guarding the five organs of sense, keeps clear of the pollution of the heart; may indeed be termed the right way.

६१—धार्मिक स्वभाव

वे मनुष्य जो धर्म-मार्ग पर दृढ़ हैं वे निर्धन ही क्यों न रहें, किन्तु वे असत् कर्म करने की कभी भी किसी को अनुज्ञा नहीं दे सकते। रक्ताक्ष चीता (सिंह) चाहे भूख से ही क्यों न मर रहा हो किन्तु मैदान में उगनेवाली हरी घास का कदापि भक्षण न करेगा।

61. The nature of men treading on the righteous path

Those, who have persisted in the course of the path of virtue, though in poverty, will not consent to do evil; the spotted red-eyed tiger, though ravenous with hunger, will not feed on the growing crop in the green meadow.

६२—पापार्जित-धन

कुलागत लाभों को बेचकर धन इकट्ठा करना, सत्य के लाभों को बेचकर उन्नति करना, धार्मिक कर्तव्यों की अवहेलना कर शरीर को आराम देना, कुटुम्ब और मित्रता के बन्धनों को तोड़ कर आजीविका प्राप्त करना, इत्यादि बातों का परित्याग करना परम धर्म है।

62. Unrighteous wealth

The riches gotten by selling the privileges of descent ; the prosperity acquired by selling the benefit of truth ; the ease that pampers the body at the expense of religious duties ; and the subsistence derived from selling the ties of friendship and kindred ; to beware of all these is chief excellence.

६३—पापी-धन

उन मनुष्यों का धन, जो गरीबों का धन लूटकर अपने को गौरवान्वित अनुभव करते हैं और उनको धोखा देकर डराने का प्रयत्न करते रहते हैं, कुछ समय के लिय सुन्दर स्त्री के स्तनों के समान वृद्धि को भी प्राप्त हो जावें, किन्तु शीघ्र ही उसकी पतली कमर के समान, घट जायेगा।

63. Wealth acquired by deceit

The wealth of those, who exult in having gotten the possessions of the poor, by watching an opportunity to terrify and deceive them ; though it increase like the swelling bosom of beautiful women, will quickly diminish like their slender waist.

६४—धन-राग

मरणशील मनुष्य, जो कुछ उनके पास है उसको अल्प समझते हुए और जो उनक पास नहीं है उसके ऊपर अधिक सोचते हुए, कैसे उन्नति कर सकते हैं? जंगल की आग, जो प्रत्येक आगे आनेवाली वस्तु को भस्मसात् कर देती है, स्वयं भी नष्ट हो जाती है जब तमाम ईंधन जलकर खाक हो जाता है।

64. Avarice

How impossible is it for mortals to prosper, who making little of what they have gotten, think much of what they have gotten, think much of what they have not; the wild fire, which devours enverything as it comes, cannot but die away, as the fuel is consumed.

६५—धर्मोपार्जित-धन

प्रभूत सम्पत्ति स्थिर रूप से उन्हीं को प्राप्त होगी जो धर्म-मार्ग में सीधे परिश्रम करते ही चले जाते हैं तथा अनेक प्रकार के कष्ट और कमिओं को अनुभव करते हुए अपने कुल और अवस्था के अनुसार धन उपार्जन करते है, कभी पाप कर्म नहीं करते और न कभी दूसरों की सम्पत्ति की इच्छा करते हैं।

65. Righteous wealth

To such as do not fail of what is due to their respective station and lineage, exert themselves in their proper calling, and though in difficulties, neither transgress the bounds of virtue, nor covet their neighbour's wealth ; riches will flow to their very gates.

६६—धन के प्रकार

अत्यन्त दानशील उत्तम वर्ग के मनुष्यों की सम्पत्ति वेश्या के समान है, मध्यम वर्ग के मनुष्यों का धन विवाहिता सती स्त्री के समान है, किन्तु कंजूस की सम्पत्ति, अनलंकृत विधवा स्त्री के सौन्दर्य के समान है जिससे संसार में कोई लाभ नहीं।

66. The kinds of wealth

The wealth of the eminently generous, is like a prostitute; the wealth of the middling class is like a chaste married woman; but the wealth of misers, like the charms of unadorned widows, produces no benefit.

६७—कृपण की संपत्ति

कृपण के धन से दानी महानुभाव की दरिद्रता अधिक अच्छी है क्योंकि दानी पुरुष को संसार में कोई, निर्दय, निर्मम, अविनयी आदि विशेषणों से सम्बोधित करके बुरा-भला तो नहीं कहता।

67. The affluence of the miser

Even the poverty of the liberal is far better than a miser's wealth ; for the former is not gratuitously subject to the opprobrious reproaches of the world, as ungracious, selfish and pitiless.

६८—मधुर-भाषण

हो सकता है मनुष्य दान न कर सके, किन्तु यह कितनी निर्दयता है कि उसी समय वह सदय शब्दों की भी दरिद्रता प्रकाशित करता है। इसके सिवाय वे कर भी क्या सकते हैं, यदि किसी लुहार ने उनकी जबान छेद दी हो और पूर्व जन्म में किये हुए बुरे कर्मों ने उनके मुख में ताला लगा दिया हो?

68. The value of kind-words.

It may be impossible to give ; but how cruel is it to be at the same time poor of kind words ; yet what else can they do ; If, as by

a smith, their tongues be pierced through, and their mouths locked up by the evil deeds of a former life?

६९—स्पष्ट-वादिता का प्रभाव

जहाँ मनुष्य के शब्द प्रभाव रखते हैं और उनसे किसी प्रकार का लाभ नहीं उठाया जाता, इसका अर्थ यह है कि वह अपने शब्दों के प्रभाव को ही नष्ट कर डालता है। क्या वे मनुष्य, जिनके पास वचन की शक्ति है यदि उनकी सम्पत्ति को नष्ट करने की भी धमकी दी जाय, डर कर चुप हो जायँगे?

69. The value of expressive words.

Where a man's words possess influence, without cause to neglect to avail himself of it, is nothing else than to destroy the effect of good works; even when their wealth is threatened with immediate ruin, should those fear who possess the advantages of eloquence?

७०—अल्पपरिश्रम, अधिक फल

जब मनुष्य थोड़ा सा परिश्रम करके ही अधिक लाभ उठा सकते हैं तो क्या वे, जो सरल होने पर भी धर्म-विरुद्ध कार्य करने को त्याग देते हैं और कठिन होने पर भी धर्मनिष्ठ कार्य करने को सर्वदा उत्सुक रहते हैं, परिश्रम करने से चूकेंगे?

70. Of attaining much good by little exertion

When they can procure a great advantage by a little exertion, shall they shrink from it; who abandon what is contrary to virtues though it be easy, to pursue decidedly the path of duty, however difficult?

७१—असंस्कृत पुरुष

उस मनुष्य की खुशामद से भरी हुई नम्रता से क्या प्रयोजन है जो सामने होकर यह कहता है कि वह उसके लिये ऐसे काम कर देगा जो उसकी शक्ति से बाहर हैं। इसकी तुलना ठीक तौर से उस मनुष्य की भावनाओं के साथ हो सकती है जो यह समझकर कि यदि कठिन वचन बोले जायँगे तो अन्य के हृदय में दुःख होगा, इसलिये उसका सिर काट देता है।

71. The hollowness of complacent politeness

Of what avail is the flattering politeness of men, who forwardly profess that they will do things, which are not in their power to do? It may be fitly compared to the tender feelings of a man, who lest harsh words should grieve the heart of another, would cut off his head.

७२—अविनय

बहुत से लोग, निरर्थक वचनों की फसल काटने के लिये, चाहे उन्होंने किसी का कुछ भला न किया हो, अपनी बड़ाई करने में तनिक भी संकोच नहीं करते। इसके विरुद्ध वे मनुष्य कहाँ हैं जो दूसरे का भला करके कहते हैं, हमें पता नहीं, किसी ने आपका भला किया होगा ?

72. The ways of the insolent

Many, to reap a harvest of empty sound, scruple not to boast aloud, though they have done nothing: on the contrary, where are the men, who, when they have done a good action, assume a feigned ignorance, as if others had done it?

७३—पैशुन्यता

लोग उस मनुष्य से, जो बिना किसी द्वेष के अन्य पुरुषों की निन्दा करता रहता है केवल इस ध्येय की पूर्ति के लिये कि उनकी हँसी हो, इस प्रकार डरेंगे जैसे वे, उस मनुष्य से, जो किसी मनुष्य के दाँत इसलिये तोड़ना चाहता है कि वह देखे कि दर्द में वह किस प्रकार तड़फड़ाता है, डरते हैं।

73. Of being malicious

A man, who without malice, takes up, and dwells upon the scandal of others, for the solitary advantage of exciting laughter, will be feared and trembled at, like a man who, without any benefit to himself, would kill his neighbour by a blow on the cheek, that he might see the body quiver in death.

७४—देवदण्ड

यदि कोई मनुष्य ईश्वर-भक्त होकर पाप कर्म करे तो भगवान् उसके सामने उपस्थित होकर उसे कठोर दंड देता है। तथा जो ईश्वर की सत्ता में विश्वास नहीं करते, उनको परमात्मा दंड नहीं देता है। क्या यह नहीं देखा जाता कि पिता अपने ही बच्चों को शान्तिपूर्वक शिक्षा देता है?

74. The rebuke of God

If those, who confess the existence of God enter on evil action, God will stay and rebuke them without mercy; not so those, who say, 'there is no God'. Is it not to their own dear children, that men patiently repeat instruction?

७५—दुष्टोन्नति

यद्यपि, उन मनुष्यों की भी, जो पापकर्म करते हैं, उन्नति देखी जाती है। फिर भी पाप, पाप ही है, पाप, पुण्य कदापि नहीं हो सकता। जैसे नील गाय, जो अपनी जिह्वा से अपने शरीर को चाटती है जिससे उसे सुख-संवेदन होता है किन्तु उससे ही उसकी मृत्यु भी होती है।

75. The prosperity of the wicked

Though the prosperity of those who do evil, increase; still evil is but evil; evil will never be good. Like the wild cow, which licks the body with her tongue, so as to create a pleasing sensation, while at the same time she thereby causes death.

७६—अपवाद-भीरुता

उन मनुष्यों से, जो सदा पुण्य कर्म करते रहते हैं और जिसके कारण सत्पुरुष उनकी सदा प्रसंशा करते रहते हैं, वे मनुष्य कदापि हीन नहीं गिने जाते हैं, जो दुर्भाग्य की शक्ति के अन्दर पिसकर कभी बुरे कर्म कर वैठते हैं किन्तु पीछे अपने बुरे कर्मों पर अत्यन्त पछताते हैं।

76. Of being ashamed of virtue

Not inferior to those who walk every day in the right way, so as to gain the approbation of good men, are the men who though they may do some things wrong, are broken in spirit at the thought of the force of destiny, and with the shame of reproach.

७७—परदारेच्छा

काम की भावना से अपने पड़ोसी की धर्मपत्नी के दरवाजे पर झाँकना धर्म नहीं है। धर्म मानकर वह ऐसा कर सकता है यदि उसे ऐसा करने से एक क्षण का भी सुख प्राप्त हो। निश्चय ही इससे उसे तनिक भी सुख नहीं मिलता है किन्तु दुःख ही प्राप्त होता है जिससे शरीर और मस्तिष्क दोनों ही हिल जाते हैं।

77. Of desiring a neighbour's wife

To visit the gate of a neighbour's wife is certainly not virtue. But suppose it to be so. Then if it yield even a brief enjoyment, be it allowed; but surely the torture, that shakes the body and the mind with agitation, is not enjoyment.

७८—मदानन्द

व्यापार की बाधा न करते हुए, ज्ञान को नष्ट न करते हुए, दान को न रोकते हुए, यौवन की शक्ति को न खोते हुए, उन ललनाओं के सौन्दर्य का आनन्द लेना अच्छा समझा जा सकता है जिनकी कमर इतनी कोमल और पतली है जैसे किसी वृक्ष की नवीन सुन्दर टहनी।

78. Of being balanced in enjoying the charms of women

Without interruption to business; without ruining learning; without preventing charity; and without greatly diminishing our household goods; the enjoyment of the charms of those, who resemble a beautiful young branch, may be considered good.

७९—विपयी-पुरुप

जो मनुष्य कामविपयों के अन्दर अन्धे हो जाते हैं वे न तो मृत्यु से डरते हैं, न मिथ्या भापण से डरते हैं, न कीर्ति-नाश से भय खाते है। वे अनेक प्रकार के चौर कर्मों में रत हो जाते हैं और वे यह भी नहीं सोचते कि ये निंद्य कर्म हैं। कौन-सा बुरा कर्म है जो उनसे छूट जाता है?

79. The evils of being possessed of lust

They fear not murder; they are not ashamed of falsehood; they preserve not reputation, they rob not in one way only, but in all; they think not of any act that it is sin attended with infamy; what else will they not do, who have fallen into the power of lust?

८०—पशुतुल्य-मनुष्य

कुछ मनुष्य ऐसे भी हैं जिनकी स्त्रियाँ लक्ष्मी से भी अधिक सुन्दर हैं तथापि अपने पड़ोसियों की स्त्रियों के पीछे पडकर, एक दुष्ट पशु के समान जिसके मुख में मधुर भोजन रखा हुआ है उसे छोड़कर अन्य की जूठी कड़वी पत्तल चाटने जाता है, जो अपना पतन करते हैं।

80. The beastly men

There are some, who though their own wife be more beautiful than Lakshmi, nevertheless degrade themselves by hankering after their neighbour's; like an evil beast, which though it has sweet food in its mouth, will reject it to feed on bitter.

८१—सत्पुत्रत्व

यदि किसी मनुष्य की स्त्री, सतीत्व की साड़ी पहने हुए है, प्रेम के मुकुट को धारण किये हुए है, विनय का उबटन लगाये हुए है, सत्-हृदय और जीवन के सुन्दर आभूषणों से सुसज्जित है और केवल उत्तम सन्तान पैदा करने के धन को अपने पास रखती है तो उसके पति को संसार में तपस्या करके और किस वस्तु को प्राप्त करने की आकांक्षा रह सकती है ?

81. The wealth of begetting children

If a wife clothed with chastity, crowned with affection, anointed with modesty, and adorned with jewels of a good heart and life, possess only the wealth of child bearing; what more can her husband have to seek by the performance of penance ?

८२—नारी-स्वभाव (१)

यदि उनके पति अत्यन्त सुन्दर, जवान, मधुर-गायक, मनमोहक-व्यक्तित्व-वाले, अन्य युवतियों के हृदय को हरने-वाले और वार्तालाप में कोमल, मधुर भाषा-भाषी भी हों, तथापि स्त्रियाँ उनको छोड़कर सदा अन्य पुरुषों को चाहती हैं।

82. The chaste women (1)

Though their husband be of surpassing beauty, youthful, powerful in song, of the aspect to ravish the eyes of maidens, and uniting truth with courtesy in his pleasing address ; the heart of women will still be fixed on others.

८३—शीलवती नारियाँ (२)

दुश्चरित्र धर्मपत्नियों की अपेक्षा, सुवर्ण निर्मित बाजूबन्धों को पहिने हुए सुन्दर वेश्याएँ अच्छी हैं जो अपने प्रेम का मूल्य वसूल करके अपना जीवन व्यतीत करती हैं क्योंकि कम से कम वे अपने पति, पड़ोसी, सम्बन्धियों तथा स्वयं अपने आप को मुसीबत में तो नहीं डालतीं।

83. The chaste women (2)

Far better than wife without chastity, are the fair with golden bracelets, who subsist by selling their favours; for they do not involve in misery their husband, their neighbour, themselves, and all their connexions.

८४—शीलवती नारियाँ (३)

दुश्शील स्त्रियों का जन्म बड़े पाप का ही प्रतीकार है। ऐसी स्त्रियाँ न धर्म की परवाह करती हैं, न उनको अपने कुल और शुद्धता की चिन्ता रहती है, लज्जा और प्रतिष्ठा के लिये उनके अन्दर कोई संवेदना नहीं। कौन-सा ऐसा गुण है जिसका ऐसी मूर्खाओं के साथ सामंजस्य स्थापित किया जा सकता है?

84. The chaste women (3)

Regardless of their duty, of their birth and of propriety; insensible to shame, and respectability; what good quality is there compatible with the folly of frail women? The birth of such is the retribution for grievous sin.

८५—इन्द्रिय-सुख-वैराग्य

जो पुरुष स्त्रियों के सौन्दर्य की कभी प्रशंसा नहीं करते, वार्तालाप में स्त्रियों का नाम तक नहीं लेते, प्रेम की दृष्टि से उनका कभी अवलोकन नहीं करते, न उनके द्वारा गाये हुए मधुर संगीत की होली सुनते हैं और सदाचार के विरुद्ध कुछ नहीं करते, वे ही सफलतापूर्वक इन्द्रियों पर विजय प्राप्त कर सकते हैं।

85. Renunciation—subduing the senses

They, who admire not female beauty; who dwell not in conversation on their names; who excite not the eye and heart with licentious gazes; who indulge not the ear in music and song, and commend not what is contrary to decency, are the men who wage successful war with the unrestrained sensual organs.

८६—भोजन-वैराग्य

वे मनुष्य जिन्होंने अपने-आपको जन्म के दोषों से मुक्त कर लिया है और जिनमें दूसरे लोग डूबे हुए हैं, अपनी तपश्चर्या के प्रभाव से अधिक भोजन करने में गृद्धता कभी न दिखलावेंगे। क्योंकि वे जानते हैं कि निद्रा और वैषयिक इच्छा स्वादु-गरिष्ठ व्यंजन खाने से बढ़ती है। अतः उन्मत्त पुरुष की तरह वे कभी अधिक भोजन नहीं करते।

86. Renunciation-Food

They, who, deeming indulgence in the sweets of sleep and the enjoyment of the charms of women of unsullied beauty, to be

encouraged by indulgence in the sweets of feasting, take their food abstemiously as an idiot, are possessed of a strength which none may prevail against.

८७—शरीर-वैराग्य

तपस्वी लोग, जो सदा दयालु और कृपाशील रहते हैं, यह देखकर कि उनके शरीर कमजोर और सूख गये हैं, कभी नहीं घबरायेंगे। क्या वे जिन्हें स्वर्गीय भवन में प्रवेश करना है जिसको उन्होंने अपनी बुद्धि से बनाया है, इस दुर्गन्धि-युक्त सड़े मांस से निर्मित मिट्टी के समान शरीर की रक्षा करने का प्रयत्न करेंगे ?

87. Renunciation—Bodily tenement.

Holy men, though of tender and benevolent disposition, do not turn back, though their bones show through the skin: should they who possess a heavenly mansion, which they have built for themselves by wisdom, seek to preserve a false tabernacle of rankly decaying flesh ?

८८—विषय-वैराग्य

वे मनुष्य जो इन्द्रिय सुखों को तुच्छ समझकर भी उनमें डूबे रहते हैं और इनके निमित्त अन्य सुखों का भी परित्याग कर देते हैं। क्या वे मनुष्य जिन्होंने स्वर्गीय आनन्द के समुद्र में गोते लगाये हैं, पार्थिव सुखों के नारकीय गढ़े में जाकर गिरेंगे ?

८८—स्त्री-भोग-वैराग्य

88. Renunciation—Sensual pleasure

Small as is sensual pleasure, its votaries renounce all other enjoyments; shall they who bathe in the great sea of heavenly delight, sink in the mire of earthly indulgence?

८९—स्त्री-भोग-वैराग्य

जिन्होंने संसार का परित्याग कर दिया है उनका चरित्र कैसा भी क्यों न हो यदि वे केवल पवित्र स्वभाव में स्थिर रहते हैं तो उनके शत्रु भी हाथ उठाकर उनका सन्मान करेंगे। चाहे वे अन्य गुणों में कितने ही बड़े चढ़े क्यों न हों, यदि वे इस गुण की रक्षा नहीं करते हैं तो दुराचारी भी उनकी निन्दा किये हुए विना न रहेंगे।

89. Renunciation—Sexual desire

Whatever be the conduct of those, who profess to have renounced the world, if they be only chaste, even their enemies will raise to them their hands in adoration. If however distinguished in other respects, they guard not this virtue , even the profligate will not pass them over uncensured.

९०—समयव्यय-त्याग

कुछ मनुष्य ऐसे हैं जो शीघ्रतापूर्वक अनेक कार्य करते हुए, मरुस्थल को सींचने के समान, दिन रात व्यतीत करते हैं। किन्तु यदि किसी प्रकार उनको सन्मार्ग पर लगा दिया जाय तो वे एकदम आश्चर्य में पड़कर घबरा जायँगे। ऐसे मनुष्य कैसे उन्नति कर सकते हैं?

90. Renunciation—doing vain things

There are some, who, doing various things with bustling haste, will spend day and night in watering the wilderness ; but if by any means, one turn them into the good way, they will be immediately startled with alarm. How shall such prosper ?

९१—तपोवैराग्य

लापरवाही से आलस्य में सोकर दिन बिताना और यह कहना कि अभी तो हम अल्पवयस्क हैं, वृद्धावस्था में भक्ति के कार्य कर लेंगे—उनका यह कहना ठीक हो सकता है यदि व अपनी उम्रकी पूर्ण स्थिति को जान लें। किन्तु जो ऐसा नहीं कर सकते हैं उन्हें अपनी धार्मिक क्रियाओं के करने में कभी आलस्य नहीं दिखाना चाहिये।

91. Renunciation—Performing austerities

To sleep away our days in careless indolence, saying 'we are young, and may perform the duties of devotion in old age,' might be right if we could see the limit of our lives : but those, who could do so, would not relax in the performance of religious duties.

९२—विधि

यद्यपि मनुष्य अच्छे काम करना आरम्भ करता है किन्तु दुदव उसकी उन्नति से डाह करता हुआ उसको बुरे मार्ग पर ले जाता है, जैसे डाकू अर्धरात्रि के समय मनुष्यों को राजमाग से अलग ले जाकर भयंकर पगडंडियों में गुमराह कर देते ह।

92. Renunciation- The ways of destiny

Though a man begin to do good, his evil destiny without suffering it, will turn into evil; as those who live by plundering on the highway, lead astray the traveller in the dark night.

९३—अन्तवराग्य

जिन मनुष्यों ने भक्ति का चोगा पहन रक्खा है और वाह्य रूप से संसार को त्याग दिया है, उनका यह चोगा एक साधारण वस्त्र से भिन्नता रखता है जो कम से कम स्पर्शन इन्द्रिय की रक्षा तो करता है यद्यपि अन्य इन्द्रियों की रक्षा नहीं करता, किन्तु दूसरा इतनी भी रक्षा नहीं करता।

93. Renunciation—Internal renunciation

The cloak of devotion worn by those, who have renounced the world externally, is somewhat different from a garment: for, a garment though it guards not the other organs of senses, yet guards the body; the other guards not even this.

९४—निव्याजता

अरे कपट करनेवाले मूर्ख मनुष्यो! यह समझकर फूल न समाओ कि तुम सब मनुष्यों को धोखा देने में सफल हो गये हो। बुद्धिमानी इसी में है कि तुम इस विचार पर डर से काँपो कि हमारे ऊपर कोई ईश्वरीय शक्ति है जो सर्वदा, जब तुम इस प्रकार के धोखे के काम करते हो, देखती रहती है।

94. Renunciation—Not practising deceit

Ye fools, who live in the practice of deceit, exult not in the thought that you have succeeded in deceiving all? That is true wisdom, which will tremble at the awful thought, that there is one everywhere present, who will behold all deceit.

९५—सन्यासापवाद

छिप कर पाप करने की अकीर्ति चारों तरफ इस प्रकार फैल जायगी मानो परमात्मा स्वयं नगाड़ा बजाकर उसकी घोषणा कर रहा हो। सड़े हुए मांस की तीव्र दुर्गन्धि, चाहे उसे ढक कर ही क्यों न रक्खा जाय, दूरवर्ती मनुष्यों की इन्द्रियों में अवश्य ही प्रवेश कर जायगी।

95. Renunciation—fearing the infamy of evil

The infamy of evil done in secret, will spread abroad as though God had proclaimed it to the beat of drum. Though the rank stench of putrid flesh be concealed and covered up, it will escape to penetrate the senses of far distant persons.

९६—कर्तव्य-परायणता

यदि निर्बल मनुष्य का पतन हो तो वह किसी उपाय से अपनी रक्षा कर सकता है किन्तु सबल मनुष्य अपनी किसी प्रकार रक्षा नहीं कर सकता। एक छोटी वस्तु यदि अपने स्थान से गिरा दी जाय तो इतना जोर से शब्द नहीं करती जितना कोई भारी वस्तु करती ह।

96. Renunciation—being steadfast

The weak, though they fall, will by some means survive; but the powerful survive not by any means; light things do not fall from their place with a loud crash; but if they should fall, they would be saved, not so the others.

९७—स्वधर्मावलम्बन

बड़े मनुष्यों के चरित्र की, चाहे वह निद्य ही क्यों न हो, उतनी निन्दा नहीं करनी चाहिये जितनी कि अन्य पुरुषों के चरित्र की। क्या उन मनुष्यों के चरित्र की, जो गो-मांस खाकर अपने शरीर को पुष्ट करते हैं, तुलना उन मनुष्यों से हो सकती है जो अग्नि देवता को प्रसन्न करने के लिये गो का हवन कर देते हैं और उससे स्वर्ग-प्राप्ति की अभिलाषा करते हैं।

97. Renunciation—of knowing no bounds

The conduct of the exhalted is not to be reprehended like that of others, although it may not appear praiseworthy. For, are those who after sacrificing a cow, and cherishing the sacred fire, behold the ways of heaven, to be likened to those who eat flesh to pamper their bodies?

९८- -निष्कामावस्था

तपस्वी लोग, जिनके हाथ में हमारे हृदय है और उसी तरह उनके हृदय, भगवान् शिव के हाथ में है, वे सब प्रकार के

स्वभाव वाले मनुष्यों को शिक्षा देते हैं जिससे कि उनकी शिक्षाओं की सामंजस्यता स्त्रोताओं के ग्रहण करने के साथ सम्यक् प्रकार से हो जाय। तथापि ये लोग, उस परमात्मा की तरह जो सब प्रकार के सम्बन्धों से परे हैं, अपने आप को अन्य पुरुषों के प्रेम के बन्धनों में कभी नहीं बँधने देते।

98. Renunciation—Being detached in attachment

Our spiritual preceptors, who adapt themselves to the disposition of each, whatever it be, and give to every one suitable counsel, will stand beyond all others, as their Lord is everywhere present.

९९—इन्द्रिय-विजय से ज्ञान-प्राप्ति

जिन मनुष्यों ने सत्य की प्राप्ति कर ली है, वे अपनी इन्द्रियों को कदापि असत्य वस्तुओं के ग्रहण में नहीं लगने देते। वे सर्वदा सत्य प्राप्ति को अपने जीवन का ध्येय बनाते हुए अपनी इन्द्रियों की रक्षा करते रहते हैं? वे इन्द्रियों के दमन को चौखट बना कर, पाप के भय को द्वार बनाकर तथा धैर्य को चटखनी बनाकर सदा अपनी रक्षा करते हैं।

99. Renunciation—attaining wisdom

They who know the truth indulge not their senses in their pursuit of lies, and have in view the acquisition of true knowledge; will join to the door-post of caution, the long door of shame of sin, and will secure it with the bolt of steadfastness.

१००—ज्ञानानन्द

जैसे प्रथमोत्पन्न शिशु को धर्मशीला पत्नी अपने पति को अर्पित करती है जो ज्ञान के समुद्र को पार कर उसके किनारे पर पहुँच गया है और वह उससे आनन्द को प्राप्त होता है, उसी प्रकार का आनन्द उन मनुष्यों को प्राप्त होता है जिन्होंने संसार को त्याग कर सत्य के दर्शन किये हैं। इसके अतिरिक्त और सब, पाप और दुःख है।

100. The Bliss of knowledge

As the first born son presented by a virtuous wife, to a husband, who has attained the shore of the sea of knowledge, is the bliss which appears in the contemplation of truth to those who have entirely renounced the world : compared to which, all that is past is but pain.

१०१—धर्ममार्गारोहण

वे लोग, जिन्होंने अध्ययन कर ज्ञान प्राप्त किया है, आत्म-संयम का अभ्यास किया है, पाप का परित्याग किया है और पुण्य का आलिंगन कियां है, उन्होंने अवश्य ही जो कुछ प्राप्त किया है उससे अपनी इच्छाओं की पूर्ति की है और इस प्रकार अपने ध्येय पर स्थिर रहकर कर्म करने की आवश्यकता को पार किया है। ऐसे मनुष्य अपने विचारों को एक ही ध्येय के चिन्तन में लगाते हैं और अनन्त सुख के मार्ग पर चलते हैं।

101. Treading the great path

They, who have studied and attained knowledge have exercised self-control; have rejected evil and embraced good ; have con-

tented their desires with what they have obtained; and thus by laying hold on their object, have superceded the necessity of works; and employ their thoughts in the contemplation of the one object only, walk in the endless path of happiness.

१०२—आत्म-दर्शन

कुछ ऐसे मनुष्य हैं जो संसार की दृष्टि में सोते हुए से प्रतीत होते हैं किन्तु सत्य प्राप्ति के प्रयत्न में सतत जागरूक रहते हैं। वे उद्घटित धर्मानुसार वस्तुओं पर विचार करते हैं किन्तु अपने ही ध्यान से सत्य का दर्शन करते हैं। ये मनुष्य यथार्थ में वस्तुओं का साक्षात् दर्शन करते हैं और जब वे अपनी इस बाहरी नींद के अन्दर स्वप्न देखते हैं तब उन्हें वास्तव में सत्य के दर्शन होते हैं।

102. The spiritual vision.

The vision of those, who having measured without doubt and error, and ascertained all things by reason, sleep to external things that the eye of true knowledge may be awake, which looks within themselves, and substitutes spiritual, for material objects, is the final and perfect attainment.

———:o:———

Endowments established for Tamil culture, Saiva Siddhantam, Thevara Thirumurais, Music, Feeding and public benefits by His Holiness Kasivasi Arulnandi Thambiran Swamigal Aver-gal, Kasimutt, Tirupanandal.

Serial No.	Description	Amount Rs.
1	Sivagnana Siddhiar Lectureship in the Annamalai Unitversity.	15,000
2	Endowment for middle School at Kottaiyur near Kumbakonam ...	11,500
3	His Highness the Maharaja of Travancore Thevaram prize	5,000
4	Cheraman Perumal—Thevaram prize ...	5,000
5	The Three Great Saints Thevaram prize at Seekazhi, Tiruvarur, Tiruvadi and Tirupanandal.	10,000
6	Endowment to the Banaras Hindu University for "Kasivasi Kumaraguruparaswamigal Saiva Siddhanta chair" ...	60,000
7	Sri Adi Kumaragurupara Swamigal memorial Saiva Siddhanta scholarship in the Annamalai University ...	30,000
8	Endowment to Sri Kasivasi Swaminatha Swamigal Sen Tamil Kalloori at Tirupanandal	1,50,000
9	Isai Tamil Endowment	1,00,000
10	Endowment for Veterinary dispensary at Tirupanandal and Dr. Swaminathaiyar scholarship at Govt. College, Kumbakonam	20,000

Serial No.	Description	Amount Rs.
11	Sri Kumaraguruparaswamigal feeding charity at Banaras	10,000
12	Do. at Rameshwaram ...	10.000
13	Feeding charity at Tirunallar on the Avani moolam day.	3,000
14	Sri Kumaraguruparaswamigal feeding charity at Banaras in the month of Margali.	17,000
15	Endowment for feeding the students of Sen Tamil Kalloori at Tirupanandal ...	1,00,000
16	Medical dispensary at Tirupanandal (Income 44 acres 22 cents worth Rs.) ...	66,000
17	Kedhar Ghat on the banks of river Manniar at Tirupanandal ...	2,900
18	Harishchandra Ghat on do. ...	3,000
19	Clock Tower at Kumbakonam...........	25.000
20	Donation to the Tuberculosis Sanatorium at Tanjore	21,000
21	Sri Kumaraguruparaswamigal feeding charity at Srivaikuntam. ...	9,000
22	His Highness the Maharajah of Mysore Thevaram prize	5,000
23	Sri Guru Gnanasambandar Thevaram prize at Mayuram.	5,000
24	Sri Rajaji Saiva Siddhanta Scholarship Endowment Vivekananda College, Madras.	10,000
25	Sri Radhakrishnan Saiva Siddhanta Scholarship-Endowment to Banaras Hindu University.	20,000
26	Thevaram prize at Srivaikuntam ...	5,000
27	Madura Tirumalai Naick Memorial-Tirumurari Endowment.	10,000

Serial No.	Description	Amount Rs.
28	Sri Senthil Andavan feeding charity-stipends for girl students at Srivaikuntam, Tiruchendur and Tirunelvely.	1,00,000
29	Mahatma Gandhi memorial feeding charity at Banaras.	5,000
30	Sri Senthil Andavan feeding charity-stipends for girl students at Banaras, Madura and Kumbakonam. ...	1,50,000
31	Dr. Swaminathaiyar Memorial Tirukkural prize at Madras.	3,500
32	Mahatma Gandhi Memorial cow prize at Kumbakonam.	1,000
33	Mahatma Gandhi Memorial-stipends to Harijan students at Ariyanayakipuram.	3,000
34	Daily Maheswara pooja to Sri Adi Kumaragurupara Swamigal at Srivaikuntam.	10,000
35	Silver "Kavacham" to Arunajatewara swamy at Tirupanandal. ...	4,000
36	Gandhiji Memorial library endowment at Vishnupuram High School. ...	1,000
37	Sri Rajaji Abirami Anthathi Endowment at Kumbakonam.	3,500
38	Sri Ariyananayaka Mudaliar Memorial Abirami Anthathi Endowment at Tirunelvely.	3,500
39	Appothi Nayanar memorial water shed charity at Tirupanandal. ...	3,500
40	Sri Kumaragurupara Swamigal memorial Library at Srivaikuntam. ...	3,500
41	Feeding charity to the High School students at Chidambaram.	35,000
42	Feeding charity on Margali Tiruvathirai and Ani Uttiram days at Chidambaram.	12,000

Serial No.	Description	Amount Rs.
43	Feeding charity on Newmoon days in the months of 'Adi' and 'Thai' at Rameswaram.	3,500
44	Sri Kumaragurupara Swamigal memorial Library building at Srivaikuntam.	17,825
45	Punjab Refugees Relief Fund ...	5,000
46	Pandit Jwawaharlal Nehru Library at Ariyanayakipuram.	3,500
47	Poor feeding charity at Kedareswarar temple at Banaras.	5,000
48	Thevaram prize at Srivilliputtur ...	3,500
49	Installation of electric lights in Arunajatesvarar temple at Tirupanandal. ...	7,500
50	The Three Great Saints Thevaram prize at Conjeevaram.	5,000
51	Cheraman Perumal memorial-feeding charity at Thiruvanjaikalam. ...	7,000
52	(No. 28.) Sri Senthilandavan feeding charity at Srivaikuntam, Endowment for the first year.	13,500
53	(No. 30) Sri Senthilandavan feeding charity at Banaras Hindu University Endowment for the first two years ...	14,000
54	(No. 28) Sri Senthilandavan feeding charity at Tiruchendur, Endowment for the first year.	5,000
55	Sri Kumaragurupara Swamigal memorial Library fund (House and lands) at Srivaikuntam.	15,000
56	Sri Malaviyaji memorial-Saiva Siddhanta lecturers in the Universities of Calcutta, Delhi, Lucknow, Agra, Aligarh etc.	5,000
57	Sri Senthilandawan feeding charity at Chidambaram, Madura, and Tiruchendur.	60,000

Serial No.	Description	Amount Rs.
58	Construction of "Somesar Ghat" on the banks of the river "manniar" at Tirupanandal.	1,500
59	Endowment for girls' High School at Srivaikuntam. ...	45,000
60	"Banaras Pilgrimage Fund" for 'Thevaram' students at Srivaikuntam. ...	5,000
61	Sri Kumaragurupara Swamigal Memorial Tamil prize at Sen Tamil Kallori, Tirupanandal.	5,000
62	Additional amount Endowed to the Banaras Hindu University for Saiva Siddhanta Chair.	16,000
63	(30th) at Madura First Year Senthilandavan feeding charity Auxiliary capital.	7,000
64	Feeding charity to the Kumaragurupara Girls' High School, Students Srivaikuntam cost of purchasing wet lands	7,500
65	(28th) Senthilandavan feeding charity at Tinnevelly 1st Year Auxiliary capital.	5,000
66	(30th) Senthilandavan Feeding Charity at Kumbakonam 1st Year Auxiliary capital.	7,000
67	Endowment to the Kumaraguruparar Boys' High Schools Sri Vaikuntam. ...	10,000
68	Endowment to the Kumarugurpara Swamigal Mutt at Srivaikuntam to purchase a printing press.	7,000
69	Sri Kasi Mutt Scholarship Endowment to the Girls High School Srivaikuntam.	10,000

Serial No.	Description	Amount Rs.
70	Gift for Purchasing a Playground for Kumaragurupara Swamigal Boys' High School, Srivaikuntam.	3,000
71	Bharat Sovereign Republic Rememberance-Sri Kumaragurupara Swamigal feeding charity at Banaras	10,000
72	Sri Adi Kumaragurupara Swamigal Students' feeding Charity at Srivaikuntam.	1,50,000